1973 மார்ச் 6]

முடியாது. பொற்கொல்லர்கள் தொகை கட்டியிருந்தால்கூட, அதை அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு மாநில அரசு மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து ஏற்பாடு செய்யுமா? மத்திய அரசுக்கு பொற்கொல்லர்கள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று முடிவு எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது நியாயமான உரிமைக்குரல். ஆனால், நிலைமைக்கேற்ப சில விஷயங்களை நாம் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 251 இலட்ச ரூபாய் பொற்கொல்லர்களுக்கு 1963-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கடனுதவி வழங்கப் பட்டது. அதில் பொற்கொல்லர்கள் திருப்பித் தந்திருக்கும் தொகை ரூ. 2,69,757 அது தவிர வட்டி ரூ. 38,976 ஆக, ரூ 3,08,753 தான் பொற்கொல்லர்கள் திருப்பிக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடன் ரூ. 251 இலட்சம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போல் இது மத்திய அரசால் பிறப்பிக்கப்பட்ட சட்டம். ஆகவே, பொற் கொல்லர்களுக்கு அவர்கள்தான் அந்தக் கடனைக் கொடுத்தார்கள். அது வராவிட்டால் அவர்கள்தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், கடைசியாக மாநில அரசும் மத்திய அரசும் அதை ஆளுக்குப் பாதி பாதியாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்டதற்குப் பிறகு, வசூலிக்காமல் மிச்சம் இருக்கிற அந்தத் தொகையை மாநில அரசும் மத்திய அரசும் பாதிப் பாதியாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்தோம். நண்பர் ராஜா அவர்கள் கேட்ட கேள்வி, மத்திய அரசு போட்ட சட்டத் திற்கு நாம் ஏன் அந்தக் கடனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது. அதுதான் இன்றையநிலை

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, ஏற் கெனவே கடன்பெற்ற பொற்கொல்லர்கள் பெற்றுக் கொண்ட கடன் தொகையில் ஒரு அளவுக்குத்தான் திருப்பிக் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் அவர்கள் அக் கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் வசூல் செய்யலாம் என்று நினைக்கின்ற எண்ணம் கூட மத்திய அரசுக்கு இருப்பது தவறானதாகும். இதிலே மத்திய அரசு மாநில அரசை 50 சதவிகிதம் பொற் கொல்லர் கடனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது சரியல்ல

என்பது என் கருத்து. இதுபோன்று எத்தனையோ கடன்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் கடன் கொடுத்து, கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வசூலிக்க இயலாத நிலையில் கடன்தொகையை 'ரைட் ஆஃப்' செய்திருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர் கடன் தொகை முழுவதையும் கம்ப்ளீட் ஆக ரைட் ஆஃப் செய்ய இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பங்கெடுத்துக்கொள்வது என்பது, திருப்பித் தருகிற கடனைப் பங்கெடுத்துக்கொள்வது என்பதல்ல. கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காமலிருக்கிற நஷ்டத்தை இரண்டு அரசுகளும் பங்கெடுத்துக் கொள்வது. நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி பொற்கொல்லர்கள் திருப்பிக் கொடுத்த தொகை கிட்டத்தட்ட ரூ. 3 இலட்சம். அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட கடன் ரூ. 251 இலட்சம். ஆக, சுமார் 2 கோடி 48 லட்ச ரூபாய் திருப்பி வராத கடன்தொகை. இதிலே பாதியை மத்திய அரசும், பாதியை மாநில அரசும் பொறுப் பேற்றுக்கொள்வது என்கிற முடிவுக்காவது மத்திய அரசு ஒத்துக் கொண்டதே என்று மகிழ்ச்சி அடையலாம். இது 1963–64-ம் ஆண்டுப் பிரச்சினை. அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்திலிருந்து இருக்கிற பிரச்சினை. நாங்கள் வந்த பிறகு இப்படியொரு ஏற்பாட்டைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மத்திய அரசு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபோது தேசத்தின் ஒட்டுமொத்தமான நலனைக் கருத்தில் கொண்டுதான் கொண்டுவரும். சில சமயம் தவறாக இருக்கலாம். சில சமயம் நல்லதாக இருக்கலாம். நல்லதாக வருகின்றபோது நாம் ஏற்றுக்கொண்டு, ஏதாவது சிரமம் வந்தால் மத்திய அரசுதான் செய்தது என்று சொல்வதும் அதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்வதும் உசிதம் என்று அரசு கருது கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் நண்பர் மாரி முத்து அவர்கள் சொன்னதுபோல், திரு. ராஜா அவர்களுடைய கேள்விக்கு நிலைமையை விளக்கியிருக்கிறேன். ஆனால் அது நியாயமானதா என்பது வேறு விஷயம்.

1973 மார்ச் 6]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு செய்த தவறுக்கு நாம் அபராதம் செலுத்துகிறோம் என்று முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி அபராதம் செலுத்துகின்ற முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று இங்கிருக்கின்ற அகில இந்திய கட்சிகள் ஏதாவது தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி யிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கட்சி விஷயங்கள் பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

திரு செ. கந்தப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு சில சட்டங்களையும் திட்டங்களையும் மாநில அரசுகளைக் கலந்துகொள்ளாமல் கொண்டுவருவதால் இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் ஏற்படுவதால் மத்திய அரசு மாநிலங்களைக் கலந்துகொண்டு செய்தால் அல்லியில் மாநில அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நல்ல பதில் ஆகும்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கடன்களை ரைட் ஆப் செய்யாவிட்டாலும்கூட அவற்றை நீண்டகாலக் கடன் களாக மாற்றி, உத்திரவிட அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படி முடிவு ஏற்பட்ட தற்குப் பிறகு யாரும் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். திருப்பித் தராத கடனை இரண்டு அரசு களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்ததற்குப் பிறகு யாரும் திருப்பிச் செலுத்தமாட்டார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு மட்டுமின்றி அண்டை மாநில அரசு செய்கிற சட்டங்கள், முடிவு களினால்கூட சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றனவே, உதாரணமாக அண்மையிலே ஆப்காரி விஷயத்திலே தென் மண்டல மாநிலங் களுக்கிடையே சங்கடங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதாக செய்தி வந்துள்ளதே. அதைப்பற்றி இந்த அரசினுடைய கருத்து என்ன ?

[1973 மார்ச் 6

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மத்திய அரசு மாநிலங்களை அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டும். மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபாடு இருக்கலாம். மத்திய அரசு தான் எல்லா மாநிலங்களையும் அனுசரித்துச் செல்ல வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தங்கக் கட்டுப்பாட்டு ஆணையின்கீழ் வழங்கப்பட்ட கடன்களை அவர்களால் செலுத்த முடியவில்லை, அவற்றைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நியாயமானதுதான். அதை மத்திய அரசு தள்ளுபடி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று புயல், வெள்ளம், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த விவசாயிகள் பட்டிருக்கின்ற கடன்களையும் அரசாங்கம் தள்ளுபடி செய்ய முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்படி ஒவ்வொரு கட்டையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டால் பிறகு கடன் வழங்குவது நிறுத்தப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : நம்மைக் கேட்காமலே ஒரு சட்டத்தையும் போட்டுவிட்டு, அந்தச் சட்டமும் இப்பொழுது நடைமுறையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது எடுத்துவிட்டார்கள். அந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு கொடுத்த தொகையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு வட்டி வாங்குவது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கடன் என்று வந்தாலே வட்டியும் சேர்த்துத்தான் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியும். அது பாதிக்கின்ற சட்டமா இல்லையா என்பது இந்தியாவெங்கிலும் அந்தச் சட்டம் வந்தபொழுதே விமர்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலை மத்திய அரசு, மாநில அரசு யார் யார் எப்படி பங்கை ஏற்றுக் கொள்வது என்பதல்ல. பொற்கொல்லர்களின் பிரச்னையை எப்படிப் பரிசீலிக்க வேண்டும், எப்படி அவர்களை இதிலிருந்து விடுபடச் செய்வது என்பதுதான். அந்த வகையிலேதான் நாம் அந்தத் தொகையிலே பாதியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1973 மார்ச் 6]

திரு. கே. எ. வகாப் : அந்தத் தொகையில் பாதியை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டதற்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் நன்றியைத் தெரிவித்தார்கள். நாம் பாதியை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மத்திய அரசு நமக்கு நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கிறதா ? பொற்கொல்லர்களின் பிரச்னையை நல்ல முறையிலே தீர்த்து வைத்தற்காக மத்திய அரசு நம்முடைய அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றியும் பாராட்டும் கேட்டுப் பெறுவதல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மத்திய அரசு கோல்ட் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் ஆக்ட் கொண்டுவந்தபோது மாநில அரசைக் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பது உண்மையா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கலந்துகொள்ளவில்லை என்று தான் முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

Training in Swimming in S.I.E.T. College

* 251 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware that the S.I.E.T. College is giving training in swimming for girls; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. DR. V. R. NEDUNCHEZHIYAN : (*a*) The S.I.E.T. Women's College has provided facility for its alumni to learn swimming.

(*b*) A well qualified and trained Physical Directress is in-charge of a well equipped and well maintained Swimming Pool.

THIRU N. DENNIS : May I know whether there is good response to this training from students and whether it will be extended to male colleges too?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்லூரி ஒரு பெரும் தொகை செலவிட்டு இந்த நீச்சல் குளத்தைக் கட்டி முடித்திருக்கிறது. அதற்காக 2 இலட்சம் ரூபாய் ஆகியிருக்கிறது. அதிலே பல்கலைக் கழக

மானியக் குழு 30 ஆயிரம் ரூபாய் தந்திருக்கிறது. மீதியை அந்தக் கல்லூரியே ஏற்றுக்கொண்டு செய்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் பராமரிப்பு செலவு அதற்கு ஆகிறது. இவ்வளவு செலவையும் மற்ற கல்லூரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியதாக இருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : I am glad I am reminded about S.I.E.T. College. Is it a fact that many of the students who are not taking part in this swimming are compelled to buy uniforms costing about Rs. 20 to Rs. 30 in the S.I.E.T. College?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு பராமரிப்புச் செலவுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. ஒரு மாணவியிடம் கட்டணமாக ரூபாய் 10 என்ற அளவிற்கு வசூலிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நீச்சல் உடை யார் யார் பயிற்சி பெறுகிறார்களோ அவர்கள் சொந்தச் செலவில் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் நீச்சல் குளம் ஏற்படுத்தி நீச்சல் போட்டி நடத்துவருவதைப் பாராட்டுகிறேன். சர்வதேசப் போட்டியில் எந்த மாணவியாவது அதன் சார்பாகக் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியென்றால் அதனுடைய விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றிய விவரம் இல்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Training in swimming is an important physical exercise and hobby and also essential item for safety of life. May I know from the Hon. Minister for Education whether it will be made part of education and arrangements made for giving training in swimming by arranging swimming pools in important high school centres?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே சொல்லியபடி, பெரும் செலவோடு செய்யப்பட வேண்டியதாக அது இருக்கிறது. உடல் பயிற்சிக்கும்,

1973 மார்ச் 6]

விளையாட்டுகளுக்கும் கூட இடம் இல்லாத வகையிலே பல பள்ளிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அடிப்படைத் தேவைகளைக் கூடி பூர்த்திசெய்யமுடியாத நிலைமையில் பல்வேறு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்ற நிலைமையிலே விளையாட்டுக்கூடங்கள் அமைப்பதற்குத்தான் முதல் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இப்படிப் பெரும் செலவு ஏற்படுகிற பயிற்சிகளை நாம் இப்பொழுது கவனிக்க முடியாது.

திரு. கே. எ. வகாப்: எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரி ஒரு திறமையான நீச்சல் குளத்தைக் அமைத்திருப்பதுபற்றி நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள் அதுபோன்ற நம்முடைய அரசு செய்து கொடுக்க வசதியில்லையென்றாலும் அப்படிப்பட்ட பணிகளைச் செய்கின்றவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய நிலையில் நீச்சல் பயிற்சி போன்ற விளையாட்டுப் பயிற்சிகளுக்கு மானியம் அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பல்கலைக் கழக மானியக் குழு 20 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறது. இதைத் தவிர ஒரு மாணவிக்கு 10 ரூபாய் கட்டணம் விதம்—அவர்கள் 3 ஆயிரம் மாணவிகள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்—அதிலே 30 ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும். Swimming costume is provided at the cost of the student. It is the cheapest of the piece of costume available in the country. என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உடைகளை அவரவர்களே வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் அரசாங்கம் மானியம் எதுவும் தர இயலாது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : எஸ்.ஐ.இ.டி. கல்லூரியில் இந்தப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிற நிலையில் வேறு கல்லூரியிலிருந்து வருகின்ற மாணவிகளுக்கும் பயிற்சியளிக்க அங்கே வாய்ப்பு அளிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கல்லூரி விதிகளை எப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தால்தான் அதுபற்றிக் கூறமுடியும். தனிக் கேள்வி போட்டால் அந்த விதிமுறைகளைப்பற்றி அறியலாம்.

[1973 மார்ச் 6

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்புகள்

* 252 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்

திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமய்யா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, பள்ளிகளின் அருகிலேயே படிப்படியாக குடியிருப்புகள் அமைக்கும் சிறப்புத் திட்டம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியை களுக்குக் குடியிருப்பு கட்டுவதற்கு மட்டும் ஒவ்வோராண்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அரசு மானிய உதவி அளித்து வருகிறது.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்குப் பக்கத்திலேயே குடியிருந்தால் நேரத்தோடு பள்ளிகளுக்கு வர முடியும். அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில் திண்டாட்டமான நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது பெண் ஆசிரியைகளுக்கு மட்டுமே அங்காங்கு இம்மாதிரி கட்டிடங்கள் கட்டித் தரப்படுகின்றன அதை விரிவாக்கி படிப்படியாகப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பக்கத்திலேயே ஆசிரியர்கள் தங்க வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கின்ற திட்டத்தினை அரசு உருவாக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர் களே, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் 32,248 துவக்கப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங் களில் 22 ஆயிரத்துச் சில்லரை துவக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அத்தனை ஆசிரியர்களுக்கும் குடியிருப்புக் கட்டிடங்கள் கட்டித் தருவது என்பது இயலாத ஒன்று. ஏனென்றால் கிட்டத்தட்ட 9,000-க்கு மேற்பட்ட பள்ளிகளுக்கு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களே இல்லாமல் தவிக்கின்ற நிலையில் அதற்கே நிதி வசதி தருவது எப்படி என்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட தொகையை ஒதுக்கி, அந்தக் குறிப்பிட்ட தொகையும் ஆசிரியர்களை விட ஆசிரியைகளுக்கு முக்கியமாகப் போக வேண்டுமென்ற

எண்ணத்தில் செய்யப்படுகிறது. ஏனென்றால் வசதிகளில்லாத ஊர்களிலே ஆசிரியைகள் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால் வேறிடங்களிலேயிருந்து நாள்தோறும் செல்வதற்குச் சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, முதல் சலுகை ஆசிரியைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையில் சென்ற ஆண்டில் 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், 1973–74 இல் ஆசிரியைகள் குடியிருப்புக்காக 10 இலட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம்,

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவரவர்களே, பெரும்பாலான ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் தங்கள் ஊரிலேயே தங்கி வருவதை விரும்புகிறார்கள் என்பதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது அவர்களுடைய விருப்பமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. எங்கே இருக்க வேண்டும், எந்த நிலைமைகளிலே இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்றன. ஆகவே, பள்ளிகள் இருக்கும் இடங்களிலே, பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கும் இடங்களிலே குடியிருக்க இடமில்லாத நிலை இருந்தால் பக்கத்திலிருந்து வருவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, It has become very difficult to secure houses for teachers even in villages and they demand higher rents also and at times the teachers have to live in cattle sheds also. May I know from the Hon. Minister for Education whether, if it is not possible to provide houses, Government would consider to pay some house rent allowance to the teachers in villages?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பெரு நகரங்களுக்கு மட்டும் வேண்டுமானால் செய்யலாம். ஆனால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தருவது என்றால் எல்லா அலுவலர்களுக்கும் தர வேண்டும், எல்லாத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கும் தர வேண்டும். சம்பளம் என்று கொடுப்பதே, குடியிருப்பு, சாப்பாடு எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்துத்தான். குடியிருக்க

இடமும் தந்து, சாப்பாடும் போட்டு, உடைகளும் கொடுத்து எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுத்துவிட்டால் சம்பளம் என்று தனியாக ஏன் தர வேண்டும் என்பது புரியவில்லை. ஆனால் எல்லாவற்றையும் செய்யலாம். நிதி வசதி மிகப் பெரிய அளவில் பெருகினால் செய்யலாம். ஆனால் இப்பொழுது உள்ள நிலையில் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றப் போதுமான வசதிகள் இல்லாதவற்றிற்கு அதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: தலைவரவர்களே, கிராமங்களிலே வேலைபார்க்கின்ற ஆசிரியர்கள் அங்கே குடியிருக்க வீடுகள் இருக்கின்ற நிலையில் அங்கே தங்காமல் 10, 12 மைல் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள நகரங்களிலே தங்கிக்கொண்டு கிராமங்களுக்குத் தினசரி சென்று வகுப்பை நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் கண்டிப்பாகக் கிராமங்களிலேதான் தங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, நான் முதலிலேயே கூறியபடி எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் எல்லா இடங்களிலும் இடம் கிடைப்பதில்லை. சில ஊர்களில் அங்கே பள்ளிக்கூடம் வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டு வாங்குகிறார்களே தவிர அங்கேயிருந்து பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கு உதவி செய்யவோ, வீடு பார்த்து வைக்கவோ முன் வருவதில்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் வேறு இடங்களிலிருந்துதான் வரவேண்டும். அதைக்கூடப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஒழுங்காக, நேரத்தோடு பள்ளிக் கூடத்திற்கு வந்து பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணித்தால் போதும். போலீஸ் அதிகாரிகள் என்றால் அங்கே கட்டாயம் இருக்கவேண்டும், டாக்டர்களாக இருந்தால் கட்டாயமாக அங்கேயே இருந்து தீர வேண்டும். ஆனால் ஆசிரியர்கள் இரவு 12 மணிக்கு அல்லது இரவு 3 மணிக்கு அங்கேயே இருந்து தீர வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆகவே தான் அவர்களுடைய சௌகரியத்தைப் பொறுத்து இம்மாதிரி ஒழுங்காக, நேரத்தோடு வந்து பாடத்தைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்களா என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறோம். காலத்தாழ்வோடு வந்தால் அவர்களைப் பொறுந்தமட்டும் எச்சரிக்கப்படுகிறார்கள்.

சட்டமன்ற LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 6]

திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசின் முழு உதவித் தொகையுடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு வீடு வீதம் கட்டப்பட்டு வந்த திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதா? அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட வீடுகள் முழுவதும் கட்டப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி என்னிடத்திலே விவரம் இல்லை. ஆனால் இதுவரையில், 1,600 ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தந்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினோம். இந்த ஆண்டு 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சமவெளிப் பகுதிகளில் வீடு கட்ட 5,500 ரூபாய் ஆகிறது. மலைப் பிரதேசத்தில் வீடு கட்டுவதற்கு 8,300 ரூபாய் செலவாகிறது. 10 இலட்சம் ரூபாய் நிதியிலே வீடுகள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறோம்.

திரு. த. சோலையா : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தருவதற்கு பொருளாதாரம் இடம் தரவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே இருக்கக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்களை வீட்டு மனைகளுக்குப் பட்டா கேட்டால் கொடுக்கப்படுமா? அதில் கட்டிக் கொள்வதற்குக் கடன் உதவி அளிப்பதில் அவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணிபுரியக்கூடிய ஆசிரியர்கள் ஓரிடத்திலேயிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றப்படக் கூடியவர்கள். ஓர் ஊரிலேயே வீடுகட்ட வசதி செய்துகொடுத்துவிட்டால் அந்த இடத்திலேயிருந்து அவர்களை மாற்ற இயலாது. எனவே அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் வரக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் அது காரிய சாத்தியமாகாது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நிதி போதாத காரணத்தால் பலவிடங்களில் கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள், இத்தனை

ஆண்டுக்குள் இத்தனை வீடுகள் கட்டப்பட்டாக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தொகை அதிகரிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட நோக்கத்தோடுதான் சென்ற ஆண்டு 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் முதலிலே கட்டிடங்களே கட்டப்படாமல் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களைப் பற்றிக் கவனம் செலுத்த முயற்சி செய்கிறோம். அதற்காகத்தான் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தில் கடன் பெற்று பள்ளிகளைக் கட்டு வதற்கு முயற்சிக்கிறோம். அது வெற்றிபெற்ற பிறகு மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற அடிப்படையில் இந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ளலாமா என்பதைப் பற்றி ஆராயலாம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, from the answer given by the Hon. Minister, it is seen that the amount allotted for buildings for panchayat union teachers is very low and therefore, may I know from the Hon. Minister whether Housing Board could take up construction of these Houses for teachers and collect rent from the teachers?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இதைத் தனியாகப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவர்களே, வீடுகள் தான் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், தொலைதூரத்திலிருந்து வரும் ஆசிரியர்களுக்கு சைக்கிள் போன்ற வாகனங்களை அவர்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்குப் பகுதித் தொகையாவது மானியமாக அளிப்பதற்கு அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்பொழுதே கடன் பெறுவதற்கு வழி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். தனியாகக் கேள்வி கேட்டால் விவரங்களைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

திரு. சி. க. வடிவேலு : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அந்தப் பொது நிதியிலிருந்து பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு முதலிலே முற்படலாம். அது முடிந்தபிறகு வேண்டுமானால் பொது நிதியிலிருந்து இப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கலாம்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, கிராமப் பகுதிகளிலே பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு வாடகைக்கு வீடுகள் கொடுப்பதில்லை. எனவே அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நான் முதலிலே சொன்ன சங்கடங்களின் அடிப்படையிலே பிரச்னைகளை அணுக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையிலேதான் ஆசிரியைகளுக்கு வீடு கட்டுகின்ற முயற்சி இருக்கிறது. எங்கேயுமே வசதியில்லாத இடங்களில், 'ரிமோட் வில்லேஜஸ்' என்ற இடங்களில் கவனம் செலுத்துகிறோம். அந்த வகையில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இந்த வசதிகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

கும்மிடிப்பூண்டி, எல்லாபுரம் ஒன்றிய ஆசிரியர்கள்.

***253 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், எல்லாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களில் பாதிப் பேருக்கே நகர ஈட்டுப்படியும், வீட்டு வாடகைப்படியும் கொடுக்கப்படுவதன் காரணமென்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 223, 224 எண்கள் கொண்ட 8—2—1971-ஆம் நாளிட்ட நிதித் துறையின் அரசாணைகளின்படி, சென்னை நகரிலிருந்து 32 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவுக்குட்பட்ட அரசு அலுவலகங்களில் பணிபுரிவோர்க்கு, நகர ஈட்டுப்படியும், வீட்டு வாடகைப்படியும், வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு 32 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வராத பகுதிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள் உட்பட்ட அரசு ஊழியர்கள், இவ்விதச் சலுகைகளைப் பெறத் தகுதியில்லாதவர்கள் ஆவார்கள்.

[1973 மார்ச் 6

கும்முடிப்பூண்டி, எல்லாபுரம் ஆகிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சில பகுதிகள் சென்னை நகரிலிருந்து 32 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவுக்கு உட்பட்டும், சில அப்பாற்பட்டும் இருப்பதால், மேற் கூறிய அரசாணைகளுக்கு ஏற்ப, 32 கிலோ மீட்டர் உட்பட்ட பகுதிகளில் பணிபுரிவோர் மட்டும் நகர ஈட்டுப்படியும், வீட்டு வாடகைப்படியும் அளிக்கப்பெறுகின்றனர். மற்றவர்களுக்கு இச்சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதில்லை.

மு.ப. 9-30 திரு. கா. வேழவேந்தன் : இவை அளிக்கப்படாமல் இருந்தால் கூட சிக்கல்கள் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இந்த 32 கிலோ மீட்டர் எல்லைக்குள் இந்த இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் பாதிப் பகுதிகள் வருகின்றன. ஆகவே இந்த இரண்டு படிகளையும் வாங்குவதற்கு ஆசிரியர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு அந்தப் பகுதிகளுக்கு வரவேண்டுமென்று தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள். எனவே இந்த எல்லைகளில் உள்ள ஒன்றியங் களுக்காவது முழுவதும் இந்த நகர ஈட்டுப்படியும், வீட்டு வாடகைப் படியும் கொடுப்பதற்கு அரசு தனி ஆணை பிறப்பிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிச் செய் வதால் பல சங்கடங்கள் வரும். குறிப்பிட்ட ஒரு ஒன்றியத்தின் எல்லை சென்னையில் இருந்து 30-ல் இருந்து 60 கிலோ மீட்டர் வரையில் இருக்கும். 35 கிலோமீட்டர் வரையில் கொடுத்தால் அறுபது கிலோவில் இருப்பவர்கள், நாங்கள் இந்த எல்லைக்குள் தானே இருக்கிறோம் ; அறுபது கிலோ மீட்டர் என்றாலும், ஆகவே எங்களுக்கும் இந்த படிகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பார் கள். அப்போது அதையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிவரும். அப்படி சென்று கொண்டிருந்தால் குமரி முனை வரை போய் எல்லா ஒன்றியங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படும். எனவே எங்கேயாவது ஒரு கட்டத்தில்தான் நாம் நிற்க முடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் வருவது பற்றி போட்டி இருக்குமானால் பணிமூப்பு உடையவர்களை அந்த இடத்தில் போட்டு, புதிதாக வருகிறவர்களை இன்னொரு பகுதிக்குப் போடுவது என்று இப்படி அந்த ஒன்றியத்திற்கு ஏற்றபடி பரிசீலித்து ஓரளவிற்கு அவர்களுக்குள் முடிவு செய்யவேண்டும்.

1973 மார்ச் 6]

திரு. த. சோனையா : இந்த நகர ஈட்டுப்படி வாங்குவதில் ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தெருவில் உள்ள ஒரு பள்ளிக்கூடத்திற்கு இந்த நகர ஈட்டுப்படி கிடைக்கிறது. அடுத்த தெருவில் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது ஒரு பெரும் புகாராகக் கூறப்படுகிறது. எனவே இப்படி மேஜர் பஞ்சாயத்தாக உள்ள நகரங்களில் அந்த ஊரில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இப்படி சட்டங்களை சிரமப்பட்டு பார்த்துவைத்திட அவர் இந்தத் தெருவிற்கு வந்து விடுவதாயிருந்தால் நன்றாயிருக்கும், அந்த வசதிகளை அவர்கள் பெற்றுவிடுவார்கள்.

House-sites for Harijans in Perundurai firka.

*254 Q.—Thiru N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state whether house-sites have been provided for the Harijans in Appianka thuvalasu, Karumandur, Kolathanvalasu Sinniampalayam, Nethichillapalayam, Ellappalayam, Pattakaranpalayam, Chinniampalayam, Naripalayam and Kaliampudur in Perundurai firka of Erode taluk?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து :

அப்பியான் காட்டுவலசு :—

பிரிவு 4(1)-ன் கீழ் அறிவிப்பு ஏற்கப்பட்டு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பிரிவு 6 விளம்பல் செயற்குறிப்பு மாவட்ட ஆட்சியரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கருமாத்தூர் என்ற கந்தசாமி கவுண்டன்புதூர், பள்ளிப்பாளையம் கிராமத்தின் சிற்றூர்.

4(1) & 6 பிரிவுகளின்கீழ் முறையே அறிவிப்பும், விளம்பலும் ஏற்கப்பட்டு தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவார்டு செய்து, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சியர், அரிசனங்களுக்கு மிக விரைவில் பட்டா வழங்குவார்.

கொளத்தன் வலசு :—

ஈரோடு தாலுகா, காஞ்சிக்கோவில் கிராமம் கொளத்தன்வலசு பகுதியை பொறுத்தமட்டில் பிரிவு 4(1) முன் மொழிவும், பிரிவு 6

விளம்பலும் ஏற்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. முதல்நிலை மதிப்பீட்டைப் பெற்றவுடன், அவார்டு செய்து, கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சியர், அரிசனங்களுக்கு பட்டா வழங்குவார்.

ஸின்னியம்பாளையம் (Sinniyampalayam)

ஈரோடு தாலுகா காஞ்சிக்கோவில் கிராமம் சின்னியம் பாளையம் பகுதியைப்பொறுத்தமட்டில் பிரிவு 4(1) முன்மொழிவும் பிரிவு 6 விளம்பலும் வருவாய்த் துறையினரால் ஏற்கப்பட்டு, தமிழ் நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டன. முதல் நிலை மதிப்பீடு, அவார்டு, பட்டா வழங்கல் ஆகியவைகள் கோவை மாவட்ட ஆட்சியரால் கவனிக்கப்படும்.

நெட்டிச்செல்லப்பாளையம் **(Nettichellapalayam)** (சினுபுரம் கிராமத்தின் சிற்றூர்)

4(1) & 6 பிரிவின்கீழ் முறையே அறிவிப்பும், விளம்பலும் ஏற்கப்பட்டு, தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவார்டு செய்து கோயம்புத்தூர் மாவட்ட ஆட்சியர் மிக விரைவில் அரிசனங்களுக்கு பட்டா வழங்குவார்.

எல்லப்பாளையம் :—

4(1) பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளரிட மிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பட்டாக்காரன்பாளையம் :—

4(1) பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு மாவட்ட ஆட்சியாளரிட மிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நரிப்பாளையம் (பெத்தன்பாளையம் கிராமத்தின் சிற்றூர்)

நிலம் கையகப்படுத்தி 30—10—1972-ல் உரிமைப்பட்டயம் (Title deeds) வழங்கப்பட்டன.

கல்லம்புதூர் :—

நிலம் கையகப்படுத்தி உரிமைப்பட்டயம் (Title deeds) முன்னரே வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 6]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கெஸட்டில் பப்ளிஷான பிறகு எவ்வளவு மாதங்களுக்குள் அவர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : விவரம் இல்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, is it a fact that some of the Harijans to whom plots have been allotted in these places have not constructed houses for want of amenities?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தற்சமயம் கூறிய இடங்களில் எல்லாம் இப்போதுதான் கையகப்படுத்தப்பட்டு சில யிடங்களில் பட்டா வழங்கப்பட்டுள்ளன, சிலயிடங்களில் வழங்கப்படயிருக்கின்றன. இதற்குள் வீடு கட்டி முடிக்கப்பட வில்லையே என்று குறை சொல்லமுடியாது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கெஸட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ள தாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கெஸட்டில் பப்ளி ஷான பிறகு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் அவர்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அது எப்போது நடக்கும்? பலயிடங்களில், மாவட்டங்களானாலும் சரி அல்லது வட்டங்களானாலும் சரி எற்கனவே ஹரிஜனங்களுக்கு விட்டு நிலம் வாங்குவதற்கு போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படாததன் காரண மாக, கோவை மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல, எல்லா மாவட்டங் களிலிருந்தும் வந்திருக்கின்றன பல கேள்விகள், ஹரிஜனங் களுக்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படாததன் காரணமாக இந்தமாதிரி சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே ஹரிஜனங்களுக்காக செலவு செய்யும் பற்றச் செலவுகளைக் குறைத்துக்கொண்டு விட்டு மனைகளாவது வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சி எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : சிலயிடங்களில் கோர்ட் கேஸ்கள், வழக்குமன்றத்தில் இருந்து ஸ்டே வாங்கி விடுகிறார்கள். நோட்டிபிக்கேஷன் ஆன பிறகும்கூட அவர்கள் நிலத்தைக் கொடுப்பதில் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறார்கள். அவ்வப் போது நிலச் சொந்தக்காரர்களின் உரிமையை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியிருப்பதால் தாமதமாகிறது. சில மாவட்டங்களில் பணப் பற்றுக்குறை காரணமாக நிலம் கையகப்படுத்துவதில்

காலதாமதமாகிறது. இருந்தாலும் அடுத்தடுத்து வருகிற ஆண்டுகளில் அவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வருகிறோம்.

திரு. த. சோனையா : ஹரிஜனப் பெருமக்களுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிற காரணத்தினால் அந்த இடங்களின் சொந்தக்காரர்கள் இடையிலே மின்சாரக் கம்பங்களை நட்டு பக்கத்திலுள்ள வீடுகளுக்கு மின்சாரத்தை இழுத்துக்கொண்டுவிடுவதால், மின்சாரக் கம்பிகள் இருக்கும் இடங்களில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது என்ற நிலை இருப்பதால் அவர்கள் அப்படிச் செய்து விடுகிறார்களே, அதைத் தடுக்க என்ன ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மின்சார இணைப்பு மாத்திரமல்ல, சிலயிடங்களில் சொந்தக் கோவில்கள் கட்டி விடுகிறார்கள், வீடுகள் கட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். பிறகு வாழை, வரகு போன்ற குறுகிய காலப் பயிர்களை வைக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஈடுபடுவதால் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்கிற பணி தாமதப் படுகிறது. இருந்தாலும் எவ்வளவு விரைவுபடுத்தவேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு விரைவுபடுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து நிலங்களை கையகப்படுத்தி, பணம் கொடுத்து நிலங்களை வாங்கிக் கொடுக்கிறது. எனவே கூடுமான வரையில் நிலச் சொந்தக்காரர் களிடத்தில் முக்கியமானவர்கள் சென்று குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட சென்று அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதில் அவர் களிடம் சமரசமான முறையில் பேசி, நிலம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களேயானால் தாமதங்கள் அதிகம் இருக்காது குறையும்.

நந்தன்கோட்டை-மேட்டுமகாதானபுரம் இணைப்புச்சாலை

***255 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருச்சி மாவட்டம், குளித்தலை வட்டத்திலுள்ள நந்தன் கோட்டை, மேட்டு மகாதானபுரம் ஆகிய இரு கிராமங்களில் வசிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் வசதிக்காக இணைப்புச்சாலை அமைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசிலனையில் உள்ளதா ?

1973 மார்ச் 6]

(இ) ஆம் எனில், தற்போது அத்திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) இல்லை.

(இ) வினா எழவில்லை.

அரிசன மாணவர் விடுதிகளுக்குக் கட்டடங்கள்

* 256 வினா—திரு. மூ. மாரிமுத்து : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தம்மம்பட்டி, செங்கல்லி, ஆறகளூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மாணவரில்லங்களுக்கு சொந்தத்தில் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் ஆய்வில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது கட்டடங்கள் கட்டப்படும்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) அரசின் ஆய்வில் இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. நாகராஜன் : உயர்நிலைப் பள்ளிகள் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் இதுபோன்ற விடுதிகளை விரைந்து ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் தாழ்த்தப்பட்ட, பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு விடுதிகள் கட்டுவதற்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் வங்கிகள் மூலம் கடன் உதவி பெற்று விடுதி கட்டுவதற்கான திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும்போது, கூடுமானவரையில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டிக்கொடுக்கிற திட்டம் விரைவு படுத்தப்படும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களுக்கு கட்டடங்கள் ஹரிஜன வெல்பேர் பண்டிலிருந்து கட்டுவது என்பது நீண்ட நாட்களாகும் என்பதால் ஹௌஸிங் போர்ட்

[1973 மார்ச் 6

மூலம் வாடகைக்கு ஹரிஜன வெல்பேர் டிப்பார்ட்மென்டுக்கு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஹௌஸிங் போர்ட்டுக்கு சிபார்சு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் முன்னால் கூறிய திட்டம் கடன் உதவி கொடுப்பது, ஹௌஸிங் போர்ட் மூலம் அந்தக் கட்டடங்களைக் கட்டத்தான் அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

காவிரிப் பாசன வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

* 257 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

காவிரிப் பாசன வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக 1971–72 ஆம் ஆண்டில் தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : காவிரிப்பாசன மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் மாநில அரசுத் திட்டத்தின் கீழ் வருகின்றன. மாநில திட்டப்பணிகளுக்கு, மத்திய அரசு, மொத்தக் கடன்களையும், மொத்த மானியங்களையும் வழங்குகிறது. திட்டங்களுக்கு தனிப் பட்டு மத்திய அரசு நிதியுதவி ஏதும் செய்வதில்லை. ஆகவே, காவிரிப் பாசன மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்காக, 1971-72-ம் ஆண்டில் மத்திய அரசு வழங்கிய நிதி உதவியைத் திட்டவட்ட மாகக் குறிப்பிடவியலாது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : காவிரிப் பாசன வளர்ச்சித் திட்டத்திற் காக மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு அக்ரிகல்ச்சரல் ரீபைனான்ஸிங் கார்ப்பரேஷன் மூலம், வேளாண்மை மறு நிதிக் கழகம்மூலம் கடன் வசதி பெற வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : உலக வங்கி நிபுணர்கள் இங்கே வருகை தந்திருந்தார்கள். அவர்கள் காவிரி டெல்டாவைப் பார்வையிட்ட பிறகு இதுபோன்ற சீரமைப்பதற்கு உள்ள திட்டத்தை மனநிறைவோடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

1973 மார்ச் 6] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

என்றாலும்கூட மத்திய அரசின் அனுமதி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் பழைய காவிரி கயவாய் பாசனத் திட்டத்தை சீர்திருத்தி மேம்படுத்தும் பணிகள் நிறைவேற்றப் படாமலே உள்ளன. எனவே 1972-73 முதல் தொடங்கி அடுத்த நான்காண்டுகளில் 1,298.33 லட்சம் ரூபாய் செலவில் பழைய காவிரி கயவாய்ப் பாசனத் திட்டத்தை விரைவாக சீர்திருத்தி மேம்படுத்தும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு அண்மையில் ஏற்பளித்துள்ளது. 1972-73-ம் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இதற்காக ரூ. 244.50 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சாம்பார்பள்ளத்திற்குக் கரை அமைப்பு

* 258 வினா—திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மேட்டூர் தாலுக்கா தார்காடு கிராமத்தில் சாம்பார் பள்ளத்தில் கரையமைப்பது சம்பந்தமாக ரூ. 50,000 மதிப்பீட்டில் திட்டம் ஒன்று அரசாங்க அனுமதிக்கென வந்திருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இந்தத் திட்டம் சிறிய ஏரித் திட்டமாக இருக்கிற காரணத்தாலும் இவ்வளவு நீண்ட நாட்களாக பிரதேச மக்களால் கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தாலும் இதை இனிமேலாவது ஆராய்ந்து நிறைவேற்ற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சாம்பார்பள்ளத்தில் கரை அமைப்பதற்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டதற்கு 'இல்லை' என்று பதில் சொன்னேன். சாம்பார்பள்ளத்தில் குட்டை அமைப்பதற்காக திட்டம் 67,000 ரூபாயில் மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு, இந்தத் திட்டத்திற்காக 5½ எக்கர் வன நிலங்கள் தேவையாக இருக்கும் காரணத்தால் வனத்துறை ஒப்புதலுக்காக பொறியாளர் தொடர்பு கொண்டுள்ளார்.

[1973 மார்ச் 6

கூட்டுறவு பழம் பயிரிடு பண்ணை

*259 வினா—திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கூட்டுறவுத்துறையில் பழம் பயிரிட பண்ணை ஒன்று அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: இல்லை.

திரு. கே. எ. வகாப்: வேலூரில் உள்ள பழப் பதனிடும் தொழிற்சாலைக்கு இப்படிப்பட்ட பண்ணை ஒன்று வேண்டுமென்று அங்குள்ள அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்து அதற்காக இராணிப் பேட்டையில் 200 ஏக்கர் நிலம் ஒதுக்கித் தருகிறார்களா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தி அந்தத் தொழிற்சாலை நல்ல முறையில் நடக்க இனியாவது அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பழம் பதனிடும் தொழிற்சாலை கூட்டுறவுத் துறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. ஆனாலும் அது ஒரு முன்னோடித் தொழிற்சாலை. அங்கு சோதனைகள் நடைபெற்றன. தக்காளிப் பழத்தைப் பதனிடுதல், சாறு பிழிதல். மாம்பழத்தைப் பதனிடுதல், சாறு பிழிதல்; அன்னாசிப் பழத்தைப் பதனிடுதல், சாறு பிழிதல் என்று இவைகளை எல்லாம் சோதனை செய்து பார்த்த பிறகு அன்னாசிப் பழத்தைப் பதனிட்டு டின்களில் அடைப்பது லாபகரமாகவும், வெற்றிகரமாகவும் நடக்கும் என்று தெரிந்து அதற்குத் தேவைப்படும் அன்னாசிப் பழம் தற்போது கேரளத்திலிருந்து வாங்க வேண்டியிருப்பதால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயே வளர்க்க முடியும் என்பதற்கான சோதனைகளைச் செய்து பார்த்து நன்றாக விளையும் என்பதால் அதை அதிகமாகப் பயிரிட முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: இத்தகைய பழத் தோட்டங்களை வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்த முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்கள் பதிலிலிருந்து தெரிய வருகிறது. எந்தெந்த இடங்களில் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள்

1973 மார்ச் 6]

மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன? ஜவ்வாது மலையிலும், ஏலகிரி மலையிலும் இதற்கான முயற்சி செய்யப்பட வேண்டுமென்று மதிப்பீட்டுக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அதன் மீது அரசு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: மலையில்தான் அன்னாசிப் பழம் பயிரிட முடியும் என்பது முன்னாலிருந்த கருத்து. இப்போது அதைச் சாதாரண சமவெளியிலும் தரையிலும் பயிரிட முடியும் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளை கூடியவரை அதைத் தயாரிக்கும்படி சொல்லியிருக்கிறோம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இந்தப் பழங்களைப் பதம் செய்வதற்கும் ரசம் எடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? இந்தத் தொழிற்சாலைக்கு எவ்வளவு பழங்கள் தேவைப்படுகின்றன? எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது? அப்படி எடுக்கப்பட்ட பழங்களில் இந்தக் காரியங்கள் நடைபெற்றால் அது வருஷத்தில் எவ்வளவு லாபம் சம்பாதித்துத் தரும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: எவ்வளவு பழங்கள் கிடைத்தாலும் பதனிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போது அன்னாசிப் பழத்தை ஒரு கிலோ 85 பைசா என்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. கேரளத்திலிருந்து கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. கொண்டு வரும் செலவும் அதிகமாகிவிடுகிறது. ஆகவே, வேலூருக்கு அருகாமையில் இருக்கும் இடத்தில் அன்னாசிப் பழங்களைப் பயிரிடும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: இந்த அன்னாசிப் பழங்கள் பயிர் செய்ய எவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? எந்த இடத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் சொன்னது பரிட்சார்த்தமாகப் பயிர் செய்து பார்த்ததில் வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கிறது, நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதாகும். பழம் ஒன்று 1¼ கிலோ அளவுக்கு வேலூருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்களில் விளைவிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு பழம் பயிரிடுகின்றார்களோ அவ்வளவையும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்காக கூட்டுறவுப் பண்ணையாக அமைக்காமல்

விவசாயிகள் இதைப் பயிரிடுவதற்கு ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறோம். சென்ற வருஷம் ஏறத்தாழ சுமார் 10 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அன்னாசிப் பழம் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவும் பதப்படுத்தி டின்களில் அடைக்கப்பட்டது. எவ்வளவு பழம் இருந்தாலும் அவ்வளவும் தேவையாக இருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : அன்னாசிப் பழம் போன்ற விலை உயர்ந்த பழங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் தக்காளிப் பழம் அதிகமாக விளைகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி பதனிட்டு ரசம் எடுத்தால் சாதாரண மக்கள் சத்துள்ள உணவாகச் சாப்பிட முடியும். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஏற்கனவே சொன்னேன். தக்காளிப் பழத்தைப் பதனிடுகின்ற முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லை. காரணம், தமிழகத்தில், மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள மக்கள் தக்காளிப் பழத்தைப் பச்சையாகச் சாப்பிடத்தான் விரும்புகிறார்கள். டின்களில் அடைத்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினாலும் நாம் இத்தாலி, கிரீக் நாடுகளோடு போட்டி போட முடியவில்லை. பைன் ஆப்பிள் ஒன்றுதான் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்த முடியும் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இந்த பைன் ஆப்பிளுக்கு நல்ல கிராக்கி இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இதை வளர்க்க விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்கின்ற முறையில் இன்சென்டிவ் ஸ்கீம் இருக்கிறதா ? ஒரு ஏக்கரில் விவசாயி இதை விளைவித்தால் அவனுக்கு என்ன கிடைக்கும் ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற பழங்கள் பூராவையும் வாங்கிக் கொள்ளுவதே ஒரு இன்சென்டிவ்தான். விவசாயத் துறையில் ஒரு ஏக்கருக்கு இதை வளர்ப்பதன் மூலம் 5.000 ரூபாய் லாபம் கிடைக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே விவசாயிகள் ஊக்கமாகவே இருக்கிறார்கள். இதற்காக தனியாகப் பணம் கொடுக்கவோ, மானியம் கொடுக்கவோ தேவையில்லை.

1973 மார்ச் 6]

Thanjavur Co-operative Marketing Federation

* 260 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the accounts of the Thanjavur Co-operative Marketing Federation for the years 1967–68, 1968–69 and 1969–70 have been audited; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, 1967-ல் நட்டம் ரூ. 9,76,937, 1968-ல் நட்டம் 30,40,253 ரூபாய். 1969–70-ல் (30—9—70 வரை) ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டில் நட்டம் 61,64,021 ரூபாய்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: இந்தத் தணிக்கையில் ஏதேனும் ஒழுங்கீனங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: ஒழுங்கீனங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகக் குழு கலைக்கப்பட்டு தனி அதிகாரி போடப்பட்டு நடந்து வருகிறது.

Dr. H. V. HANDE: May I know whether it was not a fact that value of stocks of paddy and rice as verified on 30th, was Rs. 228.84 lakhs while the actual stocks should have been Rs. 386.01 lakhs. More than Rs. 1 crore was found missing. If so, may I know whether the amount was recovered and whether suitable action had been taken and deterrent punishment given against erring persons who were connected with this fraud?

The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR: These losses were incurred mostly in procurement operations which were entrusted to this Co-operative Federation. It is true there was a deficit even in the stock. But the Federation's explanation was it was due to drying and other causes. But it has been investigated and both civil and criminal action is being taken.

Dr. H. V. HANDE: The Hon. Minister said in his answer that explanations have been given. May I know whether the Government have accepted the explanation completely or have they cast them totally aside and whether action has been taken? Why there was so much delay in spite of the fact that the attention of

the Government was drawn to this far earlier and why this was not discovered earlier and why were the different verifications not done earlier? Will the Hon. Minister give us the details? What were the dates when different action was taken?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I do not have the dates; it is more than 4 or 5 years and it is impossible to have all data without notice.

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. Sir, when we have asked a question and this question was given notice some nine months ago—and when the question is a starred question, how does the Hon. Minister say that he has not got the details? I am shocked to hear that he does not have the details. Why cannot he get the details, even if it be for four or five years? I want to know what is the difficulty for the Hon. Minister to have the details when a starred question has been asked? Why cannot he give a direct answer to questions arising out of the main starred question? And why there is so much delay? Is it not scandalous that Government have lost more than one crore of rupees completely and what was the action taken in the last four or five years? I would like to know the details from the Hon. Minister, Sir.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, the loss was found out only for the year 1969–70, on a large-scale; for earlier small-scale cases, action is taken. (Interruption). Yes, discoveries were made. In 1970, it was brought to the notice of the Government and enquiry was instituted. After enquiry, action has been taken. After 1970, it is not a long time for investigations to be conducted. Investigations have to be conducted, because the operations cover a whole district, involving several taluks. Therefore, the investigations are still going on.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஏறக்குறைய 1 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இருக்கக்கூடிய இந்த வழக்கினை தனியாக ஒரு போலீஸ் துறையினிடத்தில் கொடுத்து விசாரிக்கப்படுமா? அப்படி விசாரிக்கப்பட்டு எந்த அதிகாரியாவது அல்லது பொறுப்புள்ளவர்களாவது இது வரையில் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்களா என்ற தகவலைத் தர முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவரவர்களே, இது குறித்து விசாரிக்க போலீசில் தனி Wing ஒன்று இருக்கிறது. கூட்டுறவுத் துறையில் நடக்கிற இந்தமாதிரியான தவறுகளை

1973 மார்ச் 6]

கண்டுபிடிப்பதற்காகவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இதைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். அதுவும் பெரிய அதிகாரி ஒருவர் இதை விசாரித்து வருகிறார்கள். சூப்பிரண்டெண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் மட்டத்தில் ஒரு அதிகாரி விசாரித்து வருகிறார். போலீசார் சிலரைக் கைது செய்து இருக்கிறார்களா என்பதற்கு, யார் மேல் குற்றம் என்று ரொம்பத் தெளிவாகத் தெரிந்து இருக்கிறதோ அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்போது சிவில் கேசாகவும், கிரிமினல் கேசாகவும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படியானால் கிரிமினல் நடவடிக்கைகள் யார் யார் மீது எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன, சிவில் நடவடிக்கைகள் யார் யார் மேல் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: நான் இப்போது சொல்லக் கூடியதெல்லாம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் சம்பந்தப்பட்ட சிலர் என்பது தான். யார் மீது போலீசுக்குத் தெளிவாக சந்தேகம் ஏற்பட்டதோ அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு மொத்தம் தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன, அதிலே நாம் பெறவேண்டிய தொகை எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பூராவுமாக இன்னும் ஆய்ந்து முடியவில்லை.

Dr. H. V. HANDE: Sir, is it not a fact that two more faults were discovered, namely, that the Federation did not pay the claims of Marketing Societies? In respect of procurement business for the last two years, I understand that eight members have resigned and their resignations could take effect only after acceptance by the Board of Directors and as there was no Board, a peculiar situation had arisen. What is the action taken by this Government to see that this peculiar situation is counter-acted and what is the action taken with regard to non-finalisation of the accounts in respect of construction of modern rice mills?

The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR: Sir, I have already answered that question. These deficits were found in relation to procurement. (Interruption). Yes, yes, that is the second question. I am coming to that. There are two questions by Dr. Hande. The first question relates to non-settlement of accounts

of marketing societies. I am coming to that. The second queastion is about the procurement

DR. H. V. HANDE: Sir, the first question was about construction of rice mills and non-finalisation of construction of rice mills. The second is that a peculiar situation has arisen because of the fact that the Board of Directors have not been formed. These are the two questions.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: Sir, construction of rice mills and also many other subsidiary industries connected with that have got to be finalised and a final report is awaited on that. It is not rice mills alone: it contains seed processing unit along with it and it is all part of the Federation. That is why it takes a little more time. I am myself anxious to finalise the accounts, because they have been sold to the Civil Supplies Department and I as a Co-operation Minister am anxious to get the money. Therefore, it is not as though the delay is on the part of Co-operation Department; actually we are anxious to complete it and in spite of all our best efforts, it will take a little time as it is for over a number of years. It involves accounts of construction of other units. Regarding the other question as to why resignations were not accepted, there is a High Court judgment to the effect that when there are resignations, that ground alone need be considered and it would be enough for the superseding of any society. Therefore, when there were resignations that ground was sufficient to supersede. Even if they had not resigned, even then there would have been supersession.

THIRU J. JAMES: On a point of order, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: There is no point of order during question hour.

THIRU J. JAMES: I just want to ask one more question.

MR. DEPUTY SPEAKER: I have allowed you three or four questions.

(Dr. Hande stood in his seat)

1973 மார்ச் 6]

MR. DEPUTY SPEAKER: There should be a limit to this. I have allowed sufficient supplementaries on this question.

DR. H. V. HANDE: We want specific answers which the Hon. Minister has not given.

THIRU J. JAMES: I do not claim it; I may please be allowed one more supplementary.

DR. H. V. HANDE: No specific answer is given.

MR. DEPUTY SPEAKER: Dr. Hande, you are going to speak on the Budget today and you can clarify this matter then in your speech.

Sugar released for the State

*261 *Q.*—THIRU N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(*a*) the quantity of sugar released to our State from the mills during 1972 after the new sugar policy of the Government of India was announced; and

(*b*) the details of its distribution within the State?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) & (இ) பேரவைமுன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி இருக்கையில் இருந்து கொண்டே பேசிக்கொண்டிருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக் கேள்விக்கு சம்பந்தம் இல்லாமல் கேட்டு விடுகிறீர்கள். அதற்கு அப்புறம் பதில் சொல்லவில்லை அமைச்சர் என்று கூறுகிறீர்கள். திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்து நின்று பேசுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. அந்தக் கேள்விக்கு துணைக் கேள்வி போட நானும், ஏ. கே. சுப்பையாவும் கையைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டே இருந்தோம். அதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கவில்லை.

@ 394–396-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

(திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களும் இருக்கையில் இருந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. எம். சுரேந்திரன் இது கேள்வி நேரம் என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். ஏற்கனவே மணி 10 ஆகிவிட்டது. முக்கியமான கேள்வி என்பதால்தான் வேண்டிய துணை வினக்கள் கேட்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டும் அதற்கு வாய்ப்பளிக்க முடியாது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, 1972 நவம்பர் மாதம் 10,000 மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். டிசம்பர் மாதம் 9,000 மெட்ரிக் டன்கள்தான் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. 27 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி என்று சொன்னல், டிசம்பரில் 3 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகியும் ஏன் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, இது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒதுக்கீடு ஏன் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற கேள்விக்கு, நாம் 12,000 டன் கேட்டு இருந்தோம். அவர்கள் 9,749.3 டன் அளவுக்குத்தான் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கோவை, சிங்காநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் 10,000-க்கு மேற்பட்ட சர்க்கரை
மு.ப. 10-00 கார்டுகள்—பில் கலெக்டர்கள் செய்த தவறுதலினால்—அடித்தல் திருத்தல்களின் காரணமாக அந்த கார்டுகளுக்கு சர்க்கரை கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். உடனடியாக அரசாங்கம் அந்தக் கார்டுகளுக்குப் சர்க்கரை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : இந்தத் தகவல் களும் அங்கத்தினரின் கேள்வி மூலம் இப்போதுதான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வருகிறது. அதுபற்றி விசாரிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான்கு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட இதே கேள்வி வந்து, அதற்கு கிட்டத்தட்ட

1973 மார்ச் 6]

20 துணைக் கேள்விகள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதிலே மேற்கொண்டும் துணைக் கேள்விகள் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அது கரும்பைப் பற்றிய கேள்வி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கரும்பு வேறு, சர்க்கரை வேறு?

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, 300 ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ, 300 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 4 கிலோ, 500 ரூபாய்க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு 6 கிலோ வழங்கப் படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்று நாட்டிலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்ட பின்னால் கருப்புக்கட்டி விலை அதிகமாகிவிட்டது. அதனால் சாதாரணமானவர்கள் கூட காப்பி போடுவதற்கு சர்க்கரையை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. அழகர்சாமி, நீங்கள் கேள்வியை நேரடியாகக் கேளுங்கள். அதற்காக ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் தேவை இல்லை. நான் பலமுறை இப்படிச் சொல்லியாயிற்று. அப்படிச் சொல்லும்போது உங்களுக்கு கோபம் கூட வருகிறது. கேள்வியைச் சுருக்கமாக நேரடியாகவே கேளுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இப்போது சர்க்கரை விநியோகிக்கும் முறையை தனியார் மூலம் செய்யாமல் நியாயமான விலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகவே விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அப்படித்தான் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இல்லாத இடங்களில் தனியார் மூலமாக விநியோகம் செய்யப் படுகிறது.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாக சர்க்கரை தேவைப்படும் ஜனவரி மாதத்தில் குறைந்த அளவு கோட்டா கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த மாதத்தில்தான் நமக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதற்கு காரணம் பொங்கல், ரம்ஜான் போன்ற பண்டிகைகள் வருகின்றன. ஆகவே. . .

[1973 மார்ச் 6

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது மூலக் கேள்வியோடு தொடர்புள்ளதாகத் தெரியவில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் கரும்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்தும், சர்க்கரைக்கு நாம் மத்திய அரசை தொங்கி நிற்கவேண்டிய பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே, மத்திய அரசுக்கு கடுமையான வேண்டுகோள் விடுத்து, நமக்குத் தேவையான அளவு சர்க்கரையைத் தாராளமாக வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம். அது கடுமையான வேண்டுகோளா என்பது தெரியவில்லை.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: (நெல்லிக்குப்பம்) நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சர்க்கரையில் ஓட்டல், டீ கடைகளுக்குக் கொடுக்க முடிவதில்லை. அவர்கள் மூட்டை 370 ரூபாய்க்கு வாங்குவதற்குப் பதிலாக 215 ரூபாய்க்கு லெவி முறையில் கொள்முதல் செய்வதையே வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு லெவி முறையில் கொள்முதல் செய்யப்படும் சர்க்கரையில் அவர்களுக்கும் கொடுக்க மத்திய அரசை வற்புறுத்தி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லும் முறை சரியானதாகத்தான் இருக்கிறது. லெவி முறையில் கிடைக்கும் சர்க்கரையை யார் யாருக்குக் கொடுக்க முடியுமோ அந்த முறையில் கொடுக்க மத்திய அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. ஓட்டல் மற்றும் டீ கடைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய அளவுக்கு சர்க்கரையைக் கொள்முதல் செய்வதற்கான யோசனையை தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான சர்க்கரையை மாநில அரசின் மூலமாகவே விநியோகம் செய்ய மத்திய அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தக் கோரிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன் வைத்து, ஒரு தீர்மானம் போட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மன்றத்தின் மூலம் தீர்மானம் போடுவதானால், அதுவும் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் கேள்வி நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

Development of Tranquebar and Vedaranyam

* 262 Q.—THIRU N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make Tranquebar and Vedaranyam as Sea-side resorts; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : சார், இந்த இடங்களுக்கு யாத்திரிகர்கள் அதிகமாக வந்து செல்வதால், இந்த இடங்களை யாத்திரிகள் ஸ்தலமாக மேம்படுத்தும் திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : கடலோரப் பகுதிகள் உல்லாசப் பிரயாணிகள் வந்து செல்லக்கூடிய அளவைப் பொறுத்து மேம்படுத்தப்படலாம். தரங்கம்பாடி, வேதாரண்யம் ஆகிய இடங்களை மேம்படுத்தும் திட்டம் இப்பொழுது இல்லை.

Wild life week

* 263 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state the details of the wild life week celebrations in this State proposed by the Government during 1972?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அவை முன் ஓர் விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, இந்த வன விலங்குகள் வார விழா அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது வன விலங்குகளைப் பற்றித்தான் விளம்பரப்படுத்தப்

@ 396–397-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற பிரச்சினை வன விலங்குகளைப் பாதுகாப்பதுதான் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற 10 பள்ளிகளிலிருந்தும்—10 வாக்கியங்களிலிருந்தும் வன விலங்குகள் பாதுகாக்கப்படும் முறைகள் தூண்டப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையிலே தூண்டு அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகளில் பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ச. சங்குமுத்துத் தேவர் : வன விலங்குகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய இந்த நோக்கிலே மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதிகளாகிய அம்பாசமுத்திரம், நாங்குநேரி போன்ற இடங்களில் வன விலங்குகள் வேட்டையாடப்பட்டது கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவா? அல்லது தானகவே இறந்துவிடுகின்றனவா? அங்கே வனவிலங்குகள் வரவரக் குறைந்து போவதற்கு என்ன காரணம்? அரசாங்கம் அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதற்கான விளக்கம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, very rare species of wild animals are being wiped out because of unscrupulous shooting by unscrupulous persons. That is why in my area, Javadu Hills, long before it was suggested that there should be an animal sanctuary. So, what step the Government have taken to preserve wild life in my area?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. எல்லோரும் அதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

சென்னை—அயநல்லூர் பேருந்துப் பணி

*264 வினா—**திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்மிடிப்பூண்டித் தாலுகா வட்டம், அயநல்லூரிலிருந்து சென்னைக்குப் பேருந்து விடுவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தேவம்பட்டுக்கும், அயநல்லூருக்கும் பேருந்துகள் விடுவதற்கான செயற்குறிப்பை பல்லவா போக்குவரத்துக் கழகம் பரிசீலித்தது. ஆனால் இக்கழகம் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட சில பேருந்து வழித் தடங்களை ஏற்று அவற்றில் பேருந்துகள் விட வேண்டியிருப்பதால் மேற்கூறப்பட்ட இரு ஊர்களுக்கு விடுவதற்குப் பேருந்துகள் ஒதுக்குவது தற்போது சாத்தியமில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் தற்போது சாத்தியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். 1973-க்குள்ளாவது அயநல்லூரிலிருந்து சென்னைக்கு பஸ் விட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? தனியார்களுக்கு பஸ் விடுவதற்கு ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் பெர்மிட் தர முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆகையால் 1973-க்குள்ளாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் மூலமாக பஸ் விட ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பஸ் விடுவதற்கு ஏற்ற இடம் என்று அந்த இடம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பஸ்கள் கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக சேசிஸ் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. தேவையான அளவுக்கு சேசிஸ் கிடைக்குமானால் டிசம்பர் வரை கூட பஸ் விடுவதற்காகக் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று முடிவு செய்தாலும் விடுவதற்கு பஸ்கள் இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தற்போது மத்திய அரசு பஸ்கள் வாங்குவதற்கு. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் கேள்வி இரண்டு விதத்திலே தப்பானது. முதலில், இந்தக் கேள்வி மூலக்கேள்விக்கு தொடர்புடையது அல்ல. இரண்டாவது, கும்மிடிப்பூண்டியைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு கும்பகோணத்தைச் சுற்றி வருவதுபோல இருக்கிறது. ஆகவே, துணைக் கேள்வி போடுவதாக இருந்தால் நேரடியாகவே கேளுங்கள். சுற்றி வளைக்க வேண்டாம்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. நா. வீராசாமி: அமைச்சரவர்கள் கும்மிடிப்பூண்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் கும்மிடிப்பூண்டியைப் பற்றித்தான் கேட்கிறேன். தற்போது விடுவதற்கு பஸ் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது பஸ்கள் விடுவதற்கு மத்திய அரசு 'டில்லி டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு' 2½ லட்சம் ரூபாய் மானியமும், 2½ லட்சம் ரூபாய் கடனும் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப்போல் கடனும் மானியமும் பெற நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: டில்லியிலே பஸ் ஓடுகிறது என்றால் சென்னையில் உள்ள நாமும் பெருமைப்பட வேண்டும். அதுதான் தேசிய ஒருமைப்பாடு.

சென்னை–குருவாயல் பேருந்துப் பணி

*265 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருவள்ளூர் வட்டம், குருவாயல் கிராம வட்டார மக்களிடமிருந்து 17—8—1972 அன்று குருவாயல் முதல் சென்னை பிராட்வே வரை பேருந்துவிட ஏற்பாடு செய்யுமாறு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருக்கு விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.

(இ) அவ் வழித்தடம் பேருந்துப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாயில்லை.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: அது 1972-லே இருந்த நிலைமை. இப்போது புதிய ரோடு நன்றாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இப்போது பேருந்துகள் விடுவதற்கு அமைச்சரவர்கள் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்து, விரைவிலே உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நிலைமைகள் மாறினால் வசதிகளும் மாறும்.

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்–விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக் குறி இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

உ. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

செவிலி உதவிப் பயிற்சியாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதன் காரணமாக, கோவையில் செவிலி உதவிப் பணியாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருப்பதும், அதன் விளைவுகளும் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மருதாசலம் அவர்கள் தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை 48-வது விதியின் கீழ் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். அது எப்படி ஒத்திவைப்பு தீர்மானத்திற்கான விதிகளின்கீழ் வரும் என சுருக்கமாக அவர் விளக்கலாம்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, 3–3–73 ஆம் தேதி கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையில் 40 செவிலி உதவி பயிற்சியாளர்களை திடீர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டதால் அங்கு பணிபுரிந்த சுமார் 140 செவிலி உதவிப் பணியாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள காரணத்தினால் நோயாளிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் தாங்க முடியாத துன்பம் ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் மக்கள் மத்தியில் கொந்தளிப்பான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்ற அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் பற்றி விவாதிக்க சபையின் மற்றைய அலுவல்களை ஒத்தி வைக்கக் கோருகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, செவிலிப் பணி உதவியாளர்கள் என்ற நிலையிலே உள்ள எம்.என்.ஓ.க்கள் யாரும் வேலையிலே இருந்து நீக்கப்படவில்லை. செவிலிப் பணி உதவியாளர் அப்ரண்டிஸ்—பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டு இருக்கக் கூடிய 40 பேர் பயிற்சி பெறுகிற ஆறு மாதத்திற்குள்ளாக அவர்கள் தங்கள் பயிற்சி பெற வேண்டிய பாட திட்டத்திலுள்ளவாறு வார்டுகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வது—'ஸ்வாபிங்'—சோப்புப் போட்டு தண்ணீரால் கழுவுவது—ஆகிய இந்த வேலையைச் செய்ய மறுத்த காரணத்தால் பயிற்சி காலத்திலேயே

பயிற்சி பெற மறுக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்களின் பயிற்சியை மருத்துவக் கல்லூரியினுடைய மேலாளர் அவர்கள் உடனடியாக நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். பயிற்சி காலத்திலேயே பயிற்சிக்குரிய பாட வேலைகளைச் செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்வது பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு அழகல்ல. அவர்களுக்கு ஆதரவாகவும், தூண்டி ஓரளவுக்கு ஊக்கப்படுத்தியும் எம்.என்.ஓ.க்கள் 2 ஆம் தேதி மவேலை நிறுத்தம் செய்வதாக அறிவித்தார்கள். இங்கே, அந்த எம்.என்.ஓ.க்களின் தலைவர் வந்தபோது, நாங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஏதோ ஒரு காரணத்தால், வேலை நிறுத்தம் செய்ய எண்ணினாலும் 3 ஆம் தேதி வேலை நிறுத்தம் இல்லை, என்று தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, இப்போது சகஜ நிலைமை—அமைதியான நிலை தோன்றி இருக்கிறது. பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் எப்படிப் பயிற்சி பெற வேண்டுமோ, அப்படிப் பயிற்சி பெற மாட்டோம் என்று சொல்வார்களேயானால் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க எந்த அரசாங்க இலாக்காவாலும் முடியாது. செவிலி உதவிப் பணியாளர்களாக உள்ளவர்கள் தான் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று பாட திட்டம் இருக்கிறது. நாங்கள் அப்படிச் செய்யமாட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். பாடத் திட்டத்திலேயே, வேலை முறையிலேயே அந்தப் பணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணியை மற்றவர்களிடம் மாற்ற வேண்டுமென்கிறார்கள்.

கோவை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலே 114 நர்சிங் அஸிஸ்டண்டுகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய வேலையை லஸ்கர்களிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அங்கே 10 லஸ்கர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த 114 பேர்கள் வேலையை அந்தப் பத்து பேர்களிடம் விட வேண்டும் என்றால், மருத்துவ மனை துப்புரவு செம்மையாக இருக்காது. ஆகவே, அப்படி அவர்களிடத்திலே தான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக இருந்தால் 114 பேரில் 20 பேரையாவது குறைத்துவிட்டு, 20 லஸ்கர்களை அந்த இடத்தில் நியமிப்பது பற்றி கவனித்தாக வேண்டும். மருத்துவ மனையிலுள்ள நோயாளிகளின் நன்மையை யாவரும் கருத வேண்டும். மேலும் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வேண்டுகோளை அரசாங்கம் பரிசீலனை

செய்து வருகிறது. முடிந்தால், கோரிக்கை நியாயமானதாக இருந்தால், அவற்றை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதாலும் இப்போது வேலை நிறுத்தம் இல்லை என்ற காரணத்தாலும் இப்படிப்பட்ட ஒத்திவைப்பு நடவடிக்கைக்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று கருதி, அத்தீர்மானத்திற்கு அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

3. கவன ஈர்ப்பு.

(அ) பாபநாசம், மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கத்தில் இருந்து அட்வான்ஸ் கார் பயிருக்கு அளவுக்கு மேல் நீர் கொடுப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் அவர்கள், சட்டப் பேரவை விதி 41-ன் கீழ் மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவார்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவை விதி 41-ன் கீழ் கீழ்க்கண்ட அவசர பொது முக்கியமான காரியத்தைக் கொண்டு வருகிறேன்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம், 1972-ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதத்தில் அட்வான்ஸ் கார் பாசனத்திற்காக பாபநாசம், மணிமுத்தார் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்த நீரை கீழ் பாசனத்திற்காக அளவுக்கு மேல் உபயோகப்படுத்தியதால் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகா, திருநெல்வேலி பகுதியில் உள்ள விவசாயிகள் அடுத்துவரும் மாதங்களில் அடைந்த பெரும் நஷ்டத்தையும் இதனால் ஆண்டுதோறும் விவசாயம் பாதிக்கப்படுவதையும் கவனிக்க வேண்டிய அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, கோடை காலத்தில் தாமிரவருணி ஆற்றில் வரும் நீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்பொருட்டு, மருதூர்,

ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுகளின் கீழ்ப்பகுதியில் உள்ள ஆயக்கட்டுப் பகுதியில் தாமிரவருணி ஆற்றுப்பாசன முறையின் கீழ் முன் கார் சாகுபடி செய்யும் திட்டம் நீண்ட காலமாகச் செயலில் இருந்து வந்துள்ளது. பாபநாசம் நீர்த்தேக்கம் கட்டப்பட்ட பின்னர், கோடை மாதங்களில் அந்த நீர்த் தேக்கத்தின் மூலம் கிடைக்கும் மின்சக்தியும் முன் கார் பயிரிடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

முன் கார் சாகுபடி செய்யும் பிரச்சினைக்குக் கூடுமானவரை இணக்கமான முறையின் தீர்வு காணும் பொருட்டு, தாமிரவருணி ஆற்றுப்பாசன முறையின் மேல்பகுதி, கீழ்ப்பகுதி ஆயக்கட்டு தாரர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், விவசாயிகள் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகியோரைக் கொண்ட கூட்டம் ஒன்றைத் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 8—[illegible]-ல் கூட்டினார். கூட்டத்தின் முடிவில் மார்ச் திங்கள் இறுதியில் நீர்த்தேக்கத்தில் உள்ள நீரின் அளவைக் கருத்திற்கொண்டு ஒவ்வோர் ஆண்டும் முன் கார் சாகுபடிக்காக அனுமதிக்கப்படும் பரப்பளவை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளே முடிவு செய்ய விட்டுவிடப்பட வேண்டுமென்றும், ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஜூன் மாதத் தொடக்கத்தில் தாமிரவருணி ஆயக்கட்டில் விதைப் பாத்திகள் அமைப்பதற்காக ஆற்றுக்கு மேற்பகுதியில் இருக்கும் ஆயக்கட்டு தாரர்களின் தேவையை நிறைவு செய்யப் பாபநாசம் நீர்த் தேக்கத்தில் சுமார் 500 மில்லியன் கன அடி நீர் சேமித்து வைத்திருக்கப்பட வேண்டுமென்றும் அக்கூட்டத்திற்கு வந்த பிரதிநிதிகளும் ஏனையோரும் ஒருமுகமாக ஒப்புக் கொண்டனர். இந்த முடிவின் அடிப்படையில், முன் கார் சாகுபடிக்கான பரப்பை முடிவு செய்யும் பொதுவான பிரச்சினை குறித்து அவசியமான செயற்குறிப்புகளை அரசுக்குத் திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அனுப்பி வைத்தார். இச்செயற் குறிப்புகளை அரசு பரிசீலித்தது. பின்னர், முன் கார் சாகுபடிக்கான பரப்பை முடிவு செய்யும் பொதுவான பிரச்சினை குறித்துப் பொதுப்பணித் துறையின் 12—11—1960 ஆம் நாளிட்ட 2011 ஆம் எண் ஆணையில் கீழ்க்கண்டவாறு அரசு ஆணைகளைப் பிறப்பித்தது :

1. மேல் கால்வாய்ப் பகுதிகளில் முறையான கார் சாகுபடிக்கான விதைப் பாத்திகளை அமைப்பதற்காக பாபநாசம்

நீர்த்தேக்கத்தில் ஜூன் 1 ஆம் நாளன்று குறைந்த அளவு 500 மில்லியன் கன அடி. நீர் தேக்கி வைத்திருக்கப்பட வேண்டும்

2. பாபநாசம் நீர்த்தேக்கத்தில் சேமித்து வைக்க எதிர்பார்க்கப்படும் நீரின் அளவு, நீர்த்தேக்கத்தில் உறுதியாகக் கிடைக்கக்கூடிய நீரின் அளவு, கோடை காலத்தில் வரும் நீரின் அளவு, மீண்டும் பெறக்கூடிய நீரின் அளவு, ஏரிகளில் தேக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள நீரின் அளவு, கடைக்கோடிப் பகுதிகளுக்கு வரும் நீரின் அளவு ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு ஒவ்வோர் ஆண்டும் மார்ச் மாத மத்தியில் முன் கார் சாகுபடிக்கான பரப்பு வரையறுக்கப்பட வேண்டும்.

முன் கார் சாகுபடிக்காக நீர் ஒதுக்கும்போது கீழ்க்கண்டவாறு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் :--

(i) இருக்கக்கூடிய நீர் 8,124 எக்கருக்கும் குறைவான பரப்பளவிற்கு ('A' வகை நிலங்கள்) மட்டுமே பாசனமளிக்கப் போதுமானதாயிருந்தால் கால்வாயில் நீர் விடுவதற்கும் கால்வாயைப் பராமரித்து வருவதற்கும் உள்ள வசதிக்கேற்பவும், சிக்கனமாக நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கேற்றவாறும் தெற்குத் தலைக் கால்வாய்க்கும் வடக்குத் தலைக் கால்வாய்க்குமிடையே உள்ள பகுதியில் முன் கார் பயிருக்காக நீர் விடப்படும்;

(ii) 10,000 எக்கர் 'A' வகை நிலங்களுக்குப் பாசனமளிக்க நீர் இருந்தால், முக்கார் நீர் பெறும் கால்வாயிலிருந்து நேரடியாகப் பாசனம் பெறும் ஆயக்கட்டுக்கும் (உயர் மட்ட மதகுகள் நீங்கலாக) வடக்கு தலைக் கால்வாயிலிருந்து கடம்பா ஏரி வரை நேரடியாகப் பாசனம் பெறும் ஆயக்கட்டுக்கும், கீழ்ப்பிடாகை அணைக்கட்டின் கீழ்ப்பகுதியில் ஸ்ரீவைகுண்டம் வடக்குத் தலைக் கால்வாயின் 11 ஆம் எண் மதகின் கீழ்ப் பகுதியில் உள்ள ஆயக்கட்டுக்கும் நீர் வழங்கப்படும்;

(iii) 10,000 எக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பின் முன் கார் பயிருக்காகப் பாசனமளிக்க நீர் இருந்தால், மேலே (i), (ii) இனங்களின் கீழ்க் குறிப்பிட்ட பகுதிகளோடு, ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டுக் கால்வாய்களின் கீழ்ப் பகுதியிலுள்ள பரப்பையும் பாசனத்திற்காக நிர்வாகப் பொறியாளர் தெரிந்தெடுப்பார். ஆனால், அவ்வாறு தெரிந்தெடுக்கப்படும் பகுதிகளில் குறைந்த அளவு நீரே வீணாவதாக இருக்க வேண்டியதுடன், பாசனம் பெறுவதற்குத் தொழில் நுட்ப முறையில் மிகவும் வசதி படைத்தனவாக அவை இருக்க வேண்டும்;

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(iv) மிகவும் சாதகமான ஆண்டுகளில், 20,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பின் முன் கார் பயிருக்குப் பாசனமளிக்க நீர் இருந்தால் மேலே (i), (ii), (iii) இனங்களின் கீழ்க் குறிப்பிட்டுள்ள பகுதிகளுடன், மருதூர் அணைக்கட்டுக் கால்வாய்களின் இடப்பக்கத்திலும் வலது பக்கத்திலும் உள்ள பகுதிகளுக்கு மாற்றி மாற்றி நீர் வழங்கப்படும்.

எனவே, பாபநாசம் நீர்த் தேக்கத்தில் இருப்பில் உள்ள நீரின் அளவு, ஏப்ரல் முதல் ஜூன் வரை மேலும் நீர்த் தேக்கத்திற்கு வருமென எதிர்பார்க்கப்படும் நீரின் அளவு, ஏரிகளில் தேக்கப் பட்டுள்ள நீரின் அளவு ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு ஒவ்வோர் ஆண்டும் முன் கார் பயிரிடுவதற்கான பரப்பு வரையறுக்கப்படுகிறது. இதற்கு மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கத்திலுள்ள நீர் இருப்பு கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வில்லை.

1972 ஆம் ஆண்டில், அரசு, திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்), வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) ஆகியோரைக் கலந்தாலோசித்து திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தாமிரவருணி நீர்ப்பாசன அமைப்பின்கீழ் 1381 (1972) ஆம் பசலிக்கு 10,800 ஏக்கரில் முன் கார் சாகுபடி செய்ய அனுமதி அளித்தது. அதன் பின்னர், தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்), கடம்பா ஏரியின் 11-வது மதகிலிருந்து பாசனம் பெறும் உழவர்கள், தங்களது ஆயக்கட்டுகளையும் முன் கார் சாகுபடியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அடிக்கடி முறையிட்டு வந்தனர் என்று தெரிவித்து மணிமுத்தாறு நீர்த் தேக்கத்தின் சேமிப்பு அளவை 1,000 மி.க. அடி குறைத்துக் கொண்டு 1381 (1972) ஆம் பசலியில் கடம்பா ஏரியின் 11-வது மதகிலிருந்து நீர் பெறுகின்ற 12 ஏரிகளைச் சேர்ந்த 5,762 ஏக்கரில் முன் கார் சாகுபடி செய்ய அனுமதி வழங்கலாம் என்று அவர் பரிவுரை செய்தார். அரசு, இப்பரிவுரையை ஏற்றுக் கொண்டு, அதன்படி உத்தரவுகள் பிறப்பித்தது.

இவ்வாறு, 1381 (1972) ஆம் பசலி ஆண்டில் முன் கார் சாகுபடி செய்ய வேண்டிய பரப்பை அரசு முன்னரே நிர்ணயித்து விட்டது. எனவே, அந்த முன் கார் பயிர்கள் நல்ல விளைச்சல் தருவதற்காக, அவற்றிற்குப் பாசன வசதி அளிக்க வேண்டியது அவசியமாகியது.

ஏப்ரலிலும் மே மாதம் 11 ஆம் தேதி வரையிலும எதிர்பார்த்ததைவிட மிகக் குறைந்த அளவே பாபநாசம் நீர்த் தேக்கத்திற்கு நீர் வந்தது. எனவே, 28-4-72 முதல 11-5-1972 வரையில் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத்திலிருநது குறைந்த அளவாகிய 379 மி.க. அடி நீர் பெறப்பட்டது. 1972 ஆம் ஆண்டில் தென்மேற்குப் பருவ மழை பொய்த்துவிடவே, குறையான கார் சாகுபடியின் கடைசி காலத்தில் தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டது சேமித்து வைத்திருந்த நீரைக் கொண்டு முறை மாற்று முறையை (Turn system) பின்பற்றியும் விவேகத்துடன் பாசனத்தை முறைப்படுத்தியும் தாமிரவருணி நீர்த் திட்டத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான கார் பயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன தென்மேற்குப் பருவமழை பொய்த்ததனால்தான் திருநெல்வேலி மாவட்டம், அம்பாசமுத்திரம வட்டத்தில் தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டதேயொழிய முன் கார் பயிருக்குத் தண்ணீர் விட்டதனால் அல்ல.

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் அட்வான்ஸ் கார் சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதுபற்றி விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் சென்ற தடவை தண்ணீர் கொடுப்பது ஜூன் மாதத்திற்கு பின்னும் அட்வான்ஸ் கார் என்ற பெயர் நீட்டிக்கப்பட்டதால் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அட்வான்ஸ் கார் என்பதே மின்சாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தும் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய்ச் சேர்ந்து வீணாகாமல் இருக்கும்பொருட்டு விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் இப்படி ஜூன் மாதத்திற்குப் பிறகும் தண்ணீர் கொடுப்பதால் மேலே உள்ள பாசனமும் பாதிக்கப்படுகிறது; கீழே உள்ள பாசனமும் பாதிக்கப்படுகிறது. வளர்ச்சி மன்றத்திலும் இதுபற்றிப் பலதடவை சொல்லியிருக்கிறோம். அதிகாரிகள் இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்கவில்லை என்றால் விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும் என்று நமது சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பத்மநாபன் அவர்கள் கூட வேதனையோடு வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் வற்புறுத்தி பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கேள்வியாகக் கேளுங்கள். பேசிக்கொண்டே போகக்கூடாது.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : ஆகவே, இந்த ஆண்டு 1973 ஏப்ரல்—மே மாதங்களில் தண்ணீர் கொடுக்கும்போது தயவுசெய்து எந்தக் காரணத்தினாலும் ஜூன் 1-ஆம் தேதிக்கு மேல் போகாது குறுகிய கால விதைகளைப் பயிர் செய்யும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : என்னுடைய அறிக்கையிலேயே மிக விவரமாகவும், விளக்கமாகவும் தெரிவித்திருக்கிறேன். சட்ட மன்ற உறுப்பினரை விட்டு கோர்ட்டுக்குப் போவோம் என்று சொல்லச் சொல்வதில் பயன் இல்லை. இது பற்றி உழவர் சங்கப் பிரதிநிதிகள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் சேர்ந்துதான் முடிவு எடுக்கிறார்கள். உறுப்பினருக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் குறை இருந்தால் தனியாக எழுதி அனுப்பினால், அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலிக்கும்.

(ஆ) பாலிடெக்னிக்கில் பயிலும் மாணவர்களது வேலை நிறுத்தமும், உண்ணாநோன்பும் குறித்து.

திரு. என். டென்னிஸ் : சட்டப் பேரவை விதி 41-ன் கீழ், தமிழகத்தில் உள்ள பாலிடெக்னிக்கில் பயிலும் மாணவர்கள் தங்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகள் குறித்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாத நிலையில் வேலைநிறுத்தமும், உண்ணாநோன்பும இருப்பதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை பற்றி அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தை, மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

THIRU K. SUPPU : Sir, Under Rule 41, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Local Administration to an urgent matter of public importance viz. :

"the serious situation arising out of the strike by the Polytechnic students numbering about 25,000 following the failure of the Government to concede their demands."

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, "தமிழகத்திலுள்ள 35 அரசு பாலிடெக்னிக்குகளில் சுமார் 20,000 மாணவர்கள் 1972 செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் பல கோரிக்கை

களுக்காக 55 நாட்கள் வரையில் வேலை நிறுத்தம் செய்த பின்னர் கோரிக்கைகள் குறித்து அவர்களுக்கும் மாநில டெக்னிகல் கல்வி இயக்குநருக்கும் 1972 அக்டோபர் திங்களில் ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டது. ஆனால் அவ்வுடன்பாட்டில் ஒப்புக்கொண்டபடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாததனால் மேற்படி மாணவர்கள் 12—2—73 முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்து வருகின்றனர். உண்ணா நோன்பு இருக்கின்றனர். சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் மாணவர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் மாணவர் சமுதாயத்திலும் பெற்றோரிடத்திலும் கொந்தளிப்பு வளர்ந்து வருகிறது". என்கிற அவசர பொது முக்கியம் வாய்ந்த விஷயத்தை நான் கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பல தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளான பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் அண்மைக் காலமாகத் தங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்த பள்ளிகளுக்குச் செல்லாமல் கிளர்ச்சி செய்து வருவதையும், அதையொட்டி விரும்பத்தகாத வன்முறைச் செயல்கள் சில நடைபெற்றதையும், இம்மாமன்றத்தினர் அறிவர். மாணவர்களின் கோரிக்கைகளில் முக்கியமானவை பற்றி அரசாங்கத்தின் நிலைமையைத் தெளிவுபடுத்த நான் விரும்புகின்றேன்.

பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் பயின்று, டிப்ளமோ பெற்ற மாணவர்கள், பொறியியல் பட்டம் (பி.இ.) பெறுவதற்கு முழு நேரப் பயிற்சிக்கு வசதி செய்துதர வேண்டும் என்பது மாணவர்களின் ஒரு கோரிக்கை. இது பல்கலைக் கழகங்களால் முடிவு செய்யப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. தொழில் கல்வி இயக்குநர் பல்கலைக் கழகங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இக்கோரிக்கையைப் பரிசீலிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். பல்கலைக் கழகங்களும் தங்கள் பல்வேறு நிபுணர் குழுக்களைக் கலந்துகொண்டு, இப்பிரச்னையைப் பல கோணங்களிலிருந்தும் பரிசிலனை செய்து, இதில் முடிவு எடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமை மாணவர்களுக்குத் தெளிவாக பலமுறை விளக்கப் பட்டுள்ளது.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி பயிற்சியையோ, தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிப் பயிற்சியையோ முடித்த பின்பு, பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் சேரும் மாணவர்கள் மூன்று ஆண்டுகள் பயின்ற

பின்பு டிப்ளமோ பெறுகின்றார்கள். மேலும் 1½ ஆண்டுகள் படித்து விட்டு அவர்கள் பொறியியல் பட்டம் பெற வசதி செய்ய வேண்டும் என்பது கோரிக்கை. பொறியியல் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து பொறியியல் பட்டம் பெறுகின்ற மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பயிற்சியை முடித்த பின்பு ஓராண்டு புகுமுக பயிற்சியையும் முடித்துக் கொண்டு, அதற்குப் பின்பு 5 ஆண்டுகள் பொறியியல் பயிற்சி பெற்ற பின்பே அவர்களுக்குப் பட்டம் வழங்கப்படுகிறது. இது அகில இந்திய தொழிற் கல்விக் குழு வினரால் அனைத்திந்திய அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நியதியைப்பின்பற்றி ஏற்படுத்தப்பட்ட முடிவு. எஸ்.எஸ்.எல்.சிக்கு பின்பு 6 ஆண்டுகள் பயிற்சியின் பயனாக வழங்கப்படும் இப் பட்டத்தை, 3 ஆண்டு பயிற்சிக்குப் பின் டிப்ளமோ பெறும் மாண வர்களுக்கு, மேலும் 1½ ஆண்டு பயிற்சிக்குப் பின் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை, ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாயில்லை. ஆறு ஆண்டு பயிற்சிக்குப் பின் தாங்கள் பெறும் பட்டத்தை, 4½ ஆண்டு பயிற்சிக்குப் பின் வேறு சில மாணவர்கள் பெறுவதற்கு வழி செய்து தருவதை பொறியியல் பட்டப் பயிற்சி மாணவர்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள், எதிர்ப்பு தெரிவித்து வருகின்றனர். அகில இந்திய தொழில் கல்விக் குழுவும் இதற்கு இசைவளிக்காது. மேலும் பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் டிப்ளமோ பயிற்சிக்கு வசதி செய்யப்பட்டது, தொழில் நுட்பத் துறையில் பட்டப் பயிற்சி தேவைப்படாத, நடைமுறை திறமைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்குத் தான். டிப்ளமோ பயிற்சியும் பட்டப் பயிற்சியும் தனித்தனி அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட திட்டங்கள். இந்த இரு பயிற்சிகளின் அடிப்படை நோக்கமே வேறுபட்டதாகும். இவற்றையெல்லாம் மனதிற்கொண்டு பல்கலைக் கழகங்களின் முடிவான கருத்தையும், அகில இந்திய தொழிற் கல்விக் குழுவின் ஒப்புதலையும் பெற்ற பின்பு தான் அரசு இந்தக் கோரிக்கை பற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும் என்பது அனைவருக்கும் தெளிவாகும்.

இது மட்டுமல்லாமல், இன்ஸ்ட்டிட்யூசன் அஃப் எஞ்சினியர்ஸ், இந்தியா, என்ற நிபுணர் அமைப்பு நடத்துகின்ற தேர்வுகளில் பிரிவு எ, பிரிவு பி என்ற இரு தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றால், பொறியியல் பட்டத்துக்குச் சமமான பட்டத்தைப் பெறுவதற்கும் டிப்ளமோ மாணவர்களுக்கு வசதியுள்ளது என்பதையும் நான்

1973 மார்ச் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதன்படி, நாடு முழுவதும் சுமார் நாற்பதாயிரம் மாணவர்கள் இத் தேர்வுகளை எழுதப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

டிப்ளமோ பெற்ற மாணவர்கள் பொறியியல் பட்டம் பெறுவதற்காகப் பகுதி நேர பட்டப் பயிற்சி வகுப்புகள் அண்மையில் திறக்கப்பட்டுள்ளன. டிப்ளமோ பெற்ற பின்பு ஐந்து ஆண்டுகள் பணி அனுபவம் பெற்றவர்களை இந்தப் பயிற்சியில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது. பணி அனுபவ காலத்தை ஐந்து ஆண்டுகளிலிருந்து மூன்று ஆண்டுகளாக குறைக்க வேண்டும் என்பது மாணவர்களின் கோரிக்கை. இப்பகுதி நேரப் பயிற்சிக்கு ஏராளமான மனுக்கள் வந்ததையொட்டி, அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கும்பொருட்டு, ஐந்து ஆண்டு அனுபவ காலம் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. இருந்தபோதிலும், இந்த பணி அனுபவ காலத்தை மூன்று ஆண்டுகளாக குறைக்க இப்பொழுது அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

மாணவர்கள் தேர்ச்சியை நிர்ணயிக்கும் முறையில், தேர்வுகளில் பெறும் மதிப்பெண்களுடன், வகுப்புப் பயிற்சியில் அவர்கள் பெறும் தேர்ச்சியை மதிப்பிட்டு வழங்கப்படும் மதிப்பெண்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளும் முறை இப்போது இருந்து வருகிறது. இந்த முறையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்பது மாணவர்களின் மற்றொரு கோரிக்கை. கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும், மாணவர்கள் ஆண்டு முழுவதும் தொடர்ந்து கல்வி பயில்வதை மதிப்பிட்டு, அவர்கள் திறமையைச் சரியாக நிர்ணயிக்கவும், இந்த முறை புகுத்தப்பட்டது. இது போன்ற முறையை பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலும், பொறியியல் கல்லூரிகளிலும் மட்டுமல்லாமல், சாதாரண பள்ளிகளிலும் கலைக் கல்லூரிகளிலும் கூட புகுத்த வேண்டுமென்பதுதான் கல்வி நிபுணர்களின் ஒருமித்த கருத்தாகும். ஆண்டு இறுதியில் நடக்கும் ஒரு தேர்வில் மாணவர்கள் பெறும் மதிப்பெண்கள், அவர்களுடைய திறமைக்குப் பொருத்த மான சான்றாகாது என்ற கருத்தில்தான். வகுப்பறைப் பயிற்சியில் அவர்கள் பெறும் தேர்ச்சியையும் மதிப்பிட்டு, மதிப் பெண்கள் வழங்கப்பட்டு இரண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பது, இந்த முறையின் அடிப்படை தேர்வு முறையில்

சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி வருகின்ற நிபுணர்கள் அனைவரும் இது போன்ற சீர்திருத்தங்களை ஆதரித்துள்ளனர். இம்முறை மாணவர்கள் நலனுக்கு எவ்விதத்திலும் ஊறு செய்யாது என்பதோடு, உண்மையில் அவர்கள் நலனுக்கு உகந்ததாகும் என்ற நிலைமை மாணவர்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. நடைமுறையில் ஏதேனும் சிக்கல்கள் எழுந்தால், அவை அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்கப்படும் என்றும் மாணவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுவதற்கு முன்பு குறைந்த அளவு குறிப்பிட்ட நாட்கள் பள்ளிகளுக்குச் சென்றிருக்க வேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. உடல் நலக் குறைவு காரணமாக, மாணவர்கள் போதிய நாட்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல இயலாத நிலை ஏற்பட்டால், இந்த விதியைத் தளர்த்தி, அவர்கள் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு கோரிக்கை. மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் இருந்ததற்கு தக்க சான்றுகளுடன் நியாயமான காரணங்கள் இருந்தால், அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படும் என்று ஏற்கெனவே ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டன.

டிப்ளமோ பயிற்சி பெற்றவர்கள் அனைவர்க்கும் வேலை கிடைக்குமென்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு கோரிக்கை. அரசாங்கம் ஆணைகள் பிறப்பித்து இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியாது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நாட்டில் தொழில் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்ற இக்கட்டத்தில், வேலைக்கான வாய்ப்புகளும் போதிய அளவு பெருகும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். படித்தவர்களிடை வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க மாநில அரசும் மத்திய அரசும் பல சிறப்புத் திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருவதையும் இம் மன்றம் அறியும்.

பட்டதாரி வாக்காளர் தொகுதி என்று தனியாக அமைத்து, அவர்கள் பிரதிநிதிகள் சட்டமன்ற மேலவையில் இடம்பெற வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது போல், டிப்ளமோ பெற்றவர்களுக்கும் வாக்காளர் தொகுதி தனியாக அமைத்து, அவர்கள் பிரதிநிதிகளையும் மேலவைக்கு அனுப்ப வசதி செய்யவேண்டுமென்பது

மற்றொரு கோரிக்கை. இக்கோரிக்கையைப் பற்றி மாநில அரசு முடிவு செய்வதற்கில்லை. அனைத்திந்திய தேர்தல் கமிஷனும், மத்திய அரசும் தான் யார் யாருக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

டிப்ளமோ பெற்றவர்கள் பணியில் அமர்த்தப்படும்போது பட்டம் பெற்றவர்களுக்குச் சமமாக அவர்களுக்கு ஊதியமும் அந்தஸ்தும் தரப்பட வேண்டுமென்பது மற்றொரு கோரிக்கை. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் டிப்ளமோ பெற்றவர்களுக்குமிடையே ஊதியத்தில் பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது என்ற கோரிக்கை ஏற்புடைமை கொண்டதல்ல. டிப்ளமோ பெற்றவர்களுக்கு உரிய ஊதியமும் அந்தஸ்தும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் அரசாங்கத்துக்கு எப்பொழுதும் நாட்டம் உண்டு.

மேற்சொன்னவற்றிலிருந்து, மாணவர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்க அரசு தன்னால் இயன்றது அனைத்தையும் செய்துள்ளது என்பது தெளிவாகும். இக்கோரிக்கைகளை வற்புறுத்த மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்குச் செல்லாமல் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தும், பள்ளிகளுக்குச் செல்ல விரும்பிய மாணவர்களையும், குறிப்பாக மாணவிகளையும் வலுக்கட்டாயமாகத் தடுத்தும், சில பள்ளிகளுக்குள் ஆசிரியர்கள் செல்லவிடாமல் தடுத்தும் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது வருந்தத் தக்கதாகும். கோவையிலும், பொள்ளாச்சியிலும் கிளர்ச்சி செய்த பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளி மாணவர்கள் சிலர், பஸ்களைக் கொளுத்தியது போன்ற வன்முறைச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளதை மாணவர்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட அனைவரும் வன்மையாகக் கண்டிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். பல பல்தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளில், மாணவர்களின் வன்முறைச் செயல்களின் விளைவாக, பள்ளிச் சொத்துக்கு சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது. நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக, பல்தொழில் பயிற்சி மாணவர்களின் பதட்ட நிலை அடங்கும் வரை பள்ளிகள் சிறிது காலம் மூடப்பட்டிருந்தன. பெரும்பாலான மாணவர்கள் தாங்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல விரும்புவதாகத் தெரிவித்ததன் பேரில், பள்ளிகள் இப்பொழுது படிப்படியாகத் திறக்கப்பட்டு, இப்பொழுது சில பள்ளிகள் சுமுகமாக இயங்கி வருகின்றன. இன்னும் சில பள்ளிகள், விரைவில் திறக்கப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

பல்தொழில் பயிற்சி பள்ளியில் பயிலும் ஒவ்வொரு மாணவர்க்காகவும், கல்விச் செலவு ஆண்டுக்கு மூவாயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாய் ஆகின்றது. அரசும் சமுதாயமும் இந்த அளவில் முதலீடு செய்து, இந்த வசதியை செய்து தந்திருப்பது, மாணவர்கள் தொழில் நுட்பத் தேர்ச்சி பெற்று, தங்கள் எதிர்காலத்தை வளமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். தேர்வுகள் வெகு விரைவில் நடக்கவிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் மனதிற் கொண்டும், நான் கூறியுள்ள விளக்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டும், பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் தங்கள் கிளர்ச்சியை நிறுத்திவிட்டு, பள்ளிகளுக்கு மீண்டும் செல்ல வேண்டுமென்று இம் மன்றத்தின் மூலம் நான் வேண்டுகோள்விடுக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தில், மாணவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு அமுல்படுத்தப் படவில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும். அந்த மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை அழைத்து மறுபடியும் கல்வி அமைச்சரின் மூலம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவும், சிறையில் இருப்பதாக சொல்கின்ற மாணவர்களை, சரியான, சீரான சூழ்நிலையை உருவாக்க, விடுதலை செய்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் மாணவப் பிரதிநிதிகளை அழைத்து சந்தித்துப் பலமுறை நேரில் பேசினேன். கோவைக்குச் சென்ற போதும் நான் பேசினேன், மதுரைக்குச் சென்றபோதும் நான் பேசினேன். நிலைமைகளை நான் விளக்கினேன். விளக்கியதற்குப் பிறகும்— எல்லா மாணவர்களும் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன்—சில மாணவர்கள் தூண்டிய வண்ணமாக, தூண்டுதலாக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன.

அது தவிர, தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் மூலமும் பேச்சு வார்த்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு நிலைமைகள் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்படாமல் ஒரு கோரிக்கையும் இல்லை. அவர்கள் நேரடியாக பி.ஈ. தேர்வுக்கு செல்லவேண்டுமென்பது, பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்யவேண்டிய ஒன்று. இந்த கருத்தை

1973 மார்ச் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தொழில் நுட்பக் கல்வி இயக்குநர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார். அவர்கள் அவர்களுடைய குழுவின் மூலமாக அதை முடிவு செய்ய வேண்டும்.

பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் பி.ஈ. தேர்வு எழுத மூன்று வழிகள் இருக்கின்றன. முதல் ஆண்டு படித்த உடனே அவர்கள் பி.இ. படிக்க வழி இருக்கிறது. மூன்று ஆண்டு காலம் படித்த பிறகு ஏ.எம்.ஐ.இ. படிப்பை நேரடியாக பெற வழி இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகால் டிப்ளமோவுக்குப் பிறகு அவர்கள் பகுதிநேர படிப்பைப் பெற வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த 5 ஆண்டு காலத்தை 3 ஆண்டு காலமாக குறைக்கவும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பிறகும் அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்திலே, வன்முறைச் செயலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் நிலைமையை புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 10, 15 பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டு நடந்து வருகின்றன. விரைவில் எல்லாப் பள்ளிகளும் திறக்கப்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : On a point of order, Sir. I gave you an adjournment motion on the same subject under Rule 42, some days ago . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : We must follow some principles, ரூல் 42-ஐப் பற்றியோ, மற்ற பிரிவிலெஜ் பிரச்சினைகள் பற்றியோ இங்கே கேட்கக்கூடாது.

The hon. Member must ask me in my Chamber.

Now Thiru A. Subramaniam may ask his clarification.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பல விஷயங்களை இங்கே அறிவித்தார்கள். இதெல்லாம் வேலை நிறுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே நடந்ததா ? வேலை நிறுத்தம் தொடங்கி 22 நாட்கள் ஆகிவிட்டன. முதலிலே சிறையிலே இருப்பவர்களை விடுதலை செய்து, மாணவர்களை அழைத்துப் பேசி சுமுகமான முடிவு செய்ய இன்னொரு முயற்சியையும் அரசு செய்யுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே நான் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் எல்லாம் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தியபொழுதும் அதன் காரணமாக பள்ளிகளை

முடியபொழுதுதான். அவர்களோடு கோவையிலே பேசினேன். மதுரையிலே பேசினேன். இப்பொழுது நான் இயக்குநர் மூலமாக கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். நான் இந்த மன்றத்திலே அளித்த விளக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு—இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன், இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக விடுகின்ற வேண்டுகோளைவிட சிறப்புடையது வேறு எதுவும் இருக்காது என்ற அடிப்படையிலே—மாணவர்கள் தொடர்ந்து பள்ளிகளுக்குச் சென்று படிப்பைத் தொடர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் எந்த எந்த வகையிலே இங்கே கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேனோ அந்த முறையிலே தொடர்ந்து அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. அமைச்சரின் அறிக்கை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு நிலம் அளிப்பது குறித்த வருவாய்த்துறை அமைச்சரது அறிக்கை.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, in the Transferred Territory, i.e., the Kanyakumari District and Shencottah Taluk of Tirunelveli District, lands were given for cultivation purposes, by the erstwhile Travancore-Cochin Government, under the rules for Kuthakapattom or under the Kandukrishi Thanathu System or under the Kandukrishi Pattom System, as the case may be. In order to grant permanent rights to the holders of these lands, we have now decided that these lands should be assigned to them with reference to the provisions in the B.S.Os. In view of the fact that the lands under Kuthakapattom and the Kandukrishi Thanathu and Kandukrishi Pattom lands in the Transferred Territory have been under the enjoyment of the ryots for a long time under circumstances peculiar to this area, the Government have decided to assign the lands to the present holders in partial relaxation of the conditions and restrictions as applicable elsewhere in the State. The following orders have accordingly been issued in G.O. Ms. No. 947, Revenue, dated 2nd March 1973:

I. Lands held under Kuthakapattom:—

(a) Persons who are in possession of these lands who are eligible for assignment of Government lands, i.e., landless poor persons may be assigned these lands up to 5 acres of dry or 3

1973 மார்ச் 6] [Thiru P. U. Shanmugam]

acres of wet *free of land value*. Lands in excess of these limits in their possession may be assigned to them on collection of *single market value* provided the following two conditions are satisfied, (i) they had effected very valuable improvements to the lands and (ii) the lands in excess of the limits prescribed cannot be independently assigned to any other landless poor.

(*b*) Persons who are in possession of these lands who are normally ineligible for assignment of Government lands, i.e., persons who are not landless poor, may be assigned 5 acres of dry land or 3 acres of wet land provided they had effected very valuable improvements to the land. Such assignment will be on collection of *single market value* if their annual income from all sources is less than Rs. 12,000 and on collection of *double market value* if their annual income from all sources is Rs. 12,000 or more.

II. Lands held under Kandukrishi Thanathu and Kandukrishi Pattom—

Government have decided that these lands should be assigned *free of land value* to the holders thereof irrespective of the extent held by them and irrespective of whether or not they are normally eligible for such assignment.

In making these assignments, care will be taken to see that the extent of land for which patta is granted together with any other land the individual concerned may own in the State is not in excess of the ceiling under the Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Act, 1961, as amended.

Encroachments on Government lands will be regularised under the provisions of the Board's Standing Orders applicable in the State.

5. 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. எல். கணேசன் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களை நான் பாராட்டி நெஞ்சார நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். கணேசன்] [1973 மார்ச் 6

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பாராட்டுக்குரியது என்பதற்கான காரணங்கள் பலப் பலவாகும். பற்றாக்குறை நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதுதான் வழக்கமான மரபாக ஆகிவிட்ட இந்தக் காலத்தில் உபரி நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டுக் குரியது ஆகும். வரிக்கு வரி, வரிமேல் வரி, புதிய வரிகள் என்றெல்லாம் போடுகிற மத்திய அரசையும் மற்ற மாநில அரசுகள் சிலவற்றையும் பார்க்கிற நேரத்திலே வரியில்லாமல் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித் திருப்பதற்கு தமிழக மக்களின் நன்றிக்குரியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சோஷலிச சித்தாந்தத்தின் யதார்த்தம் ஆகும். சோஷலிஸ சித்தாந்தம் வெறும் பொருளற்ற அரசியல் முழக்கம் என்ற முறையிலே பலபேர்கள் கையாள்கிற நிலைமையிலே உண்மையான உணர்வோடு, நேர்மையான உணர்வோடு சோஷலிஸ சித்தாந்தங்களை யதார்த்தம் ஆக்குகின்ற முயற்சியிலே நம்முடைய அரசு முயற்சிகளைச் செய்வதை எல்லோரும் பாராட்டுகிறோம். இந்த அரசினுடைய நல்ல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதை பொதுவுடைமைக் கட்சியில் உள்ள அனுபவமும், முதிர்ச்சியும் உள்ள பெரியவர்கள் ஆதரிக் கிறார்கள், ஆனால் அதே நேரத்திலே அதே இயக்கத்தைச் சேர்ந்த சிலர் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கை இழந்துவிடுவோமா என்ற காரணத்தினால் அவற்றை எதிர்க்கிறார்கள். ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல, பல நல்ல திட்டங்களை அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

இந்த அரசு நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களானாலும், சட்டங் களானாலும் அவை ஏழை எளிய தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாய மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்கிறதா என்று பார்த்துத்தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

பேருந்துகளை இந்த அரசு நாட்டுடைமையாக்கியது சோஷலிஸ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். மின்சாரம் வழங்குகின்ற தனியார் நிறுவனங்களை தேசியமய மாக்கியது இந்த அரசு. மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாகக்கியது இந்த அரசு, நில உச்சவரம்பு அளவினை அரசு குறைத்து இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல. நில உச்சவரம்புச்

1973 மார்ச் 6] [திரு. எல். கணேசன்]

சட்டத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகளையெல்லாம் ரத்து செய்தது இந்த அரசு. குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தது இந்த அரசு. தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிற விவசாய கூலிகளுக்கு நியாயமான கூலி நிர்ணயம் செய்து தந்தது இந்த அரசு, குடியிருப்பச் சட்டம், பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. மணலியார் கூறியதுபோல் இது மிகப் பெரிய சமதர்மத் திட்டம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது, அதைச் செய்தது இந்த அரசு, ஏழைகள் பல இலட்சக்கணக்கானவர்களுக்கு நிலப் பட்டா வழங்கியது இந்த அரசு, ஏழைகளுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கியது இந்த அரசு, குடிசை மாற்று வாரியம் அமைத்து ஏழை எளியவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டித் தந்தது இந்த அரசு, பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம் என்ற முறையிலே இந்திய பூபாகத்திலே வேறு எங்கும் இல்லாத சோஷலிஸத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஏழை எளியவர்களுக்கு மறு வாழ்வை அளித்து அவர்களுக்கு ஒளிமயமான எதிர் காலத்தை வழங்கியது இந்த அரசு என்று தான் தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், இங்கே பேசிய ஒரு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பொதுமக்களைச் சந்திக்க அஞ்சுகிறார். முதல்வர் அவர்கள் கழகத் தோழர்களைத் தூண்டி விட்டு தகராறு ஏற்படுத்துகிறார் என்று புதுக்கோட்டையிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். நேர்மையான அரசியல்வாதி என்று பெயர் பெற்றவர்கூட இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற அரசியல் மாற்றங்களின் காரணத்தினால் மாறி விடுகிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் விட்ட அறிக்கை அதைவிடக் கொடுமையானது ஆகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரை வரவேற்க பல ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் காத்திருக்கிறார்கள். கழகச் செயல் வீரர்கள் கூட்டத்திலே கலந்து கொள்ள கழகத் தலைவர் அவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கருப்புக் கொடி காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியவர்கள் சட்டத்திற்குட்பட்டு ஜனநாயக வரம்பிற்குட்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அழைத்துப் பேசி மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரி அழைத்துப் பேசிய பிறகு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து

காட்டுகிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த ஜனநாயக வரம்பை மீறி அவர்கள்தான் கலகத்தை விளைவிக்க முனைந்தார்கள். சாலைகளிலே யாருமே செல்லமுடியாத நிலைமையை உருவாக்கினார்கள். எதிலும் ஈடுபடாத பொதுமக்கள் துன்புறுத்தப்படுகிற வேலையைச் செய்தவர்கள் அவர்கள்தான்.

ஏறத்தாழ 50,000 தொண்டர்கள், வடபுறத்திலேயிருந்து சென்ற தோழர்கள் வடபுறத்திலும், தென்புறத்திலேயிருந்து சென்ற தோழர்கள் தென்புறத்திலேயும் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள். இடையில் கறுப்புக்கொடி காட்ட வந்த கலகக்காரர்கள் கூடியிருந்தார்கள். நேற்று முன்தினம் என்று கருதுகிறேன், இங்கே பேசிய உறுப்பினரொருவர் இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் மிகப்பெரிய அராஜகத்தில் ஈடுபட்டதாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கே தெரியும். நாங்கள் 50,000 பேர்கள் கூடியிருந்தோம். அது, அறிக்கைவிட்ட பட்டுக்கோட்டை சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் 5,000 பேர்கள்தான் இருந்தார்கள். நாங்கள் இருபுறமும் சூழ்ந்திருந்தோம். நாங்கள் நினைத்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் இங்கே பேசிக்கொண்டிருக்கும் நிலையே கூட இருந்திருக்காது.

இவ்வளவுக்கும் பிறகும் கட்டுப்பாட்டோடு கழகத் தொழர்கள் இருந்தார்கள் என்றால் அதற்கு மிகப்பெரிய காரணம் ஒன்றிருக்கிறது. நாங்கள் அவர்களை அடித்தாலும் அல்லது அவர்கள் எங்களை அடித்தாலும் அங்கே சிந்தும் இரத்தம் தமிழினத்தின் இரத்தம் அந்த இரத்தம் வேறு இன இரத்தமாக இருக்க முடியாது. பாதிக்கப்படும் மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது எதிர்த் தரப்பிலே இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் தமிழக மக்களே தவிர வேற்று மாநில மக்கள் அல்ல என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் உணர்ந்து அமைதியாக இருந்தார்கள்.

அதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. அவர்கள் விரித்த வலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் விழுவதற்குத் தயாராக இல்லை. அங்கே இரண்டுபேர்களுக்கும் இடையே

சண்டை நடக்கும், அதனால் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெறும், ஏதாவது பிணங்கள் விழும், அந்தப் பிணங்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, பார் பார், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் கொடுமையைப் பார் என்று சொல்லலாம் என்று திட்டமிட்டுக் கலகம் விளைவித்தார்கள்.

எனவேதான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் எவ்வளவுதான் ஆத்திரமூட்டப்பட்டாலும், உணர்ச்சி தூண்டி விடப்பட்டாலும், எங்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தி விட்டாலும் நாங்கள் அமைதி காத்தோம்.

அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் வழி மறித்திருக்கின்ற சாலை களிலே லாரிகள் செல்ல வேண்டாமென்பதற்காக, வடபுறத்திலே யிருந்து வந்த லாரிகளைத் திருப்பி குறுக்கு மார்க்கமாகச் சென்ற பொழுதுகூட இங்கேயிருந்து சாலையை மறித்த அவர்கள் மீண்டும் ஓடி வந்து எங்களை மறித்தார்கள். இவர்கள் கொடி பிடிக்க வேண்டிய இடம் முக்கிய சாலை. அங்கே மறித்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள், எனவே அங்கே சென்றால் கலகம் ஏற்படும் என்று நாங்கள் ஒதுங்கிவந்தாலும், அப்படி வந்தவர்களை மீண்டும் வழி மறித்துத் தாக்கியவர்கள் அவர்களே அல்லாமல் நாங்கள் அல்ல. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றி அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விலைவாசி களைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே பேசுகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், நிரம்பப் படித்தவர்கள்கூடப் பேசுகிறார்கள். இன்னும் அதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுகூடப் பேசுகிறார்கள். விலை வாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு எவ்வளவு பொறுப்பாக இருக்க முடியும்? விலைவாசியேற்றத்தின் அடிப்படைக் காரணங்களில் ஒன்று பற்றுக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையாகும்.)

Deficit financing and inflationary policies are the main causes for rising prices over which the State Government have no role whatsoever. எனவே, நிச்சயமாகத் தெரியும், இங்கே பேசுபவர் களுக்குக்கூடத் தெரியும், பற்றுக்குறை பட்ஜெட் போடுவது ஆண்டுதோறும் மத்திய அரசுதான்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், அன்றைக்கு கலெக்டர் ஆபீஸ்களின் முன்னால் இங்கேயிருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து மறியல் செய்தார்களே, அன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு பொறுப்பு இல்லை என்று தெரியாதா ?

திரு. எல். கணேசன் : மத்திய அரசு பற்றுக்குறை நிதிநிலை அறிக்கையை மட்டும் சமர்ப்பிக்கவில்லை. அந்தப் பற்றுக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு நோட்டு அடிக்கிறது. பொருள் உற்பத்தியாகாமல் நோட்டு மட்டும் அச்சடிக்கப்படும்பொழுது விலைவாசி ஏறத்தான் செய்யும் என்பது இங்கே இருக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். நோட்டடிப்பதிலே நமக்கு தொடர்பில்லை. பற்றுக்குறை நிதி நிலை அறிக்கையை அவர்கள்தான் அதிகமாக சமர்ப்பிக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாக விலைவாசி ஏறுகிறது என்று மாநில அரசைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் சாட்டவேண்டிய குற்றச்சாட்டு மத்திய அரசை நோக்கியிருக்க வேண்டும். விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அடிப்படையான காரணம் மத்திய அரசின் செயல்களே என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது தெரிந்தும் வேண்டுமென்றே இட்டுக்கட்டிப் பேசுகிறார்கள். தொழில் வளர்ச்சி, தொழில் உற்பத்திப் பெருகாமல் இருப்பது இன்னொரு காரணம். இதில்கூட மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு பங்கிருக்கிறது? மாநில அரசு தொழில் தொடங்கும் உரிமையை கூட மத்திய அரசிடம் கோரிப்பெற வேண்டும்.

ஆகவே, நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்பொழுது தெளிவாகத் தெரியும், தமிழகத்தில் இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கை எல்லா வகையிலுமே பாராட்டுதற்குரியது. எவ்வளவு தான் அரசியல் மாச்சர்யங்கள் கொண்டிருந்தாலும், கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும் நல்லவைகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டவர்கள் இதை நிச்சயமாக ஆதரிப்பார்கள் என்று கருதி விடை பெறுகிறேன், நன்றி.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்பொழுது, 1966-67-இல் அன்றைக்கிருந்த அரசுக்குக் கிடைத்த வருவாயைவிட இன்றைக்கு அதைவிட ஒருபங்கு வருவாய் பெருகியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பெருகியிருக்கும் காரணத்தால் இது மிச்ச பட்ஜெட்டாகத் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கிருந்த வருவாயைவிட இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 271 கோடி ரூபாய் வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்கு 194 கோடி ரூபாய் வருவாயாக இருந்தது. 6 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு இப்பொழுது 271 கோடி ரூபாய் வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய வருவாய்க் கணக்கில் 465 கோடிக்கு வருவாய்க் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், இது மக்களுக்குச் செலவழிக்கும்பொழுது எந்த அளவிற்குப் பயன்படுகிறது, பயன்படுத்தப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது, அதனால் நாட்டின் முன்னேற்றம் என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மக்கள்மீது வரிகளைப் போட்டிருக்கிறோம், கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடைகளைத் திறந்து அதனால் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இதனால் நாட்டு மக்களிடத்திலே, அரசு பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கின்ற சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தச் சமதர்ம சமுதாயத்தை எதிர்நோக்கி முதற் படியிலே நின்றுகொண்டிருக்கிறோமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைய நிலை என்ன? மக்களின் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக சாமான்களை வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது என்பதை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வாங்கும் சக்தி குறையும்பொழுது மக்கள் மத்தியிலே நிச்சயமாக வறுமை தாண்டவமாடுகிறது. ஆகவே, நாம் எவ்வளவுதான் பட்ஜெட்டைப் பெருக்கினாலும், எவ்வளவுதான் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும்கூட வாங்கும் சக்தியை நாம் குறைத்துவிட்டு, வாங்கும் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிற திட்டத்தின்மூலம் இன்றைக்கு ஓரளவு நாட்டிலே வறுமையைப் புகுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்க முடியவில்லை என்று பேசுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தமக்கு வேண்டிய பண்டங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்கிறார்கள்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

அரசு ஊழியர்கள்கூட தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற ஊதியம் போதவில்லை, பண்டங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். எனவே, அடிப்படையில் என்ன செய்திருக்க வேண்டுமென்றால் பண்டங்களின் விலையைக் குறைப்பதற்கு ஒரு பட்ஜெட்டைத் தயார் செய்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால்தான் மக்களுக்கு, எல்லாம் தரப்பு மக்களுக்கும் நன்மை உடையதாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விலைவாசி உயர்விற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொன்னார்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மாநில அரசுக்கு இருக்கின்ற பொறுப்பையும் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. மத்திய அரசுக்கு எந்த அளவிற்குப் பொறுப்பு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு உண்டு. 1966-க்கு முன் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் எதிர் வரிசையிலே இருந்தார்கள் நானும் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே தான் இருந்தேன் அப்பொழுது 194 கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்கின்ற அளவில் அன்றைக்குப் போட்ட வரிகளை நாம் கண்டித்தோம். ஜனவரி பிப்ரவரி தவிர மற்ற எல்லா வரிகளையும் போட்டு, ஜனங்களைக் கசக்கிப் பிழிந்த இந்த அரசு இனி இருக்கக்கூடாது என்று பேசினார்கள். அன்றைக்கிருந்த விலைவாசியைக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். இட்லியைக் கூடக் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள் இன்றைக்கு நீங்கள் ஆளும் வரிசைக்கு வந்துவிட்டீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிச் சிந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறினால் அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இந்த அரசுக்கு வரும் என்பதை நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன்

மு.ப.
11-00 THE HON. THIRU Si. Pa ADITANAR: Sir, on a point of clarification. As regards price level, we must clearly understand the economic principles and we could have read it in the ordinary text-books of economics. Supposing the price level is X. X is equal to money supply divided by production. Therefore, the price level, apart from the price of individual articles, depends upon the total money supply divided by total production. Now the created money supply is over Rs. 5,000 crores. If the money supply is reduced, the price will go down.

1973 மார்ச் 6]

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவத்தைச் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு வேண்டியதெல்லாம் தத்துவங்கள் அல்ல. நடைமுறை.

நடைமுறையில் கையில் காசு எடுத்துக் கொண்டு அரிசி வாங்கப் போகிறான் என்றால் அவனுக்கு தேவையான அரிசி அந்தக் காசுக்குக் கிடைக்கிறதா; கடையில் போய் காப்பி குடிக்கும் போது மலிவாகக் கிடைக்கிறதா; வாங்கும் சக்தி இருக்கிறதா என்பதுதான். தத்துவத்தைப் பற்றிப் பேச நான் முன்வரவில்லை. இவ்வளவு தூரம் பட்ஜெட் சமர்ப்பித்ததில் மக்களுக்கு என்ன வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது, வாய்ப்பு பெருகி இருக்கிறதா, சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும்.

அரசாங்க நிர்வாகம் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் எப்படி தொடர்பு இருக்கிறது என்று பார்த்தால் இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும் சிபாரிசு தேவையாக இருக்கிறது. ஒரு பைலை மூவ் பண்ண எம்.எல்.ஏ.க்களைப் பிடிக்கலாமா, எம்.எல்.சி.க்களைப் பிடிக்கலாமா, ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பிடிக்கலாமா, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களைப் பிடிக்கலாமா என்ற நிலைமையில் நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

பொது மக்கள் அரசாங்க அதிகாரிகளையும், எம்.எல்.ஏ.க்களையும் தங்களுடைய எஜமானர்கள் என்று எண்ணும் நிலைமை இருக்கிறது. அதுவா சமதர்மத் தத்துவம்? பொது மக்கள்தான் நாட்டின் மன்னர்கள்; நாமெல்லாம் ஊழியர்கள். அந்த நிலை இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறதா? இதைக் காங்கிரஸ் அரசு செய்யவில்லையா என்று கேட்கலாம். இப்போது அது அதிகமாக இருக்கிறது. செக்ரடேரியட்டில் ஒரே கூட்டம். ஒவ்வொரு எம்.எல்.ஏ. பின்னாலும் 50 பேர் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? நம்முடைய அரசாங்க நிர்வாகம் போய்க் கொண்டிருக்கும் தவறான பாதையைத் தான் காட்டுகிறதே தவிர, நல்ல முறையில் இந்த அரசு செயல்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகிறதே தவிர, வேறல்ல.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இல்லையா என்று கேட்பதெல்லாம் பரிகாரம் ஆகாது. அதே தவறை நீங்களும் செய்யவேண்டுமென்பது சரியல்ல. கேரளத்தில் இல்லையா, ஆந்திரத்தில் இல்லையா என்று

சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்கு இங்கு ஒரு அரசாங்கம் தேவையில்லை. பல அரசாங்கங்களில் தவறுகள் இருக்கலாம். அதைச் சுட்டிக்காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ள முற்படக் கூடாது. இங்கே சீர்திருத்தம் காட்ட வேண்டும். அப்படிக் காட்டினால்தான் இங்கு அரசு நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறது என்பது பொதுமக்களுக்குப் புலப்படும்.

இன்று கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனிடம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறோம். அரிசி விற்பனை, சர்க்கரை விற்பனை, உர விற்பனை எல்லாவற்றையும் கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அனுபவத்தில் கூறுகின்ற கருத்தாகும். தனியார் துறைக்கும் கொடுக்கக்கூடாது. அரிசி, சீனி, உரம் போன்றவற்றை விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால் அரசே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டும்.

திருப்பூர் திரு. எ. எம். மொய்தீன்: கூட்டுறவுத் துறைக்கும் கொடுக்கக் கூடாது; தனியோருக்கும் கொடுக்கக் கூடாது; பின் யாருக்குக் கொடுத்து மக்களுக்கு விநியோகிப்பது?

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: அதைத்தான் சொன்னேன். அரசாங்கமே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறந்து தங்கள் ஊழியர்கள் மூலம் பங்கீடு செய்ய வேண்டும். நான் கூட கூட்டுறவுத் துறையில் தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அதிலுள்ள சிக்கல்கள் பல. இப்போது ஜவான் சேவிங்சுக்கு பணம் திரட்ட வேண்டும். கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்குப் பணம் திரட்ட வேண்டும் அதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகளை முடுக்கி விடுகிறோம். அவர்கள் லைசென்ஸ் பெற்ற தனியார் கடைக்காரர்களை நெருக்குகிறார்கள். ஆயிரம் கொடு, 500 ரூபாய் கொடு என்று நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் தலைவரிடத்திலும் கேட்கிறார்கள். அரசு மூலம் வியாபாரத்தை ஏற்றிருக்கிற கூட்டுறவுத் துறையைச் சார்ந்த தலைவர்களைக் கேட்கும்போது அவர்கள் சொசைடி பணத்தை எடுத்து இதற்கெல்லாம் கொடுக்க முடியாது. தங்கள் கையிலிருந்து 500 ரூபாய் தொலையட்டும் என்று கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் பிளாக் மார்க்கட் செய்ய தூண்டப்படுகிறார்கள். அதே போல் தனியார் துறையினரும் பிளாக் மார்க்கெட்டுக்குத் தூண்டப்

படுகிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அமைப்பு முறையில், நிர்வாக முறையில் சிக்கல்கள் காரணமாக பிளாக் மார்க்கெட்டுக்கு உற்சாகப் படுத்துகிறோம், தூண்டி விடுகிறோம். அது மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அரசே நேரடியாக பொது மக்களுக்கு இவற்றை விநியோகிக்க வேண்டும். அதற்காக அரசாங்கமே நேரடியாகக் கடைகளைத் திறந்தால்தான் சரிவரச் செய்ய முடியும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் மாவட்டப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிச் சொல்லுவது நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். 1956-க்கு முன்னால் பத்தாண்டுக் காலம் பெரிய பெரிய போராட்டங்களை நடத்தி, பலர் உயிரிழந்து, ஜெயிலுக்குப் போய், அடிதடி பட்டு தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தோம். தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்ந்தால் நமது முன்னேற்றம் இன்னும் கூடுதலாக இருக்கும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் நீங்கும், எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு வந்தோம், வந்த பிறகு இன்று வரை பார்த்தால் எங்களைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கமும் கவனிக்கத் தவறி விட்டது என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டும்; திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும் கடந்த ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக எங்களைக் கவனிக்கவில்லை, நியாயம் கிடைக்கவில்லை பல்வேறு துறைகளிலும் நாங்கள் பின் தங்கியிருக்கிறோம்.

தொழிற்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் ஜெனரல் பர்ப்பஸ் ஒர்க்ஷாப் ஒன்று காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதையாவது விட்டு வைக்கக்கூடாதா? அதையும் மூடி விட்டார்கள். அதை மூடிய பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு. ஒரு சா-மில், 120 பேர் வேலை செய்து வந்தார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இருந்ததை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள், புதிதாக ஒன்றும் வரவில்லை.

அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரி வந்துவிடும் என்று நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தும் அது வராமல் இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டு விட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இராமநாத புரத்தில் எந்தப் பகுதியிலும் ரப்பர் உற்பத்தி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. சிந்தடிக் ரப்பர் உற்பத்தி செய்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. கேரளாவையும், தமிழகத்தில் கன்னியாகுமரியையும் எடுத்துக் கொண்டால் கன்னியாகுமரியில் உற்பத்தியாகும் ரப்பர் தரந்தான் உயர்ந்தது. அங்கு மிகுதியாக

ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. அரசாங்க ரப்பர் தோட்டமே 30,000 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் யாரிடம் போய்ச் சொல்லுவது? இந்த அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கக் கூடாது. இரு கண்களில் ஒரு கண்ணுக்குச் சுண்ணாம்பும், ஒரு கண்ணுக்கு வெண்ணெய்யும் தடவுகிறது. எங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியதைக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: ரப்பர் பாக்டரி இராமநாதபுரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வேண்டுமென்றால் இன்னொரு ரப்பர் பாக்டரி தங்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கலாம். இராமநாதபுரம் பின்தங்கிய மாவட்டம். தொழிற்சாலைகள் எதுவும் கிடையாது. ஒன்றிரண்டு கொண்டு வந்தால்கூட அதைப் பார்த்து பொறாமைப் படுவது சரியல்ல.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அதில் ஆட்சேபனை இல்லை. கன்னியாகுமரியில் ரப்பர் உற்பத்தியாகிறது. ரப்பர் தொழிற்சாலைக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. வேறு என்ன தொழில் அங்கு இருக்கிறது? கன்னியாகுமரி தொழில் வளர்ச்சியில் பிற்போக்காக இருக்கிறது. நான் சவால் விட்டுக் கேட்கிறேன். வேறு எந்தத் தொழிலை உடனடியாக அங்கு ஆரம்பிக்க முடியும்?

படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் ஆலப்புழைக்கு அடுத்தபடியாக கன்னியாகுமரியில் தான் படித்தவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று சென்ஸஸ் கணக்கு குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. உள்ளூரில்தான் வேலை இல்லை, சென்னைக்கு வந்து போக்குவரத்து இலாகாவில் கண்டக்டர் வேலையாவது கிடைக்காதா என்று படித்தவர்கள் வருகிறார்கள். இங்காவது கிடைக்கிறதா என்றால் அவர்களை மலையாளிகள் என்று நினைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து வரக் கூடியவர்களைத் துரத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் தலைவர அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிற கருத்து சரியானதல்ல. இங்கே என்ன குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் நிறையப் பேர்களை, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறையப் பேர்களுக்கு போக்குவரத்துத் துறையில் வேலை கொடுத்து இருக்கிறார்களே என்பதுதான். இருந்தாலும்கூட கடந்த ஆண்டு அங்கு நூறு பேர்கள் அளவிற்கு கண்டக்டர்கள் பணிக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டபோது அங்கு வேலை காலி இல்லாததால் இதர இடங்களில் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே முடிந்தவரையில் செய்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவையும் அங்கேயே நான் செய்ய வேண்டுமென்றால், இதர மாவட்டங்களையும் புறக்கணித்துவிட முடியாத சூழ்நிலை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது அல்லவா?

திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: அதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத் தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஏனெனில் அங்கு படித்தவர்கள் அதிகம். வேறு தொழில்கள் செய்ய அங்கு வாய்ப்பில்லை. அது பரந்த பகுதியும் அல்ல. குறுகிய பகுதி அது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வேறு எந்தத் தொழிலும் செய்ய வாய்ப்பில்லை. படிப்புதான் முக்கியமாக இருக்கிறது ஆகவேதான் அதைச் சுட்டிக் காட்ட விழைந்தேன்.

அடுத்தபடியாக, போக்குவரத்து இலாகாவில், பஸ் பாடிகள் கட்டுவதற்கான யூனிட்கள் தமிழ்நாட்டில் இங்கு குரோம்பேட்டையில் ஒன்று இருக்கிறது, அடுத்தபடியாக நாகர்கோவிலில் ஒன்று இருக்கிறது. பஸ் பாடி கட்டுவதில் குரோம்பேட்டையில் கட்டுகிற பாடிக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ அதை விட ஐயாயிரம் ரூபாய் குறைந்த செலவில் கன்னியாகுமரியில் பாடி கட்டுகிறார்கள் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள். அப்படியிருக்க இன்று அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லை. அங்குள்ள நிரந்தரமான ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து சும்மா சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு, பாடிகள் கட்டுவதற்கு சாஸிஸ் அனுப்புவதில்லை. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு வண்டிக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் லாபம் என்றால் நூறு வண்டிகளுக்கு எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கும் என்பதை கணக்கிட்டுப் பாருங்கள். அங்குள்ள

தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்த வொர்க்ஷாப்பையே நிறுத்திவிடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. இரண்டை நிறுத்தியாகிவிட்டது. மூன்றாவதும் அப்படி ஆகக்கூடாது. எனவே அங்குள்ள அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தகுந்த முறையில் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், மின்சாரம், எலெக்ட்ரிஸிட்டி என்று சொன்னால் அந்தச் சொல்லிலேயே ஸிட்டி, எலெக்ட்ரிக் கரன்ட் என்ற இரண்டும் அடங்கியிருக்கிறது. ஸிட்டிக்கு மட்டும்தான் எலக்ட்ரிக் கரண்டா? கிராமங்களுக்கு அது கிடைக்க வேண்டாமா? கிராமங்களுக்கு எலக்ட்ரிக் கரன்ட் கிடைப்பதில்லை, என் ஊருக்கு கரன்டே இல்லை. ஆனால் நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. கிராமங்களுக்கும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டாமா? கிராமவாசிகள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டாமா? கம்பங்களும் வொயர்களும் கிராமங்களில், கரன்ட் பட்டணத்திற்குப் போகிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டும். இப்போது பரீட்சை சமயம். மாணவர்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரம். மின்சாரம் இல்லாததால் கிராமங்களில் உள்ள மாணவர்கள் படிக்க முடியவில்லை. ரிசல்டைப் பார்த்தால் கிராமங்களில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் தோற்றுப் போயிருப்பார்கள். காரணம் படிக்க வசதியில்லை. முன்னாலே வெளிச்சத்தைக் காட்டி, பல்ப் வெளிச்சத்தைக் காட்டி அதில் பழகியவர்கள் இப்போது அது இல்லை என்றால் என்ன செய்வார்கள்? கஷ்டம் இருப்பதை உணருகிறோம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம் மூலம் கிட்டதட்ட 60 மெகா வாட்ஸ் கரன்ட் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது என்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். 100 மெகா வாட்ஸ் உற்பத்தியாக வேண்டும். 60 மெகா வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. எங்களுக்கு எட்டு மெகா வாட்ஸ் கொடுத்தால் போதும். அங்கு உற்பத்தி செய்வதில் எட்டு மெகா வாட்ஸ் கொடுத்தாலே எங்களுக்குப் போதும்.

அடுத்தபடியாக, செட்டில்மென்ட் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ரீ-சர்வே நடந்தது, செட்டில்மென்ட் ஏற்பாடு இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த ரீ-செட்டில்மென்டைப் பார்த்தால்

1973 மார்ச் 6] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

ராமசாமி என்பவரின் பெயருக்குச் செல்லவேண்டிய நிலம் சுப்பிரமணியம் என்ற பெயரில் பதிந்திருக்கிறது. இப்படி தகராறு நிரம்பியிருப்பதால் இந்த செட்டில்மென்ட் வழக்குகளை பரிசிலனை செய்வதற்காக அதிகாரிகளைப் போட்டு பரிசீலனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மேல் அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் ஒரு மாதத்திற்குள் 500 பட்டாக்களாவது பரிசிலனை செய்தாக வேண்டும் என்று சொல்லி டார்கெட் போடுவதால் வழக்குகளைப் பரிசிலனை செய்து ஒழுங்காக அவைகளை முடிக்க முடியவில்லை. எனவே டார்கெட் போடாமல் ஒழுங்காக எல்லா ரிக்கார்டுகளையும் சரிப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குரிய கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்ட வேண்டும்.

சிற்றூர்—பட்டணங்கால் வேலை முடிந்துவிட்டது என்று சொன்னாலும் பல கிளைக் கால்வாய்கள் இன்னும் வெட்டப்படவில்லை. அவற்றையும் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின்னர், பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எல்லாம் கட்டடங்கள் இல்லை. ஸர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் காலத்தில் கட்டாயக் கல்வி புகுத்தப் பட்ட இடம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம். அங்கு கூரை இல்லாத பல பள்ளிக்கூடங்கள் உள்ளன. கட்டடங்கள் இல்லை அவற்றிற்கு. அவற்றையும் கட்டித் தர ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிற தொடர்பு இருக்கிறதே அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும். எதற்கெடுத்தாலும் சிபாரிசு மூலம்தான் காரியங்கள் ஆக வேண்டும் என்ற மனப்போக்கு மக்கள் மத்தியில் பரவியிருக்கிறது. அந்த மனப்போக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. வி. சுப்பையா: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறபோது நான் இந்த அரசாங்கத்தையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை படித்துப் பார்க்கிறபோது கடந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளாக இப்படிப்பட்டதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்த்ததே கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல. அகில இந்தியாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் இப்படிப் பட்ட முற்போக்கானதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் பார்த்ததே கிடையாது என்பதில் நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கிறபோது இது தமிழ்நாடு அரசு சமதர்மத்தை நோக்கி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல முறையில் நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு நல்ல அறிகுறியாகும். இதில் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்த மானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே ஆண்டுவந்த ஆட்சியாளர்கள் அதைக் கேலி செய்தார்கள். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமா, அப்படியானால் ஜெயிலில் செல்பவர்களுக்கு எல்லாம் ஜெயில் சொந்தமாகலாமே என்று அன்று கேலி செய்தவர்கள் இன்றும் அந்த மனப்பான்மையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை கேலியும் கிண்டலும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் முற்போக்குக் கட்சிகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள்கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்கவில்லையே என்று பார்க்கிறபோது அவர்கள் ஏன் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இத்தகைய திட்டங்கள் மூலம் இந்த நாட்டில் ஏழைகள் இல்லாமல் போய் விடுவார்கள், அப்படி ஏழைகள் இல்லாமல் போனால் நம் கட்சிக்கு வாழ்வு இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற அச்சத்தில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சிகளுக்கு நாட்டில் ஏழைகள் தேவைப்படுகிறது. ஆகவேதான் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எதிர்க்கிறார்கள்.

அதல்லாமல் மற்றக் கட்சிகள் இருக்கின்றன. இதை மறுத்துப் பேசமுடியாத காரணத்தினால் ஏதோ சாக்கைச் சொல்லி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சரியானதல்ல என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல. அவர்களுடைய மனப்பான்மையை அவர்கள் பேச்சே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நம் முதல்வர் அவர்கள் புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்கி யிருக்கிறார்கள். அதற்காக புதுக்கோட்டைப் பகுதி மக்களின் சார்பில் எனது நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இருபது,

இருபத்தைந்தாண்டுகளாக புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்க வேண்டும் என்று அந்தப் பகுதி மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தும் அப்போது நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள் கேளாக்காதினராக இருந்து வந்தார்கள். இன்று இந்த அரசு மக்களின் மனப்பான்மையை உணர்ந்து புதுக்கோட்டையை தனி மாவட்டமாக ஆக்க முன்வந்ததற்கு நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக செயல்முறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை சட்டமன்ற உறுப்பினரான திரு. சத்திய மூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது புதுக்கோட்டையில் உள்ள சர்வ கட்சிகளும் சேர்ந்து போராடுவதற்கு முன்வந்ததால் இந்த மாவட்ட அமைப்பு வந்தது என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளாக ஆண்டு வந்தவர்கள் இன்று போராட்டக் குழு ஒன்று அமைந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது வேடிக்கையான விஷயமாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு குழு அமைப்பதாக பத்திரிகைகளில் வந்ததே தவிர எந்தவிதமான போராட்டமும் அங்கு நடைபெற்றதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அப்படி போராட்டம் நடத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு நல்ல பெயர் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடக்கூடாது என்பதில்தான் அவர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் அது எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகையால், அவர்களுடைய பேச்சு இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு எந்தவிதமான நல்ல பெயரும் வந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, நான் அவர்கள் பேசி வருவதை வன்மையாகக் கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் திருவரங்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியம் இருக்கிறது. இது 63 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியம் சரிவர இயங்க முடியவில்லை. இதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று 20 ஆண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை இந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். அந்த ஒன்றியத்தை இரண்டு ஒன்றியமாக பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் ஆலங்குடிக்கு ஜனவரி 6-ம் தேதி நாவலர் அவர்கள் வந்தபோது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கறுப்புக் கொடி காண்பித்தார்கள். அங்கே ஏதோ நடந்து விட்டதாக பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசினார்கள். பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஆலங்குடிக்கு வந்து ஏதோ விசாரணை செய்தது போல் செய்து அங்கே அராஜகம் நடந்தது என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பொது மக்களை அடித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

இதே மன்றத்தில் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தை எதிர்த்து தமிழ் நாட்டிலுள்ள 4½ கோடி மக்களும் இருக்கிறார்கள் என்று. அப்படியிருக்கிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அடித்தார்கள் என்று சொல்வது முன்னுக்குப்பின் முரணாக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நாட்டிலே நாதி கிடையாது என்று சொன்னவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எங்களை அடிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

6 ஆம் தேதி நடந்தது என்ன. அன்று நாவலரும், நானும் கரமக்குடி நிகழ்ச்சிக்குச் சென்றோம். அங்கே கூட்டத்தை நடத்த முடியாமல் செய்தார்கள். நல்லவேளையாக கல் எறியவில்லை. நல்ல காலமாக அங்கே கூட்டத்தை முடித்துக்கொண்டு ஆலங்குடிக்கு வந்தோம். போலீஸ்காரர்கள் காண்பித்த இடத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்டது. பொதுக் கூட்டம் நடந்த இடத்திற்கும் கறுப்புக் கொடி காட்டப்பட்ட இடத்திற்கும் 2 பர்லாங்கு தூரம் இருக்கும். நாவலர் அவர்களை பேச விடாமல் கோஷம் போட்டார்கள். அப்போது போலீஸ் அதிகாரி சொன்னார், கோஷம் போடுகிறவர்கள் தனியாக வாருங்கள், தனியாக வந்து கோஷங்கள் போடுங்கள் என்று இங்கே உறுப்பினர் செல்லையா அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே கோஷம் போடவில்லை நாங்கள், பொது மக்கள் போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் போலீஸ் அதிகாரி தனியாக வந்து கோஷம் போடுங்கள் என்று சொன்னவுடன், கோஷம் போடுகிறவர்கள் தனியே வந்து நின்றார்கள். அவர்களைச் சுற்றி போலீஸ் அதிகாரிகள் நின்று

1973 மார்ச் 6] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

கொண்டு அவர்களை கோஷம் போடுவதற்கு அனுமதித்தார்கள். இப்படி கோஷம் போட்டுக்கொண்டே இருந்து நாவலர் அவர்களைப் பேச விடாமல் செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். கூட்டத்தை முடித்து விட்டு நானும் நாவலரும் காரில் சென்றோம். நல்ல வேளையாக நாவலர் காரில் கல் படவில்லை. என்னுடைய காரில் கல் படாத இடமே இல்லை. அதையும் மீறிக்கொண்டு போய் விட்டோம். இது எப்போது நடந்தது என்றால் இரவு 10 அல்லது 10.30 மணி இருக்கும் இரவில் கல் எறிந்தால் யார் தலைமீதும் படலாம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மீதுதான் விழும் என்று சொல்ல முடியாது. பொது மக்கள் தலையில் பட்டால் அவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் தகராறு. இதற்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் தூண்டிவிட்டு இந்நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள். கல் விழுந்த உடனே சொன்னார்கள்—கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் நாம் கூட்டம் போடுவது எதிர்க்கட்சிகள் கல் எறிவதா என்று எழுந்தார்கள்—நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள், அதையெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லாமல் இருந்து இருந்தால் பெரும் ரகளை ஏற்பட்டு ரணகளம் ஏற்பட்டு இருக்கும்.

ஒரு 10 நாளைக்கு முன்பு புதுக்கோட்டை சப்-கலெக்டர் எல்லா சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து கூட்டம் நடத்தினார். அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்த முடிவு என்னவென்றால், எந்தக் கட்சிக் கூட்டமாக இருந்தாலும், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அங்கே சென்று கலகம் விளைவிக்கக் கூடாது, தாறுமாறாகப் பேசக்கூடாது என்பதாகும். அந்த அத்தனைத் தலைவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார்கள் அப்படிக் கையெழுத்துப் போட்டபின்புகூட அந்தக் கூட்டத்தில் வந்து தகராறு செய்தார்கள் என்று சொன்னால் அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு எனக்கு இங்கே நேரம் இல்லை. பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அங்கே வந்தார்கள். வந்தவர்கள் இந்தமாதிரி நடந்தனவா என்பதைப் பற்றி அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களை அழைத்துப் பேசினார்களே தவிர, மற்றவர்களை அழைத்துப்

பேசவில்லை. அப்படிச் செய்து இருந்தால் உண்மைநிலை புரிந்து இருக்கும். ஆனால் இதை வைத்துக்கொண்டு எல்லாக் கட்சிகளும் அரசியல் லாபம் பெற வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

போன மாதம் 26 ஆம் தேதி எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள். எம்.ஜி.ஆர். எப்போதுமே தனியாக வருவது இல்லை. 10 லாரியில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறார். போலீஸ்காரர்கள் வருவதுபோல் வருகிறார். எம்.ஜி.ஆருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்று புதுக்கோட்டைத் தோழர்கள் முடிவு எடுத்து இருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன காரணத்தாலோ அதை நடத்தாமல் விட்டு விட்டார்கள். அந்தத் தகவல் தெரியாமல் மணப்பாறையிலிருந்து கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக தோழர்கள் 50 பேர் வந்தார்கள். அவர்களை எம்.ஜி.ஆர் ஆட்கள் பிடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள். 50 பேர் 500 பேரை எப்படி தடுத்து நிறுத்த முடியும். சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வேண்டுமென்றே தவறான முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தான் இதைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. 4½ கோடி மக்கள் எங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் வெளியில் தலைகாட்ட முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி மந்திரிகள் வெளியில் தலை காட்டாமல் இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படி அவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிக்கு 67-க்கு முன்னால் ஏதாவது கடன் தொகை கட்ட வேண்டுமென்று இருந்தால் அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டையில் தர்பார் இருந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட லோன்களுக்கான பணம் கூட வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட லோன்களையெல்லாம் எந்த அளவில் இருந்தாலும் அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. கே. வி. சுப்பையா]

ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது போல் முத்துராஜா என்ற கம்யூனிட்டிக்கும்—அதிலும் ஹரிஜனங்களை விட பிற்பட்ட சமுதாயம்—வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டத்தை உருவாக்கி வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் பாமர அகதிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரிவர கவனிக்கப்படவில்லை. நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் அதைச் சொல்லி வருகிறார்கள். அவர்கள்பால் தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷனில் குரூப் 4 சர்வீஸ்களுக்கு இண்டர்வியூ நேரடித் தேர்வு வைப்பது இல்லை. கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் பரீட்சை பாஸ் செய்து உத்தியோகம் பெற முடியாது. ஆகவே, நேர்முகத் தேர்வு வைத்து கிராமப்புறத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER: Mr. Chairman, Sir, I rise to add a few remarks to the many words that have been expressed on the budget for the current year.

I would like to congratulate the Hon. Chief Minister on his budget for one reason viz, that he has stressed the principles of socialism for the welfare of the people. Yet between the words and deed and the implementation of these ideals there seem to be many gaps.

We have the beautification of our city, we have beggar rehabilitation centres, slums are being eradicated, lepers are being given every care, the blinds have special facilities and one may hope even the lame would get the same facilities.

But it would seem that the citizens of the State and City are quite oblivious of their responsibilities in the fulfillment and carrying out of these ideals. The opposite seems to be true. There is a concerted action to pull down the structures that have been set up. That is what is distressing among citizens who are supposed to be mature. Take for example, the beautification of the City. A clean place does not need any adornment. If it is clean, scrupulously clean, it is beautiful. And yet what do we see? Irresponsible actions done by the public which make the city a place which no tourist should visit. Therefore, we must pay special attention and regard to this aspect. We cannot run away from it; we should

மு 11-

not shut our eyes to it and we should take action against such irresponsible deeds by the public. I would in all seriousness ask the Government to set up more conveniences. I think even a thousand conveniences in the City of Madras would be too little, and we must do this in a businesslike way.

As for slums, Sir, we have build up tenements and we have changed their habits of living, from huts to concrete buildings. I wonder whether we have done anything to find out which they actually like. I am sure they will still call their huts the cosy homes, for they are not used to tenement buildings. They present certain difficulties. Have we asked them what their difficulties are? How do they take their fishing nets up to the top floor? That is a physical difficulty that should be gone into. Has morality gone up or has it worsened ever since people began to live in tenements? Is there a better way? Can we think of a better way? Surely, there should be an alternative to tenements. These are the aspects we should examine and not stick to the original plan, if there is a better one.

The lepers have had very special thought and consideration given to them. Every sort of facility has been provided to lepers. We find them all round the City. Who is to tell them what they should do, where they should go and how do they get to the place which has been provided for them? I think the propaganda machinery should get into action in an intensive way. This, I think, is the crux of the matter that whereas we provide many amenities, the gap that has to be bridged is in the education of the people through propaganda that has to be done to teach the citizens their rightful duties and that they have a responsibility. Then and only then will we make any stride forward; otherwise, the next year, or the year after the next, or a 100 years afterwards or even a thousand years afterwards, we will still be talking on this theme and we shall not be cleaner in our city and the many things that we want to do for the people will be exactly where they are now.

Sir, I also have a concern about the students in our colleges. They are our children; we send them there and we hope that they will become responsible citizens. But we find that they are exploited and used—they do not know it. I think steps should be taken to protect young students from being exploited.

1973 மார்ச் 6] (Thirumathi Alda M. Fowler)

My next point is about unemployment. Here Government have to help and they have done everything they could possibly do to eradicate it and still it seems an impossible feat. But every means has been put at the disposal of the unemployed to try to employ himself and yet every morning and afternoon and evening and night, the unemployed visit me. What can one individual do against such a weight of unemployment? For, the Government directs its plans towards those who hold certificates and diplomas and very rightly so. But there are the under-educated, the unskilled and the untrained and they also are within our plan and we have a responsibility to watch over them also, and so, Sir, for a minority community which has the direct concern and care for its unemployed, there may be plans to help to eradicate this grave situation. I would appeal to Government not to stop their work—their plan is meant for the skilled and the educated and sometimes the over-educated also—not to stop there, but also to concern itself with these others, the less-educated and unskilled who are also a burden to them as well and should be regarded as their own community. In helping them, Government is helping itself; it can channel its work through a responsible society which is concerned for the unemployed people in its own circle. All I say is that these should also go into the orbit of the Government's plan for the unemployed.

Thank you, Sir, for the opportunity given to me to say these few words.

*திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன்.

தொடங்குவதற்கு முன்பு எனக்குள்ள சிரமத்தை நான் நன்றாகப் புரிந்துகொள்கிறேன். நான் ஆளும் கட்சியும் அல்ல; எதிர்க்கட்சியும் அல்ல. ஆளும் கட்சியாக இருந்தால் வெட்டு ஒன்று, துண்டு இரண்டு என்று பேசிவிடலாம். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தால் பட்ஜெட் ஒருபுறம் இருந்தாலும் நாம் நம் விஷயங்களைச் சொல்லிவிடுவோம் என்று பேசிவிடலாம். அப்படி இல்லாமல் பொதுவான நிலையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று எண்ணும்போது உண்மையிலேயே மனது சங்கடமாகவும் பேச்சு தடைப்படுவதாகவும் இருக்கிறது.

25 வருஷங்களுக்குள் இந்தப் பேரவையின் வரலாற்றில் இம்மாதிரியான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தவர் யார் என்று உங்கள் சாபில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படி உண்டா ? பட்ஜெட் துண்டு விழுந்தது ; புது வரி போடப்பட்டது என்ற நிலைதான் இருந்தது. பட்ஜெட் வருகிறது என்றாலே மக்களுடைய நெஞ்சங்கள எதற்கு எதற்கு வரி போடப்படுமோ என்று அடி வயிற்றைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அந்த நிலைமை இல்லாமல் உபரி பட்ஜெட் போட்டு, இந்தியாவுக்கே ஒரு வழிகாட்டியாகக் காட்டிய ஒரு பட்ஜெட்டை உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். ஒரே வார்த்தையில் சொல்லி முடித்து விடுகிறார்கள். நான் எப்படிச் சொல்வது? ஆரம்பத்திலேயே சொல்லும்போது சொன்னேன், எனக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. அந்தச் சங்கடத்தை உணர்ந்துதானோ, என்னவோ, அதைச் சொல்லும் போது எனக்கு ஒரு கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது. என்னுடைய நிலையிலிருந்து தானோ என்னவோ அந்தப் புலவன் பாடியிருப்பான் என்று நினைக்கிறேன். எந்தக் காரணத்தினாலோ, என்னுடைய கவனத்திற்கு அந்தக் கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது. அதை இந்தப் பேரவையில் படிக்கிறேன், அவன் என்ன உள்ள உருக்கத்தோடு சொல்கிறான், பாருங்கள்.

" பேசினால் வாயாடி என்பார்
பேசாட்டி பித்தன் என்பார்
ஆதரித்தால் அகந்தை என்பார்
அது வேண்டாம் என்றால் மடமை என்பார்."

இந்த நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. (சிரிப்பு) இன்னொரு முறை நன்றாகச் சொல்கிறேன்.

" பேசினால் வாயாடி என்பார
பேசாட்டி பித்தன் என்பார்
ஆதரித்தால் அகந்தை என்பார்
அது வேண்டாம் என்றால் மடமை என்பார்."

இந்த நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. நான் பேசுவதற்கு முன்பே என்னுடைய நண்பர்கள் என்னை பரிகாசமாகச் சொன்னார்கள். அது என்னை ஈட்டி கொண்டு குத்தியது போலத் தான் இருக்கிறது. இங்கு முதல்வர் அவர்கள் இல்லை. இப்போது

நான் அதைப் பற்றிப் பேசப் போவதில்லை. இங்கே பேசியவர்களுடைய பேச்சையே வைத்துக் கொண்டு நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்று சொல்லாம். அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லும்போது பிடில் கட்சி என்று சொன்னார்கள். அதை எடுத்துவிட்டார்கள். அது இருந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது என்று பெருமையோடு சொன்னேன். ஆனால் பேரவையின் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். அதைப்பற்றி இப்போது நான் பேசப்போவதில்லை.

இந்த இருபத்தைந்தாண்டுகளாக யாரும் சமர்ப்பிக்க முடியாத, எல்லா நிலைமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு, எல்லாத் துறைகளையும் நன்றாகச் சிந்தித்து, எல்லா நிலைகளுக்கும் பொருளிட்டு, பங்கிட்டு, பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்த ஒரு முதல்வர், எவ்வளவு தன்னடக்கத்தோடு அதைச் சமர்ப்பிக்கிறார் என்பதை தயவுசெய்து பாருங்கள்—

"சமதர்ம மணங்கமழ் சமுதாயத்தை அமைத்திட அயராது பணிபுரியும் இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழ் மக்களின் முன்பு சமர்ப்பிக்கிறேன்" என்று

பணிவோடு தொடங்குகிறார். நான் செய்து விட்டேன் என்று சொல்லாமல், இந்த அரசு சாதித்து விட்டது என்று சொல்லாமல், 25 வருடத்திய பட்ஜெட்டை விட நிறைவான பட்ஜெட்டை கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று கூறாமல் தன்னடக்கத்தோடு தொடங்கி இருப்பது அவருடைய தன்னடக்கத்தை மட்டுமல்ல, பெருமையை மட்டுமல்ல, அந்தக் கட்சியின் நன்னோக்கத்தையே காட்டுகிறது என எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசப்படுவது சமதர்மம். அப்பப்பா! இந்தச் சமதர்ம படுகிற பாடு!! சுதந்திரா கட்சி கூட சமதர்மம் தான் பேசுகிறது. அலுமினியத் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் சுதந்திராக் கட்சியும் சமதர்மம்—பொதுவுடைமையைப் பேசுகிறது. இப்போது பொதுவுடைமைப் பேசுவது மாடலாகப் போய் விட்டது—அமைச்சர் அன்பில் தர்மலிங்கம் சொல்வது போல. மாடல் சோஷலிசம்! இப்படிப் பேசினால், எதையும் பேசலாம். அப்படி பொருள் போல இருக்கிறது.

சோஷலிசத்திற்கு இந்த நாடு உடனடியாக தகுதி உடையதல்ல என்பது என்னுடைய பணிவான எண்ணம். படிப்படியாகத் தான் இந்த நாட்டில் சோஷலிசம் வரை முடியும். வேண்டுமானால் இப்போது கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தப்படி, மாற்ற வேண்டுமானால் இப்போது ராணுவத் துறையிலுள்ளவர்கள் துப்பாக்கி எடுத்து, அத்தனை மந்திரி சபைகளையும், டெல்லியிலிருக்கிற சட்ட சபையையும், அத்தனை நிர்வாகத்தினரையும் கைது செய்து உள்ளே தள்ளிவிட்டு வேண்டுமானால் அது நடக்கும் என்று இந்த ஜனநாயகத்தில் பேசுகிறார்கள். 13 பேர்கள் இருக்கின்ற கட்சி, வெளியே போகும்போது, எதோ வாழைப்பழம் விற்பது போல, மாம்பழம் விற்பது போல, "ஜனநாயகக் கொலை, ஜனநாயகக் கொலை" என்று பேசுகிறார்கள். ஏதோ, இப்படி ஒரு பொருள் இங்கே விற்பனை ஆகிறது போலவும், சட்டசபையில் விற்கிறது என்று கருத வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், ஜனநாயகம் என்றால், பண்பு என்னும் ஒரு பொருள் உண்டு. ஜனநாயகம் அளந்து பேசப்பட வேண்டும். நாம் எதை விரும்புகிறோமோ, எதை நேசிக்கிறோமோ, எதை இந்தப் பேரவையில் பெற விரும்புகிறோமோ, எது மக்களுக்குத் தேவை என்று கருதுகிறோமோ, எது உண்மையானது என்று கருதுகிறோமோ, அதை, பொதுவாக நாம் பங்கிட்டுக்கொள்ள பழகிக்கொள்ள வேண்டும். நாம் சொல்வது மட்டும்தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. நாம் பேசுவது மட்டும் தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. நாம் சொல்லும் திட்டங்கள் தான் ஜனநாயகம் என்றால் அது ஜனநாயகம் ஆகாது. ஜனநாயகக் கண்ணோட்டத்தில், எதெது பேசப்படுகிறதோ, யார் யாரால் பேசப்படுகிறதோ, திட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுகிறதோ அதை ஜனநாயகம் என்று ஒப்புக்கொள்வதால் கட்சிக்கு ஆபத்தில்லை. சுதந்திராக் கட்சியோ, ஆளுங்காங்கிரசோ, பழைய காங்கிரசோ, நல்லதைச் சொல்லி விட்டால், நாம் அதை ஆதரித்து விட்டால் அதனால் கட்சி அழிந்து விடாது. அப்படி அழிந்து போகும் உப்புக் கட்சியாக இருந்தால், உருப்படியாக எதையும் செய்யாது. நல்லதை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது, நல்ல விஷயத்தையே கொஞ்சமும் பார்க்கக் கூடாது, என்பது ஜனநாயகமாகாது.

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

தலைவரின் அனுமதியோடு, சுதேசமித்திரன் பத்திரிக்கையில் கொஞ்சம் படிக்கிறேன். "எல்லாச் சாராருக்கும் திருப்தி தரக் கூடிய அளவில், சில தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு மனைகள்—வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம், பக்கிங்ஹாம் அபிவிருத்தி திட்டம்—இவற்றை மேற்கொண்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எந்த ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டமும் எல்லோருக்கும் பூரண திருப்தி தரக் கூடிய வகையில் அமையும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இவ்வகையில் நோக்கும்போது மேற்சொன்னவற்றைப் போன்ற சில சிறப்பான அம்சங்கள் இருப்பதால், அவற்றைப் பாராட்டுகிறோம்" என்று மித்திரன் தலையங்கத்தில் கூறுகிறது. இதுதான் உண்மை.

ஆனால், அதே சமயம், இன்னொன்றையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மின்சாரம் இங்கே பற்றாக்குறை. எதிர்க் கட்சிகள் பேசுவது எல்லாம் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அந்தக் கருத்து இருக்கிறதா? சொல்லும்போது ஒரேமாதிரி இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கிறதா? பாருங்கள். திரு. ஹாண்டே சொன்னார்—பத்திரிக்கை நிருபர்களுக்கு கோவையில், "இப்படி மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டதற்கு மத்திய அரசாங்கம்தான் முழுப் பொறுப்பு. மத்திய அரசு விவேகமின்றி திட்டம் தீட்டியதுதான் இதற்குக் காரணம்" என்று கூறியிருக்கிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். உறுப்பினர் இப்போது படித்தது மாலைசோலையில் வந்ததே தவிர, வேறெந்தப் பத்திரிக்கையிலும் வரவில்லை. நான் மிகத் தெளிவாகத்தான் கூறி இருக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுகின்ற நேரத்தில் சரியான வகையில் போட வேண்டும். இப்போது பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு முழுப் பொறுப்பு தமிழக அரசுதான் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கிறது. என்னுடைய நிலையான கருத்து என்னவென்றால், மத்திய அரசுக்கு ஓரளவு பொறுப்பு இருக்கிறது. நான் ஓரளவு என்று கூறியதை, முழுப் பொறுப்பு என்று மாலைசோலையில் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடிக்கு மூலக்காரணம் தமிழ்நாடு அரசுதான். முன் கூட்டியே எச்சரிக்கையாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்றுதான்

சொல்லியிருக்கிறேன். முரசொலி தவறான செய்தி போட்டிருக்கிறது. நான் முரசொலிக்கு எந்த அறிக்கையும் தரவில்லை, தந்தாலும் போடமாட்டார்கள்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: தலைவர் அவர்களே, அந்த வகையில் நான் பாராட்டுகிறேன் ஓரளவு. மத்திய அரசும் இதற்கு ஓரளவு பொறுப்பு என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவருக்குப் பதில் கீழே சொல்கிறேன். அதற்குள் அவர் அவசரப்பட்டுவிட்டார். மின்சார வெட்டிற்கு தி.மு.க. அரசே முழுப்பொறுப்பு என்பதாக தமிழ்நாடு புதுக் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. ராமையா குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். ஆக திரு. ஹாண்டே ஓரளவு குற்றம் சாட்டுகிறார். இவர் முழுக்க குற்றம் சாட்டுகிறார். இதைத்தான் சொன்னேன். அவர்களிடையே ஒருமைப்பாடு இல்லை.

ஆகையால்தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தமாதிரியான நேரங்களில் பாராட்ட வேண்டிய காரியங்களுக்குப் பாராட்டுங்கள். உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை என்று பேசிப் பயன் இல்லை.

கோயம்புத்தூர் விவசாயச் சங்கத்தின் தீர்மானத்தைப் பாருங்கள். "மின்சார வெட்டு காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு தக்க நிவாரணம் அளிக்காவிட்டால் மார்ச் 10-ம் தேதி கோவையில் வரிகொடா இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்படும்" என்பது அவர்கள் தீர்மானம். இது அரசியல் அமைதிக்கு உரிய நோக்கம்தானா என்பதைச் சிந்திக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் அரசியல் உள்நோக்கம் இல்லையா?

மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதுபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் முதல்வர் சுட்டிக் காட்டவில்லையா? மின்வெட்டின் காரணமாக இந்தியாவில் பல மாநிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதைப் போலவே நம் மாநிலமும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடியான காரணங்களை பேரவை நன்றாக அறியும் என்றே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் சொல்கிறார்கள் மின்சார வெட்டுக்கு இந்த அரசே காரணம் என்று. அதற்கு நான் சொல்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த அரசே தான் காரணம் என்று.

1973 மார்ச் 6] **[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]**

1973 இல் மழை பொய்க்கும் என்று உணர்ந்து 62, 63-லேயே அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறிவிட்டார் என்று நான் சொல்ல முடியாதா? துன்பம் வரும்போது அதனைக் குறைக்க எப்படி நாம் அதனைப் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்காது—வெளியே போய் கிளர்ச்சி செய்யுங்கள் என்று சொல்வது, கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தவுடன் இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வருவது—நான் ஆரம்பத்திலே சொன்னமாதிரி போலீஸ் காரர்கள் என்னைப்போல இருக்கிறார்கள், கிளர்ச்சியையும் அடக்க வேண்டும், இவர்களுக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டும், கடைசியில் அவர்கள் தலையில் கல் அடி. இதுதான் உண்மை.

ஓர் உண்மையைச் சொல்கிறேன். மன்னிக்கவேண்டும். இம் மாதிரியான நிலையில் யார் அடிபட்டு ரத்தம் சிந்திச் செத்தாலும் தங்கள் கட்சியை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நினைப்ப வர்கள் ஜனநாயகம் பற்றியோ, சோஷலிசம் பற்றியோ பேச யோக்கியதை இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான எண்ணம். பிரச்சாரத்தின் மூலம் செய்யலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது. சரி. வெளியே என்ன பேச்சு? பார்ப்போம் திண்டுக்கல்லில். அது ஜனநாயக மரபு. ஒருவர் சொல்லிவிட்டார்—அவர் பெயரை நான் இங்கே சொல்லத் தயாராயில்லை—'நானும் களத்தில் இறங்கி விட்டேன்' என்று சபாஷ். இப்போது மூன்று, நான்கா என்பதுதான். நான்காக வந்தாலும் கவலையில்லை. மூன்றாக வந்தாலும் பரவாயில்லை. இரண்டாக வந்தாலும் ஒருகை பார்ப்போம். தனியாக நேரிடைப்போட்டியில் வந்தாலும் சரி—ஒருகை பார்ப்போம்.

சுதந்திராக் கட்சிக்கு ஒரு சபலம். தாங்களும் அங்கே போட்டியிடலாம் போலிருக்கிறது என்று. ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எங்களுக்கும் அங்கே ஆதரவு இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பழைய காங்கிரஸ் முடிவே செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து தனி யாகப் பிரிந்து வந்திருப்பவர்கள் நாங்களும் கோதாவுக்கு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நியாய மானது. இது நேர்மையானது. ஒரு பரிட்சை பார்ப்போம் என்பதில் எனக்கு ஆசைதான்.

திரு. ஹாண்டே பேசும்போது சொன்னார். மக்கள் நம்பிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இழந்துவிட்டது என்று. அதை இப்போதும் சொல்கிறார் அவர். அதைப் பார்க்க வேண்டும் அல்லவா? அதைப் பார்ப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஹாண்டே உருவாக்கிக் கொடுத்திருந்தால் நான் நன்றி உள்ளவனாக இருப்பேன். இந்த எம்.எல்.ஏ. பதவியைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு திண்டுக்கல் தேர்தலில் அவரே போட்டியிட அவருக்கு ஏனோ துணிவு வரவில்லை. திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்த வரை யாரையாவது தள்ளிவிட்டு ஆழம் பார்க்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். தி.மு.க. மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டது என்பதாக மற்ற கட்சிக்காரர்கள் திரு. ஹாண்டேயைப்போல துணிவாகச் சொல்லவில்லை. எல்லாருடைய மதிப்பையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இழந்துவிட்டது— இது திரு. ஹாண்டே பேச்சு. அப்போது திண்டுக்கல்லில் அவர் தைரியமாக நிற்கலாமே?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: முதல் அமைச்சர் அவர்களே அங்கே நிற்கத் தயாராக இருந்தால் நானும் நிற்கிறேன்.

திரு. திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: அவர் 185 பேர்களை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார். நீங்கள் குட்டிச்சுவரை வைத்துக்கொண்டு இங்கே நிற்கிறீர்கள். இந்தக் குட்டிச்சுவரைத் தகர்த்துவிட்டு நீங்கள் நில்லுங்கள். அப்புறம் பாம் வைத்து அவர்களைத் தகர்க்கப் பார்க்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர்கள் 185 பேர்களை வைத்துக் கொண்டு குண்டுபோட்டுத் தகர்க்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் நிற்கட்டும். நானும் அங்கே நிற்கத் தயார். அதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தயாரா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் திரு. ஹாண்டே அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டார். எனக்கு அல்லது. திரு. ஹாண்டே அவர்கள் திருப்பூர் திரு. மொய்தீன் அதற்குத் தயாரா என்று கேட்கலாம். என்னை இழுக்க வேண்டியதில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அவர் நிற்கப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

1973 மார்ச் 6]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: ஒரு சின்ன விளக்கம். நான் நிற்பதாகச் சொல்லவில்லை. எல்லோரும் வெளியே வந்து நிற்கும் போது நானும் நிற்பேன். பயப்படமாட்டேன். நாங்கள் 185 பேர்கள் இருக்கிறோம். நீங்கள் நின்று பாருங்கள். அது பொருத்தமாக இருக்கும். முனபும அதைத்தான் சொன்னேன். இப்போதும் சொல்கிறேன். தேர்தல் களத்திலேயும் இதைத்தான் சொல்லப்போகிறேன். மேல் சபையில் சுதந்திராக் கட்சி அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் நேற்றுப் பேசினார். "இந்த அரசு புதியதாக வரி போடவில்லை என ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். வரி விதிப்பு புதியதாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் வரி போடாமல் இருக்கிறார்களா?" என்று.

இது நியாயமா? நான் அதற்கு பதில் சொல்லட்டுமா? ராஜ கோபாலாச்சாரியருடைய காலத்திலேயே போட்டார்கள். அதற்கு பின்பு இருந்தவர்கள் காலத்திலே போட்டார்கள். இனி இந்த பரிதாபகரமான தமிழ் மக்கள் மீது வரியை சுமத்த வேண்டாமே என்ற நல்லெண்ணத்தோடு வரி போடாததற்கு பாராட்ட வேண்டியிருக்கிறது, பெருமைப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நண் பகல் 12-0

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு வரியே போடவில்லையென்று நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறாரே, சென்ற ஆண்டு கூட வரி போட்டார்களே. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது வரி போடுவது தவறானது என்ற அபிப்பிராயத்தை கட்சியின் தலைவரே உருவாக்குகிறாரே என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்களை இழுக்கவேண்டியத் தேவையில்லை. நமக்குள்ளே முடித்துக்கொள்ளலாம். 1967-க்கு முன்னால் இராஜாஜி வரி போட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாமிநாதன் அவர்களுடைய கேள்வி எல்லாம் 1967-க்குப் பிறகு பல வரிகளை, ஏராளமாக போடவில்லையா? சேல்ஸ் டாக்ஸ்-ஐ உயர்த்த வில்லையா? படிப்படியாக உயர்த்தவில்லையா என்பதுதான் கேள்வி. ஏறத்தாழ 1½ மடங்கு, 2 மடங்கு போட்டிருக்கிறீர்கள்.

இன்னும் போட்டால் மக்கள் தாங்கமாட்டார்கள், ஆகவே போட வில்லையென்று சொன்னார்கள். அவர் பேசியதைப்பற்றி அங்கே கேட்கவேண்டும். இங்கே பேசினால், இங்கே பதில் சொல்ல முடியும். அவர் என்ன பேசி இருக்கிறார் என்று முழுவதும் உங்களுக்குத் தெரியுமா ?

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : இப்பொழுது ஹாண்டே அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அவர்கள் போட்ட வரியை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : வரி போடாமல் எந்த அரசாங்கமும் நடத்த முடியாது. நான் சொல்வதெல்லாம், 6 ஆண்டுகளாகப் போட்டிருக்கக் கூடிய வரிச் சுமை ஆண்டுக்காண்டு உயர்ந்துகொண்டே, ஜாஸ்தியாகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இனி மேல், பொதுமக்கள் தாங்கமாட்டார்களென்றுதான் அவர் சொல்லி யிருக்கிறார்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : அப்பொழுது முன்னே இருந்தவர்கள் போட்டு முடிந்துவிட்டது. போட்டு முடிந்து விட்டதனால் இனிமேல் போட முடியாது என்று விட்டுவிட்டார் களென்று சொன்னேன். அதையாவது ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா ஹாண்டே. வரி போட்டார்கள். போட்டு முடிந்துவிட்டது. அதைப் போட்டவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகை யினாலே எதிலும் கட்சியினுடைய பிரச்சார நோக்கத்தோடு செய்யப்படுபவை என்று சொல்வதற்காகத்தான் நான் இவைகளை யெல்லாம் குறிப்பிட்டேன்.

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்கும் எங்களோடு கூட்டு கொண்டிருக்கிற கூட்டுக் கட்சிகளுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் ஒரு ஆட்சியை நடத்துவது என்பது இருக்கிறதே அது மிக மிக சிரமமானதுதான். அது சாதாரணம் அல்ல. முள்வேலிக்குப் பக்கத்திலே நடந்துகொண்டிருப்பதுபோல்தான் மிகவும் ஆபத்தானதுதான். ஆட்சியை இழந்தவர்கள் ஆளுகிறவர்களைக் கவிழ்ப்பதற்கு எல்லாவித சதியைச் செய்யத்தான் செய்வார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் முன்வரிசையில் உட்காரவேண்டு மென்ற சபலம் இருக்கத்தான் செய்யும். அந்தச் சபல

1973 மார்ச் 6] [திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

உணர்ச்சியை நாம் உணரவேண்டும். அவை நடக்கத்தான் செய்யும். என்னதான் முடிவு செய்து, எவ்வளவுதான் நியாயமான முடிவுகளைக் கொண்டுவந்தாலும், எவ்வளவு நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டுவந்தாலும் கூட பாருங்கள், அலுமினியம் கம்பெனியை தேசியமயமாக்கியது சோஷலிசத் திட்டம் இல்லையா? ஏன் திடீரென்று அதை தேசியமயமாக்கவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள்? ஆக்கினாலும் தப்பு, ஆக்காவிட்டாலும் தப்பு. செய்தாலும் தப்பு, இப்பொழுது இன்னும் சொல்கிறார்கள், பஸ்ஸை தேசியமயமாக்குவதும் சரியல்ல, மின் நிறுவனத்தை தேசியமய மாக்குவதும் சரியல்ல என்று. அவர்களுக்கு ஆள் வேண்டும். எவன் எவனெல்லாம் அடிபடுகிறானோ, எதிலே அவனுடைய சொந்த நிலைமையில் மாற்றம் அடைகிறதோ, எவனுடைய அடி வயிறு கனம் குறைகிறதோ அவர்களெல்லாம் எதிர்க்கும்பொழுது இவர்கள் நினைத்துக் கொள்வது அவர்களெல்லாம் நம்முடைய கட்சிக்கு வந்துவிட்டார்களென்று அப்படி எண்ணுகிறார்கள். அந்த எதிர்ப்பு இருக்கத்தான் செய்யும். அதை ஆளுகின்றவர்கள் சமாளித்துத்தான் ஆக வேண்டும். நிச்சயமாக தேசியமயமாக்கப் பட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். அலுமினியம் கம்பெனியை தேசிய மயமாக்கியதை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இன்னும் அதைப்போல் பல செய்யவேண்டும்.

இந்த சினிமாத் துறையைப் போல் ஒரு வேப்பங்காய் வேறு இல்லவே இல்லை. (சிரிப்பு) காரணம் இருக்கிறது. நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு காரணம் இருக்கிறது. அது ஒரு கலையாக போய்விட்டது. அதற்கு ஒரு அழகான பெயர் கொடுத்து விட்டார்கள், கலை என்று. அந்த கலையின் பெயரால் இன்றைக்கு நடப்பது மிகவும் கொடுமையானது. ஸ்டுடியோவை, தியேட்டரை, சர்க்கார் எடுத்து, என்னைப் போன்ற மனிதாபிமான உணர்ச்சியும், மனித நேர்மை உணர்ச்சியும் உடையவர்கள் சிலரையாவது ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அதில் உறுப்பினர்களாக்கி, இந்தப் பரிதாப கரமான படங்களைப் பார்த்து, 24-க்கும் 20-க்கும் இடையில் உள்ள குழந்தைகள். பெண் குழந்தைகளும், ஆண் குழந்தைகளும் பாழாகாமல் போவதற்கு சர்க்கார் அதையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், பிள்ளைகளைப் பாருங்கள். இன்றைக்கு அனந்தநாயகி அம்மையாருடைய குழந்தைகள் சின்னவையாக இருக்கலாம் அந்த அம்மையாருக்கு எத்தனை

குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. என் குழந்தைகள் எல்லாம் பெரிய குழந்தைகள். நான் பார்க்கிற பொழுது வயிறு எரிகிறது. பெற்ற என் மனம் அப்படியே உருகுகிறது. அவன் முடியா வைத்திருக்கிறான்? (சிரிப்பு) நாளைக்கு உங்கள் பிள்ளைகள் அப்படி வந்துவிடும். பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும்பொழுது, கடற்கரைக்குப் போகும் பொழுது, அவர்கள் ஆண் குழந்தைகளா அல்லது பெண் குழந்தைகளா என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலையிலிருப்பது (சிரிப்பு) பரிதாபமானதில்லையா? இதை மாற்றுவது மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு செய்யப்படுகிற காரியம் என்று சொல்கிறேன்.

யாரோ ஒரு தேவராம். அவரே சொன்னார், அவருடைய நண்பரும் சொன்னார்கள். நீ படத்தைப்பற்றி இப்படி பேசுகிறாயே, தேவர் எடுக்கிற படத்தை வந்து பார் என்று சொன்னார்கள். வேண்டாமென்று சொன்னேன். நான் படம் பார்ப்பதில்லை, பார்க்கமாட்டேன் என்று சொன்னேன். டாக்சியிலே போகும் பொழுது, பஸ்ஸிலே போகும்பொழுது, சென்னையிலே நடந்து போகும்பொழுது சுவரில் இருக்கிற வால் போஸ்டர்களைப் பார்த்தால், 'கால் தலைக்கு மேல் இருக்கிறது' (சிரிப்பு). என்ன அநியாயம்? (திரு. கோவை செழியன் உள்ளே நுழைந்தார்). (குறுக்கீடு). அவர் ஒரு பட முதலாளியா? (குறுக்கீடு) அவர் அப்படி எடுக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் சில பேர்களிடத்தில் கேட்டேன். அம்மாதிரி இல்லையென்றால் படம் ஓடுவதில்லையென்று சொல்கிறார்கள். படம் எந்த மாதிரி? காலை தலைக்கு மேலே... ஒரு கால் தலைக்கு மேலே இருக்கிறது. அப்படியே படம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வால் போஸ்டராக ஒட்டப்பட்டிருக்கிறது. எவனாவது 30-க்கும் 22-க்கும் மத்தியிலே இருக்கிறவன் இதைப்பார்த்துவிட்டு, தியேட்டருக்குப் போகாமல் இருப்பானா? என்னைப் போல் 60-க்கு மேல் இருப்பவன், வெட்கப்பட்டு, விகாரப்பட்டு, போகாமல் இருப்பான். ஆகவேதான் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

நான் சினிமாவே வேண்டாமென்று சொல்கிறவன். நான் ராஜகோபாலாச்சாரியரைப் போல, பெரியார் ஈ. வி. இராமசாமியைப் போல வேண்டாமென்று சொல்பவன். இல்லை

வேண்டும், பொழுதுபோக்குக்கு வேண்டுமென்று சொன்னால், அதிலே கொஞ்சம் புனிதம் இருக்கட்டும், நியாயம் இருக்கட்டும். இதை வரையறை செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வரையறை செய்யமுடியும். வெளி நாட்டுப் படங்களைப் பார், என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள். அந்தப் படங்களைப் பார்த்து..

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: படத் தியேட்டர்களை தேசியமயமாக ஆக்கினாலும் மத்திய தணிக்கைக் குழு பார்த்துத் தான் படங்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. அவர்கள்தான் அதைத் தடுக்கவேண்டுமே தவிர, மாநில அரசு அதைத் தடுக்க முடியாது.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்: முதல்வர் அவர்களுடைய பதிலை பார்த்தீர்களா? இப்படித்தான் நாம் மாட்டிக்கொண்டிருக் கிறோம் எல்லாவற்றிலும்.

'சேவித்தும் சென்றிரந்தும் தெண்ணீர் கடல்கடந்தும்
பாவித்தும் பாசாண்டும் பாட்டிசைத்தும்
பாழி னுடம்பை வயிறுவளர்க்க
நாழி அரிசிக்கே நாம்...

என்று சொன்னதுபோல் எங்கே போய் நின்றாலும் அங்கே போய்த் தான் நிற்கிறது. இந்தப் படத்தை சென்சார் செய்து, இங்கிருக்கிற தமிழகத்தினுடைய நாகரீகத்திற்கு ஒத்தபடி படம் எடுப்பதற்கு அவர்களுடைய ஆதரவு வேண்டுமென்றால், அவர்கள் சம்மதிக்க வேண்டுமென்றால், இந்த தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு சுயாட்சி வேண்டுமென்று அவர்கள் கூறுவது எவ்வளவு முக்கிய மானது என்பதை....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: ஆனால் படம் எடுப்பவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகையால், மத்திய தணிக்கை போர்டு செய்யவில்லையென்று சொல்லாமல், இங்கே இருக்கிற பட முதலாளிகளோடு பேசி, நல்லமுறையில் படம் எடுத்தால், அப்படி தணிக்கை போர்டுக்குப் போய் அவர்கள் செய்யவில்லையென்று...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நான் விளக்க விரும்புகிறேன். தணிக்கை போர்டு மத்திய அரசின் சார்பாகத்தான் நியமிக்கப்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அந்த தணிக்கை போர்டிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களை நியமிக்க சிபாரிசு செய்கின்ற அந்த உரிமை கூட மாநில அரசுக்குக் கிடையாது. அவர்களேதான் நேரடியாக அந்த உறுப்பினர்களை நியமிக்கிறார்கள்.

இங்கே நம்முடைய முஸ்லிம் லீக் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல, அல்லது அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் நாம் ஒரே சீரான படங்களைத் தான் எடுக்கவேண்டும். பண்பாடு கெடாமல் அந்தப் படங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று பட முதலாளிகள் முன்வந்து அந்தப் படத்தை எடுத்து வெளியிட்டால் அதே நேரத்திலே, ஏற்படுகின்ற கோளாறு என்னவென்றால், வட நாட்டிலே எடுக்கின்ற இந்திப் படங்கள், அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு எது எது வசூலைக் கொடுக்குமோ அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை எடுத்து படங்களை எல்லாம் சென்சார் போர்டுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

அந்தப் படங்கள் தமிழ் நாட்டிலே எடுக்கப்படுகின்ற தூய்மையான படங்களுக்கு நேர்மாறாக, போட்டியாக வந்துவிடுகின்றன. அதன் காரணமாகத் தமிழ்ப் படங்களின் வசூல் குறைந்து விடுகிறது. அந்தப் போட்டியைத் தவிர்ப்பதற்காக அதே ரீதியிலே படம் எடுத்தால்தான் வசூலாகும் என்பதால் அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுப்பதற்குரிய சூழ்நிலைக்கு இங்கே உள்ளவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள். மாநில அரசுக்கு என்று அவர்களே ஒரு தணிக்கைக் குழுவை வைத்து அவர்களே அவற்றையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: அந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் மத்திய அரசு தணிக்கை போர்டை வைத்திருக்கிறது.

It is a multi-State. This is a federal country. There are pictures produced in Calcutta and Bombay. They may be in different languages. They are censored by All-India Board. The Hon. Minister is giving an answer to his own poser; because different States are producing pictures, we should have a Central Board of Censors.

Probably the Hon. Chief Minister wants another Board of Censors to censor films produced in Calcutta, Bombay, etc., and which are to be exhibited in this State. Then we become isolated.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எனக்குப் படத் துறையிலே நீண்ட நாள் அனுபவம் உண்டு என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு சென்சார் போர்டு, நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல், அவர்கள் மும்முரமாக இருந்து தணிக்கை செய்வதிலே கண்காணிப்பாக இருந்திடவேண்டும். சென்னையிலே இருக்கின்ற தணிக்கை போர்டு படத்தைத் தணிக்கை செய்வதற்கும் மத்தியிலே இருக்கின்ற போர்டு தணிக்கை செய்வதற்கும் இடையே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காகத்தான் சொன்னேன். அப்படிப்பட்ட படங்கள் வரக்கூடாது என்று முடிவு எடுத்தால்கூட அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மத்தியிலே இருக்கிற போர்டு, பம்பாயிலே இருக்கிற ரீஜினல் போர்டு, அப்படிப்பட்ட ஆபாசமான படங்களை அங்கே இருக்கின்ற கலாச்சாரத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு அனுமதித்து விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படங்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வருகின்றபொழுது இங்கே இருக்கின்றவர்களும் அப்படிப்பட்ட படங்களை எடுத்தால்தான் போட்டியைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாநிலத்திற்கு படங்களை தணிக்கை செய்கின்ற உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பம்பாயிலே தணிக்கை செய்யப்பட்ட படத்தை இங்கே கொண்டுவந்தால் வரக்கூடாது என்று நீங்கள் தடுப்பீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பல மாநிலங்கள் ஆக இருந்தாலும் கலாச்சாரம் வேறுபடுகின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பம்பாயிலே எடுக்கப்பட்டு, அவை ஆபாசமான படங்களாக இருந்தால் அவை தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். அந்த உரிமை இங்கே இருக்கிற தணிக்கைக் குழுவிற்கு வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

DR. H. V. HANDE : My point is, it is only for that we are having the Central Board. Otherwise we will be dividing the whole country into number of small pockets. Other States' pictures come here. It is only for that purpose the Central Board exists.

THIRU M. A. LATHEEF : So far as this point is concerned, let me say this. There is the Central Board of Censors. There are so many States in this country and it should be an inter-State relationship. It is said that the Central Government alone is competent to censor the pictures that are produced in different States. It is an admitted fact that every State has got its own culture and civilisation. That is why we say so far as this State Government is concerned, it alone is competent to look after and preserve its own culture and so we must have the censoring power to preserve that culture and that authority must be with the State Government and not with the Central Government. That is the point.

(Dr. H. V. Hande rose).

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Dr. Hande, just a minute. (laughter) தமிழ் நாட்டிற்கு ஆங்கிலப் படங்கள் வருகின்றனவே, அவர்களுடைய கலாச்சாரப்படி அந்தப் படங்கள் அவர்களுக்கு ஆபாசமாக இல்லையென்று சொல்வார்கள். ஆனால் நீங்கள் ஆங்கிலப் படம் இங்கே வரக்கூடாது என்று தடுப்பதற்கு அதிகாரம் கேட்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆங்கிலப் படங்கள் இங்கே நம்முடைய நாட்டிற்கு வந்தால் மத்திய தணிக்கைக் குழு அப்படியே அவற்றை அனுமதித்து விடுவதில்லை. அவர்கள் வெட்டி விடுகின்ற காட்சிகள் தவிர மிச்சம் இருக்கிற காட்சிகளை கவர்ச்சியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எப்படி வெளி நாட்டிலிருந்து படங்கள் இந்தியாவிற்கு வருகிற நேரத்திலே மத்திய தணிக்கைக் குழு, காட்டத் தகாத காட்சிகள் என்று வெட்டிவிட உரிமையிருக்கிறதோ, அதைப் போலவே மாநிலத்திலே இருக்கிற தணிக்கைக் குழுவிற்கு, இந்த மாநிலத்தின் கலாச்சாரத்திற்கு மாறாக விரோதமான காட்சிகள் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட காட்சிகளை வெட்டிவிடுகின்ற உரிமை வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேன்.

1973 மார்ச் 6]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அப்படிப் பண்ணினால் இந்த ஸ்டேட் ஐஸொலேட்டட் ஆக இன்ஸுலேட்டட் ஆகப் போய்விடக் கூடிய நிலைமை வரும் என்றுதான் நானும் முன்னாலேயே சொன்னேன்.

திரு. கோவை செழியன் : ஒரு மாநிலத்திலே பெண்கள் மேல் சட்டை போடுவது பழக்கம் இல்லை. அதனால் அங்கே இருக்கிற ரீஜினல் போர்டு அதை அனுமதித்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் படம் தமிழ் நாட்டிலே ஓடுகிறது. நாங்கள் தமிழ்நாட்டுப் பண்பாடோடு படம் எடுத்தால் யாரும் பார்ப்பதில்லை. அதனால் தான் ரீஜினல் போர்டு கன்ட்ரோல் வேண்டும் என்று சொல்வதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : எப்படியோ இப்பொழுது இருக்கிற முறை நல்லதல்ல என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்ட நிலைமை வளருமானால் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகிற தமிழ் நாட்டின் பண்பு, நிலைமை பாழ்பட்டுப் போய்விடும், தீமைப்பட்டுப் போய்விடும், கெட்டுவிடும். ஆங்கிலப் படத்திலே முழங்காலுக்கு மேலே துணியில்லையா, அந்தக் காட்சியை வெட்டிவிடு, வடநாட்டுப் படங்களிலே மேலே முழுமையாகத் துணியில்லையா வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடு என்று சொல்லக் கூடிய உரிமையைக் கேட்போம். அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்களது படம் ஓடவில்லையென்று.

முதல்வர் அவர்கள் அதைப்பற்றி சொல்லும்பொழுது ஒரு நல்ல வார்த்தையைச் சொன்னார்கள், எனக்கு மறந்துவிட்டது. கவர்ச்சி என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்கள். கலை என்பதுபோல் அது கவர்ச்சி. அதற்கு கலை உலகத்திலே வைத்திருக்கிற பெயர் அதுதான். அந்த பாழாய்ப்போன கவர்ச்சியை வேரோடு சாய்ப்பதற்கு மாநில சர்க்காருக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் குறிப்பாக என் சகோதரி ஹாண்டேயும் (சிரிப்பு) அவரை நான் சகோதரன் என்பதற்குப் பதிலாக அப்படிச் சொல்லி விட்டேன். நான் திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக ஹாண்டேயைக் குறிப்பிட்டு

விட்டேன். அம்மையார் அவர்களை சகோதரன் என்றுகூடச் சொல்லலாம். சில சமயங்களிலே அவர்கள் சகோதரியாக மட்டுமல்ல, சகோதரனாக மாறுகிறார் (சிரிப்பு) சில சமயங்களிலே வீரத்தன்மையோடு, மறவர் வீரத்தன்மையோடு அவருடைய பேச்சு இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் அவர்களுடைய அரசினிடத்திலே சொல்லி இந்த உரிமையை மாநில சர்க்காருக்கு வாங்கித் தரவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல்வரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த அவருடைய கட்சிக்காக மட்டும் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக நான் கருதவில்லை. எனக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருதுகிறேன். ஹாண்டே அவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருதுகிறேன். மற்றவர்களுக்கும் சேர்த்துத்தான் குறிப்பிட்டதாகக் கருது கிறேன். இதுதான் அதனுடைய முடிவு. அதாவது ஆங்கிலத் தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 'எஸ்ஸென்ஸ் பாயிண்ட்'. "உதட்டின் வெளியீடுகளாக மட்டும் சமதர்மத் திட்டங்கள் அமையாமல், செயலின் வடிவங்களாகவும் அவைகள் ஒளிவிட வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசுக்கு நிறைந்த அக்கறையுண்டு" என்பது தான் இதிலே முக்கியம். வெறும் உதட்டளவிலே சோஷலிசம் பேசுவது, எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள், எவ்வளவு தொல்லைப் படுகிறார்கள், தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு பரிதாபகரமான நிலையில் வேலையற்றிருக்கிறார்கள், அந்தோ பாவம், அவர்கள் அவதியுறு கிறார்கள், இம்சைப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு முன்னால், அவர்களை அந்நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிடாமல் சமதர்ம சோஷலிசத்தைச் சிருஷ்டிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காரோடு ஒத் துழையுங்கள் என்பதுதான் அதனுடைய கருத்து என்று கூறிக் கொண்டு நான் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஓரிரு வார்த் தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு பிரச்னைகள் முக்கியமாக இருக்கின்றன. அதாவது குடிசைகள் அதிகமாக உள்ள பகுதியும், பணம் அதிகமாக உள்ள பகுதியும் கொண்டது என்னுடைய தொகுதி. அதாவது சென்னையினுடைய இருதயம். குடிசை மாற்று வாரியம், அதற்காக அங்கே குடிசைகளை மாற்றித் திட்டங்கள் பல செய்திருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் சில செய்ய

வேண்டி இருக்கிறது. அதை என்னுடைய தொகுதியில் பூர்த்தியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தொகுதியில் சாராயக் கடைகளும், கள்ளுக் கடைகளும் அங்கேயுள்ள வியாபாரிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும். இரண்டு இலட்சம் வருமானம் வரக் கூடிய ஒரு சாராயக்கடை ஒரு மாதத்திற்கு 1 கோடி ரூபாய் வருமான வரி கட்டுபவர்களின் மத்தியில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் எவ்வளவு தொல்லைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி முதல்வரிடத்திலேயே நேரிலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன், கலெக்டரிடத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன், அவருக்குக் கீழேயுள்ள நிர்வாகிகளிடத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மாற்றிக் கொஞ்சம் ஒதுக்கலாக வைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக என்னுடைய தொகுதியில் பர்மா அகதிகள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை திரிசங்கு சொர்க்கத்தில்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பிடுங்குவார்களோ, நாளைக்குப் பிடுங்கச் சொல்லுவார்களோ, இன்றைக்குப் பிரிக்கச் சொல்லுவார்களோ, நாளைக்குப் பிரிக்கச் சொல்லுவார்களோ என்ற நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தை உண்டாக்கி, அவர்களுடைய நிலையைச் சமமாக்கி அவர்களது மனதில் திருப்தியை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே தொப்பி இல்லாமல் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு தொப்பி இருக்கிறது. நான் வகாபைச் சொல்லுகிறேன், வேறு யாரையும் குறிப்பிடவில்லை. இந்த 2, 3 தொப்பிகள் இருந்தால் எடுப்பாகத் தெரியும், பல தொப்பிகள் இருப்பதைப்போல். அதைப்போல முஸ்லீம்களில் மிகச் சிலரே வசதியுள்ளவர்கள். மற்றவர்களெல்லாம் பின் தங்கியவர்கள். உருது முஸ்லீம்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இப்பொழுது உருது மொழி பேசுவதில்லை, அவர்கள் தமிழ்தான் பேசுகிறார்கள். ஆனால் உருது முஸ்லீம் என்ற பெயர் இருக்கிறது. அவர்கள் பெரும்பாலும் மிகவும் பின்தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பீடி சுற்றுகிறார்கள், தகர வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்,

குதிரை வண்டி ஓட்டுகிறார்கள், டெய்லர் வேலை செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி இருக்கின்ற அந்தச் சிறு தொகையினரைத் தயவு செய்து பின் தங்கியவர்களின் பட்டியலிலே சேர்க்க வேண்டு மென்பதை முடிவுரையாகக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நேரத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

*திரு. இ. எஸ். தியாகராசன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்த 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை உபரி நிதிநிலை அறிக்கையாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்தியாவிலேயே நமது தமிழகத்திலேதான் உபரி பட்ஜெட் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறியும்பொழுது உண்மை யிலேயே கலைஞர் அவர்களையும், இந்த அமைச்சரவையையும் நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருசில நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள், உபரி வரி விதிக்காமலே இந்த பட் ஜெட்டைக் கலைஞர் போட்டிருக்கிறார், அதற்குக் காரணம் மது விலக்கை ரத்து செய்ததுதான் என்று ஒருசாரார் அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கை ரத்து செய்து இருக்கின்ற பல இராஜ்யங்களில் இன்றைக்கு அந்த வரியையும் பெற்றுக் கொண்டு மக்கள்மீதும் அதிக வரியைப் போடுகின்ற சில இராஜ்யங்கள் இந்த நாட்டிலே இருப்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், புதிய பட்ஜெட்டிலே அரிசனங்களுக்காக வீட்டு வாரியம் அமைப்பது என்றும், அவர்களுக்கு எதிர் காலத்திலே வாழ்வை உண்டாக்கப்போகிறது என்பதையும் அறியும்பொழுது உண்மையிலேயே இந்த அரசைப் பாராட்டு வதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரிசன மக்களுக்கு இது வரையிலே தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை அவர் களுக்காகச் செலவு செய்து நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. மனைப்பட்டாக்களும், நிலப்பட்டாக்களும் அவர்களுக்கு

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY · TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 மார்ச் 6] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

அளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அதைத்தொடர்ந்து இந்த ஆண்டிலே ஒரு வாரியத்தை அமைத்து அதன் மூலம் 10,000 விடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அரசு முன் வந்திருப்பதற்கு நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதேபோன்று அரிசன மக்களைவிட கீழ் நிலையிலே பிற்பட்ட மக்களும் இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட ஜாதி மக்கள் அந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமது அரசு ஒரு வாரியத்தை அமைத்து, எப்படி அரிசன மக்களுக்கு 10 ஆண்டுக் காலத்தில் விடுகள் கட்டித் தருவதற்கு அரசு முன் வந்திருக்கிறதோ அதைப்போன்றே பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் ஒரு வாரியத்தை அமைக்க முன்வர வேண்டும். அதன்மூலம், 10,000 விடுகள் இல்லையென்றாலும், 5,000 விடுகளாவது ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கட்டுவதற்கு முன் வந்தால் உண்மையிலேயே பிற்பட்ட சமுதாயத்தை அக்கறையோடு பார்க்கின்ற இந்த அரசுக்கு மேலும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

வாரியங்கள் அமைப்பதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். குறை சொல்கிறார்கள். வாரியங்களை அமைப்பதன் வாயிலாக ஏதோ அரசியலிலே இருப்பவர்களுக்குச் சில பதவிகள் கொடுக்கத்தான் அதை அமைப்பதாகக் குறைப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது நமக்கு குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வாரியம் போன்ற அமைப்புகள் வந்த பிறகு தான் இன்றைக்குச் சென்னையைச் சுற்றிவரும்பொழுது பல மாடி விடுகள் தென்படுகின்றன. முன்பு குடிசைகளிலே வாழ்ந்த ஏழை எளியவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு மாடி வீட்டிலே வாழும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள முடிகிறது. நம்முடைய நாட்டிற்கே வெளிநாட்டிலேயிருந்து வருகின்றவர்கள் எல்லாம் அதைப்பார்த்துப் பாராட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி தனியாக வாரியம் அமைத்த பிறகுதான் இவ்வளவு மும்முரமாக வேலை செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அதேபோன்று குடி நீர் வாரியம் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் தலைவர் இருக்கிறார். இப்படி அமைத்ததன் பயனாக இன்றைக்கு நாட்டிலே

கிராமங்களுக்குத் குடிநீர் வசதியும், டவுன் பஞ்சாயத்து, முனிசி பாலிடிகளுக்கும் விரைவிலே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இது வாரியத்தை அமைத்ததன் விளைவாகத்தான் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறல்ல என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர் களெல்லாம், மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையைத் தேசிய மயமாக்கியது தவறு என்று சொல்கிறார்கள். அலுமினியம்தான் ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகவும் குறைந்த விலையில் கிடைப்பது. மண் பாண்டங்களுக்கு அடுத்தாற்போல் மலிவாகக் கிடைப்பது அலுமினியம்தான். அது குறைந்த விலையில் ஏழைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கருதியதன் பயனாக மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலை பொதுச்சொத்தாக ஆக்கப்படுகிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதனால் ஏழை எளியவர்களுக்கு அலுமினியம் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரப் பற்றுக்குறையைப்பற்றி நாம் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரப்பற்றுக்குறை என்பது நம்முடைய அரசு தோன்றியபிறகுதான் ஏற்பட்டது என்பது அல்ல. தமிழகத்திலே எந்த ஒரு கிராமமும் மின்சாரம் இல்லாத நிலையில் இருக்கக்கூடாது என்று நம்முடைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு அந்தப் பெரும் பணியைச் செய் திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், 1967க்குப் பிறகு பல தொழிற் சாலைகள் இந்த நாட்டிலே தோன்றியிருக்கின்றன. அதற்குப் போதுமான மின்சாரத்தைக் கொடுத்தது மட்டும் அல்லாமல், இயற்கையின் சதியின் காரணமாகவும், மழையில்லாததன் காரண மாகவும் இந்த மின்சாரப் பற்றுக்குறை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக் கிறது. அதைப் போக்குவதற்காக கலைஞர் அவர்களும், அமைச்சரவர்களும் இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதற்காக அவர்களைப் பாராட்டி, மிக்க விரைவிலே மின்சாரக் குறைப்பைத் தவிர்க்க நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பி.ப. 12–30 அடுத்து, நூல் விநியோகத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் நூல் கிடைக்காமல் நெசவாளர்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். நூல் விலை

1973 மார்ச் 6] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

திடீரென்று உயர்ந்து விட்டது. அந்த ஏழை நெசவாளர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டாக்க அரசு மில்களில் உற்பத்தியாகும் நூல்களை எல்லாம் அரசே பெற்று விநியோகம் செய்வதற்கு நூல் விநியோக வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்படுமானால் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தை எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை நெசவாளர்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டு எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து சட்ட மன்றத்தில் அருமையான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். நமக்குத் தேவையான நூலை மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் விரைவில் கிடைக்க மத்திய அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் ஆண்டுதோறும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அதிகமாகச் செலவழித்துக் கொண்டே வருகிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் திருத்தணியில் தோற்றுவிக்கப் பட்டிருக்கும் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்பு வகுப்பு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்து பி.யு.சி. மட்டுந்தான் இருக்கிறது. சுமார் 500 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். படித்து முடித்த பிறகு பட்டப் படிப்பு வகுப்புக்குப் போக வேண்டு மென்றால் வெளியூர்களுக்குச் செல்லும் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டாவது மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் அங்குள்ள அரசினர் கல்லூரியில் பட்டதாரி வகுப்பை ஏற்படுத்து வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணி மாபெரும் யாத்திரிகர்கள் ஸ்தலம். ஆயிரக்கணக் கான மக்கள் தினந்தோறும் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரயில்வே ஓவர் பிரிட்ஜ் இல்லாமல் மிகவும் அவதிப் படுகிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்து விரைவில் அங்கு ஒரு ஓவர் பிரிட்ஜ் வருவதற்கான வாய்ப்பை உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1973 மார்ச் 6

திருத்தணித் தொகுதியில் இருக்கும் எல்லா அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அண்மையில் ஏற்பட்ட புயலின் காரணமாக பல பள்ளிக்கூரைகள் காற்றோடு காற்றாகப் பறந்து விட்டன. அந்த மாணவர்கள் படிக்க கட்டடம் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டிலாவது அதற்குப் போதுமான நிதியை ஒதுக்கீடு செய்து நல்ல பள்ளிக் கட்டடங்களைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, I rise to say a few words on the Budget presented to the House for 1973–74.

I congratulate the Hon. Chief Minister who also happens to be the Hon. Finance Minister for presenting a surplus budget in spite of many natural calamities, like cyclone, drought and presence of chronically drought-affected areas. In addition to the surplus nature of the budget, he has taken care not to levy any new taxes and thus made it a tax-free budget. He also introduced many popular measures or benefits keeping the interests of Government servants and others in view. By these measures, increased D.A. has been given to Government servants and a legal cell to help labour, etc., has been created and help to unemployed has been chalked out.

Further, the budget has many good points like steps taken to development of Sidha and Ayurveda systems and also other rural development schemes. We know that a budget means that it is a bundle of many uninteresting hard facts and figures but by adding couplets from Thirukural, the Hon. Chief Minister has given charm to it and made it poltic. Thus it is relieving and revealing also. I feel we can accept the budget and appreciate it. I am also tempted to call it since it is a tax-free budget containing many welfare measures, a gift budget also, because the people are not worried with new taxes.

Another thing which I wish to refer to is decision to constitute Pudukkottai into a separate Revenue district. It is clearly stated by the Hon. Chief Minister as follows :

1973 மார்ச் 6] [Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH]

'I am happy to announce that Pudukkottai will be constituted as a separate revenue district in keeping with the long-standing request of the people of the locality. The Board of Revenue has been requested to examine and make recommendations as to the areas that should be part of this new district and on connected issues'.

I congratulate the Hon. Chief Minister for taking into account the request of the people of that locality and deciding to constitute Pudukkottai into a separate district. At the same time, I wish to make an appeal to the Hon. Minister that there is a similar case in our State where there is a long-standing demand to constitute Hosur with the present Denkinikota taluk into a separate district. The people of that area have been representing to this Government and also the previous Government since a very long time.

The extent and population in Hosur with Denkinikota is almost similar to that of Pudukkottai. In our own state we have got the Kanyakumari district which is only 630 square miles in extent, still it is a separate district, and it is given so many facilities. Similarly in other States also, in West Bengal, there is the Darjeeling district with a population that is equal to Hosur taluk and similar in extent. Physical feature are also same.

In Maharastra State also there is a district with only 430 square miles. There are such districts in many other States also. Therefore, I feel that the request and desire of the people of Hosur may also be taken into consideration and the former Hosur taluk may be constituted into a separate district.

Hosur is also called the 'Balaghat' area because of its physical features. In former years, i.e., before 1800 A.D., there was no Salem district at all. It came into existence to satisfy the imperial needs of the British Government. Taking certain parts of South Arcot, certain parts of North Arcot and Kongunadu, they formed an unnatural district. Recently it has now bifurcated into Salem and Dharmapuri, thereby setting right one injustice.

But there is another injustice which is yet to be set right. There should be a separate district of Hosur. Therefore, I request that the Hon. Chief Minister should bestow his kind attention to the

request of the people of Hosur and Denkanikotta taluks. I would also submit a memorandum soon.

My next point is about collegiate education. Now the Government wants to increase the period of college education to five years. My feeling is that it should not be increased. We have now got 11 years of high school education—five years in elementary school, three years in middle school and three years in High School, with four years in the colleges. To change in this is not needed. Therefore I feel that college education should be only four years. Perhaps, instead of one-year P.U.C., that can be converted into a two-year course as of old............

(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ஆலடி அருணா: மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை இந்த அவையின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சாரப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டு நாட்டில் தேக்கம் ஓரளவு ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையிலும் தென் மேற்கு பருவக் காற்று காரணமாக நாடெங்கும் வரட்சி ஏற்பட்டு மக்கள் மத்தியில் ஓரளவிற்கு பீதி கலந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையிலும், மத்திய அரசு சுமார் 300 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரிகளை விதித்து ஏழை மக்களின் மத்தியில் பெரிய பாரத்தை உண்டாக்கியிருக்கிற சூழ்நிலையிலும் மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டுகின்ற வகையில் சமதர்ம அடிப்படையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருப்பதற்காக தமிழ் சமுதாயம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தப் புது வரியையும் முதல்வர் அவர்கள் விதிக்கவில்லை. ஏற்கனவே விதிக்கப்பட்ட எந்த வரியிலும் எந்தவித மாற்றமும் செய்யவில்லை. சூழ்நிலையை உணர்ந்து இந்த நாட்டு மக்களுடைய பளுவை உணர்ந்து, இந்த நாட்டு மக்களின் நியாயங்களை உணர்ந்து இவ்வளவு மகத்தான

நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிறப்பான நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்த பிறகும் கூட எதிர்முகாமைச் சேர்ந்தவர்கள் வழக்கம்போல் அவர்களுடைய முனைமுறிந்த கணைகளை இந்த அரசின்மீது வீசிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு உபரி பட்ஜெட்டையும் அளித்திருக்கிறது, பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் அளித்திருக்கிறது, வரி உள்ள நிதிநிலை அறிக்கையும் அளித்திருக்கிறது, வரியே இல்லாத நிதிநிலை அறிக்கையையும் அளித்திருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்தாலும் அவற்றை குறை சொல்வதே, அவற்றிற்கு களங்கம் கற்பிப்பது மட்டுமே, அவர்கள் வழக்கமான பாணங்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு அருமையான வரவு செலவுத் திட்டத்தை, சமதர்ம அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தை, இதைக் கூட குறை சொல்கிறார்களே என்பதற்காக நிச்சயமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் இவ்வளவும் பார்த்துவிட்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் சொல்கிறார்களே, இதற்கு களங்கம் கற்பிக்கிறார்களே என்று நிலையைப் பொதுமக்கள் எண்ணிப்பார்க்கும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லை. எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் தங்கள் கடமைகளை நியாயமான அடிப்படையில் செய்ய வில்லை என்பதை மக்கள் நினைப்பார்களே என்பதை மறந்துவிட்டு இந்த மன்றத்தில் சொல்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

வரிகள் போடவில்லை என்பதற்கான காரணங்களைத் தெரிவிக்கும்போது, இந்த அரசு ஏற்கனவே அதிகப்படியான வரிகளைப் போட்டுவிட்டது, எனவே புதிய வரிகள் போடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள், வாய்ப்புகள் நாட்டிலே இல்லாத காரணத்தினால் தான் புது வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு கருத்தை அவர்கள் இருதய பூர்வமாக சொல்வார்களேயானால், இனி வரிகள் விதிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளே நாட்டில் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களேயானால் அவர்கள் வசமுள்ள ஊராட்சிகளில், நகராட்சிகளில் இனி எதிர்காலத்தில் வரிகள் விதிக்கப்

போவதில்லை என்ற முடிவை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். யார் மீது வரி போடவேண்டும், யார் யார் மீது வரிகள் போட்டால் தாங்குவார்கள் என்பதை சமதர்மக் கொள்கையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள நாங்கள், புரிந்துகொண்டுதான் செயல்படுகிறோம்.

இன்றையதினம் ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சாரப் பற்றுக்குறையைப் பயன்படுத்தி எப்படியாவது நாட்டில் ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக ஒரு பெரிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்த திட்டமிட்டு சூழ்ச்சி செய்து வருகிறார்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள். இந்த மின்சாரப் பற்றுக்குறை எதனுல் ஏற்பட்டது, யாரால் ஏற்பட்டது, எப்படி ஏற்பட்டது, இதற்கு யார் யார் பொறுப்பாளி என்பதை இதே மன்றத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆதாரங்களோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசு இதற்குப் பொறுப்பாளி அல்ல என்பதை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இயற்கையால் ஏற்பட்ட தீங்கினை சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசால் ஏற்பட்ட தடுமாற்றங்களை விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இத்தனைக்கும் பிறகு எதிர்கட்சிக்காரர்கள் அந்த நியாயமான வாதங்களை ஏற்று மக்கள் மத்தியில் சந்திக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

எதிர்கட்சித் தலைவர்கள், அவர்களுக்காக வாதாடுகிற பத்திரிகைகள் திட்டமிட்டே ஆளும் கட்சிக்கு எதிராக விஷமப் பிரசாரம் செய்கின்றன. தென்மேற்கு பருவ மழை பெய்யவில்லை, அதனுல் நீர் தேக்கங்களில் தண்ணீர் இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மட்டத்தில் நீர் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எதிர்முகாமைச் சார்ந்த பத்திரிகைகள் மக்கள் மன்றத்திற்கு வேண்டுமென்றே ஒரு தவறான தகவலை, தந்திருக்கிறது.

சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியோடு ஒரு பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கிற தவறான தகவலை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அணைகளில் நீர்மட்டம் குறைகிற காலங்களில் மின்சார வெட்டு அமல்படுத்தப்படுவது உண்டு. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் சமீபத்தில்தான் வெள்ளப் பெருக்கால் பலத்த சேதங்கள் ஏற்பட்டதுடன், அணைக்கட்டுகளிலும் தற்போது திருப்திகரமான அளவு நீர்மட்டம் உள்ளது.

இருந்தபோதிலும் நாடே இருளில் மூழ்கத்தக்க அளவிற்கு மின்சார வெட்டை தி.மு.க. கொண்டு வந்துள்ளது என்று பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அந்தப் பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது. நாம் எல்லாம் கோயபெல்ஸ் இறந்துவிட்டான் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அவன் இப்படி ஒரு புதிய அவதாரத்தை எடுத்திருக்கிறான் என்பது இதைப் படித்த பிறகுதான் புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

இவ்வாறு உண்மைக்கு மாறான தகவலை மக்களிடையே அவர்கள் தந்து வருகிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையில் எடுத்துப்பார்த்தால் ஆந்திரா, அல்லது பக்கத்திலுள்ள கேரளா அல்லது வேறு எந்த மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், அங்கு தனி நபர்கள் மின்சாரத்தை பயன்படுத்துகிற அளவிற்கு நாம் பயன்படுத்துவோமானால் இந்த நாட்டில் மின்சார வெட்டே ஏற்பட்டிருக்காது. தனி நபர்கள் மின்சாரத்தைப் பயன் படுத்துகிற நிலையில் இந்தியாவிலே அதிகமாக இருக்கிற மாநிலம் பஞ்சாப், அடுத்தபடியாக மகாராஷ்டிரம், அதற்கு அடுத்த படியாக இருப்பது தமிழ்நாடுதான். வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்கள் கேரளா பற்றி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருமை யோடு சொல்வார்கள். அந்தக் கேரளாவில் கூட இப்போது 25% மின் வெட்டு இருக்கிறது. கேரளாவில் பயன்படுத்துவது போல் தமிழ்நாட்டில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பார்களே யானால் இந்த வெட்டே ஏற்பட்டிருக்காது. அந்த அளவிற்கு தொழில்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் நல்லமுறையில் மின்சாரம் அளித்திருப்பதே தமிழக அரசுதான். இதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஆதரவாக வருகிற ஒரு வட நாட்டுப் பத்திரிகை கூட மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறது. தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியோடு அதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

'In Tamil Nadu the requirement of power has grown at a faster rate than the other States. This is due to the high per capita consumption of energy in that State, the large utilisation of power for agricultural purposes and the better industrial atmosphere prevailing.

Kerala has a *per capita* consumption less than the All-India average and only about half of Tamil Nadu.

The *per capita* consumption of power in Kerala has been low. Growth of *per capita* consumption has also been rather slow, compared to the neighbouring State of Tamil Nadu. In the matter of utilisation of power for agricultural purposes Tamil Nadu has set up an All-India record. Nearly 23 per cent of total power is consumed by the agricultural sector. In Andhra Predesh the corresponding figure is 17 per cent and in Mysore 8 per cent.'

என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு, மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய அளவிற்கு கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக விவசாயத்திற்கும், தொழில் துறைக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மின்சாரம் அளிப்பதன் மூலமாகத்தான் நாம் எதிர்பாராத வகையில் இதை எதிர்நோக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையை உணராது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மக்களை திசை திருப்பிவிடுகிற முறையில் இந்த இருட்டை பயன்படுத்த விரும்பினால் இருட்டில் திருடுகிற திருடனுக்கும் அவர்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் போய்விடும். நாங்கள் கூறியுள்ளவற்றின் நியாயங்களை அவர்கள் உணரவேண்டும். இன்று மின்சாரப் பற்றாக்குறைக்காக அரசின் மீது ஆத்திரப்படுகிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுக்கு செல்வாக்குள்ள பகுதிகளில் இந்தப் பற்றாக்குறையைப் பயன்படுத்தி சில அரிசி ஆலைக்காரர்கள் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள், சில எண்ணெய் உற்பத்தியாளர்கள் அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள், இவற்றை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் க்ண்டித்தார்களா? அவற்றிற்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குரல் எழுப்பினார்களா? அந்தத் தவறான நடவடிக்கைகளை அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்களா என்றால் இல்லை. அவர்கள் அதை ஏன் செய்யவில்லை? அவர்களுக்கு இவர்கள் எல்லாம் தேவைப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவாக சில வட்டாரங்களில் விளங்குகிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் மீது பழியைச் சுமத்தி அரசியல் ஆதாயம் பெறுவதற்கும் முயன்று வருகிறார்கள். இதைத் தெளிவாகத் தமிழக மக்கள் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு நெருக்கடி வந்தாலும் இந்த அரசு உறுதியோடு நின்று

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஆலடி அருணா]

சமதர்ம அடிப்படையில் செயல்படும் என்று கூறி, அதற்கான அடிப்படையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்து இருக்கிறது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the budget for 1973–74.

At the outset let me state that the State of Tamil Nadu is anxious that socialistic programmes should be pushed through with energetic action but in actual implementation we are failing because we are unable to follow the promises and keep up the promises. We are in the habit of blaming the Centre for anything. We say that so far as fertilisers are concerned instead of 2.74 lakh tonnes, we have received only 1.30 lakh tonnes. What I say is there is no use of blaming the Centre. We must feel the responsibility ourselves so that we can stand on our own legs. There are so many things like that.

We have got plenty of cow-dung. We can have good fertilisers from that. In block development activities, upkeep of cow-dung should be popularised and we can have good manure and also gas from that. But that is neglected and we blame the Centre.

Now we have the electricity cut and we blame the Central Government.

I am sorry to say that the Animal Husbandry department has not improved since the last several years. They have not produced a good progeny. Let the Government appoint a Committee to devise ways and means of having a good progeny. Let them give one good cow for each household and improve their economy. I am glad key village centres and ICDP schemes have been revived.

Job-oriented colleges should be opened. For people affected by power-cut, and also the agriculturists, subsidy-should be given Otherwise how can they pull on their lives.

I am against wholesale State trading in foodgrains. It would lead to misery. They would not take care to preserve the foodgrains. In the PAC we have seen how there had been huge loss to the State because of improper storing of foodgrains. If a private man is there, he would not neglect the thing like that.

Regarding apprentice-teachers, no allotment has been made to Panchayat Union Schools this year. I request Government to take action in this regard.

(The gong was sounded)

With these words I resume my seat.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி அறிக்கை மீது என்னுடைய சில அபிப்பிராயங்களைக் கூறிக் கொள்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பூராவும் பார்க்கிறபோது, ஆதியிலிருந்து அந்தம் வரையில் பார்க்கிறபோது, மத்திய மாநில உறவைப் பற்றி ஒரு இழைபோடுவது போல் போட்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள்.

An outline of such schemes and suggestions about the manner in which the present Centre–State relationships have to be modified in order to implement the schemes effectively have been embodied in this Budget speech.

இது பிரதானமாக அதிலே இருக்கிறது. பல்வேறு உதாரணங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த உதாரணங்களை நான் நன்றாகப் படித்தேன்.

மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக ஒரு புதிய நிலை வேண்டுமென்று சொல்லும் கட்டத்திற்கு நாம் வந்திருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. இன்றையதினம் மத்திய-மாநில உறவு சம்பந்தமாக எல்லா அரசாங்கமும் இப்படிப்பட்ட ஒரு கருத்தை வெளிப்படுத்தும் அடிப்படையில் நம்முடைய சிந்தனை போக வேண்டும், செயல் திறன் இருக்கவேண்டுமென்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். பல்வேறு சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்குப் பணம் ஒதுக்குவதில் திட்டத்திற்கு அல்லது திட்டம் இல்லாத இனங்களுக்கு ஒதுக்குவதில் நிதிக் கமிஷனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறோம். அதை ஒதுக்குவதில் கூட அந்தந்த ராஜ்யத்திற்கு இருக்கிற ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அங்கே தற்போதுள்ள நிலைமைகளின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். தனிநபர்

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வருமானத்தின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டுமென்று கோரி யிருக்கிறார்கள். எல்லா ராஜ்யங்களிலும் இது குறித்து, ஒருமித்த கருத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் நாம் சிந்திக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில இராஜ்யங்களில் தனி நபர் வருமானம் மிகவும் குறைந்து இருக்கிறது. அதை மறுப்பதற்கு இல்லை. வேறு இராஜ்யங் களையும் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதையும் நான் மறுக்க முடியாது. நாம் போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தயக்கம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, மத்திய மாநில உறவுகள் சீர் திருத்தப்பட வேண்டுமென்றால் நாம் எழுப்பும் கோஷம், நாம் வகுக்கும் திட்டம், நாம் அந்தந்த திட்டத்தை நாடு முழுவதும் பரப்பி ஆதரவு திரட்டி, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு கருத்தை உருவாக்குவதில்தான் இருக்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மத்திய-மாநில உறவில் திருத்தம் ஏற்படுவதற்காக நாம் கொடுக்கும் கோஷம் நாட்டுப் பிரிவினையில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுமோ என்று சொல்லும் ஐயத்தை தவிர்க்க வேண்டிய கடமையும் நமக்கு இருக்கிறது. இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்று உலகத்தில் இருக்கும் ஏகாதிபத்திய வாதிகள் எந்த இடத்தில் நமக்குப் பிடிப்புக் கிடைக்கும் என்று பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்று வியட்நாமில் நடக்கும் சம்பவம், அமெரிக்காவில் நடக்கும் சம்பவம், ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கிற சம்பவங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கிற நேரத்தில் ஏதாவது ஒரு வகையில் பிடிப்புக் கிடைத் தால் பிசாசு போல் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அவர்கள் வைத்து இருக்கும் சி.ஐ.ஏ. போன்ற பல்வேறு ஏஜென்சி களின் மூலமாக என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு இடம்கொடுக்காத வகையில் மத்திய-மாநில உறவை நாம் நல்ல முறையில் சிந்தித்து என்ன வகையில் மாற்றவேண்டும், மாற்றினால் நன்மை பயக்கும் என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும்.

நாம் மேற்கொள்கிற திட்டங்கள் தெளிவாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். உங்களைப்பொறுத்தவரையில் ஃபுல் அடானமி பார் ஸ்டேட் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். பரிபூர்ண

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6

சுதந்திரம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், மத்திய சர்க்காரின் நிலை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்.

பி.ப 1-00 உங்களுடையப் பாணியிலே சொல்வதானால் 'மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி' என்று சொல்லலாம். ஆனால் அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், இந்தியாவின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு ஊறு விளைவிக்காததாக இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்த மத்திய-மாநில உறவுகளைப் பற்றி பரிசீலிக்க வேண்டும். எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்திய அரசின் ஒருமைப்பாட்டுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாதவகையில் மத்திய-மாநில உறவுகள் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தால் அதை நாங்கள் நிச்சயமாக வரவேற்போம். இதுபற்றி எங்கள் கட்சியின் தலைமையிடம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகளும் மத்திய அரசும் பரிபூரணமாக இயங்கக்கூடிய வகையில் அதிகார மாற்றங்கள் வேண்டும் என்பதைக்குறித்து பரிசீலித்து அறிக்கை வெளியிட இருக்கிறோம். அது அல்லாத 'மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி' என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வெட்டு. மின்சாரவெட்டு சம்பந்தமாக பல்வேறு விஷயங்கள் பேசப்படுகின்றன. இயற்கையின் கோளாறு காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்றாலும் அதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். நீங்கள் அதைத் தட்டிக்கழித்துவிட முடியாது. இந்தமாதிரியான ஒரு நெருக்கடி ஏற்படும் என்று பல மாதங்களுக்கு முன்னாலே தெரியும். அதைச் சமாளிப்பதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுக்க நீங்கள் தவறிவிட்டீர்கள். மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டினால் இன்றைக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திலும் தொழில்துறையிலும் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு விதமான நஷ்டங்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது. இந்த அடிப்படையை வைத்துப்பார்த்தால், 'no power is costlier than no power' **என்பதை இப்போதாவது உணர்வீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.**

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

சமயநல்லூரிலே இருந்த தெர்மல் பிளான்டை விற்காமல் இருந்தால் இந்த நேரத்தில் அது எவ்வளவு பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்பதை இப்போது நன்றாக உணரமுடிகிறது. சமய நல்லூர் தெர்மல் பிளான்டை விற்றதைப்போல் தவறானது வேறொன்றும் இல்லை. அது நஷ்டத்தில் வேலை செய்தது; அதனால்தான் விற்றுவிட்டோம் என்று வேண்டுமானால் காரணம் சொல்வீர்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. 450 கோடி ரூபாய் நிர்வாகத்தை நடத்துகின்ற மந்த மாநில அரசுக்கு வருடத்திற்கு 45 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டமடைகிற அந்த தெர்மல் பிளான்டை நிர்வகிப்பது பெரிய காரியமல்ல. எனவே, சமய நல்லூர் தெர்மல் பிளான்டை விற்றது நீங்கள் செய்த மகாபெரிய தவறு என்பதை தான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையைவைத்துப் பார்த்தால், இன்னும் 10 நாட்களுக்கு தண்ணீர் இல்லை என்றால் பயிர்கள் எல்லாம் நாசமடைந்து விடும். விவசாயத்திலிருந்து எந்தவித மான வருமானமும் கிடைக்காது. லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு விவசாய வருமானம் இல்லை என்றால் விவசாயிகளால் தலைதூக்க முடியாது. அதனால் என்ன செய்வது என்று அவர்கள் தவித்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களை எல்லாம் எதிர் பார்த்து, நீங்கள் உஷாராக இருந்திருந்தால் நிலைமையை ஓரள வாவது சமாளித்திருக்கலாம். ஆகவே, இந்த நெருக்கடிக்கு உங்கள் கவலையீனமும் ஒரு காரணம் என்பதை நீங்கள் மறுக்க முடியாது.

கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து இந்த மன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் போட்டதைப் போல, இந்த மின்சார நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளையும் கூட்டி, ஒரு ஆலோசனை நடத்தியிருக்கலாம். அந்தக் கூட்டத்தில் எடுக்கும் முடிவை செயல்படுத்தினால் இந்தமாதிரி யான ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்காது.

இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும் அவரவர் மின்சாரத்தை உற்பத்திச் செய்துகொள்வதற்கு அனுமதி அளித்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும்

எஞ்சின்களை எல்லோராலும் வாங்க முடியாது ஒருசில பெரிய பணக்காரர்களால்தான் வாங்க முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதிலே பாரபாட்சம் காட்டாமல் எஞ்சின்களை இறக்குமதி செய்து, எல்லோருக்கும் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லை என்றால் இதிலேயும் ஊழல் ஏற்படும், ஊழல் நிறைந்துவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு நெருக்கடிக்கு இடையிலும்—நேற்று யாரோ ஒரு ஒரு மெம்பர் குறிப்பிட்டார்—தக்கோலம் என்ற ஊரில் பரிபூரண மாக மின்சாரம் இருக்கிறது. மின்சார வெட்டே இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு காரணம் அங்கே இருக்கிறவர்கள்—அரசாங்கத்திலே செல்வாக்குப் படைத்தவர்களாக இருப்பதால் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை உலகத்தில் எங்கேயும் இருக்கக்கூடாது. இப்படிப்பட்டக் காரணங்களால் பல்வேறு விதமான மக்கள் மத்தியிலே, அவர்களின் எதிர்ப்பை எதிர் நோக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இன்றைக்கு உங்களுக்கு எற்பட்டி ருக்கிறது. அதை நீங்கள் இப்போதாவது உணரவேண்டும். மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டதற்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொன்னால் அது ஓரளவுக்கு உண்மைதான். ஆனால் முழு பொறுப்பும் அவர்களைச் சேர்ந்தது அல்ல. மத்திய அரசும் தவறு செய்திருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் உஷாராக இருந்திருந்தால் இந்த நிலைமையை ஓரளவுக்கு தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம்—எல்லோரும் பேசுகிறோம். சோஷலிசத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால் அதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் சோஷலிசத்தைக் கொண்டுவருவது மிக மிகக் கஷ்டம். இருந்தாலும் அதைச் செய்துதான் தீரவேண்டும். அதிலே எவ்வளவு சிரமங்கள் ஏற்பட்டாலும், எவ்வளவு சங்கடங்கள் ஏற் பட்டாலும் அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் துரிதமாக நிறை வேற்ற வேண்டும். இதிலே கட்சி கண்ணோட்டம் பார்க்காமல், கட்சி வேறுபாடு காட்டாமல், எல்லாக் கட்சிகளையும் கூட்டி

உண்மையான சாத்தியக்கூறுகளை கண்டறிந்து, அதற்குப் பரிகாரம் தேடுகின்ற வகையில் நல்ல ஆலோசனைகளைப் பெற்று, அவைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதிலே தவறு இடையாது. இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் மின்சாரப் பற்றுக் குறையைச் சமாளிப்பதற்கும் இதைப்போன்ற ஒரு கூட்டத்தை நடத்தி அதிலே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை செயல்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையிலே சர்க்காருடைய இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கிராமப்புற மக்கள்—விவசாயிகள் தலைதூக்க முடியாத அளவுக்கு பாதிக்கப்படுவார்கள்.

இன்றைக்கு அகில இந்தியாவிலே அதிகமாக பம்புசெட்டுகளை வைத்திருக்கும் மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். அது நமக்கெல்லாம் பெருமைதான். அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான பம்புசெட்டுகளுக்கு தண்ணீர் இறைப்பதற்கு போதுமான மின்சாரம் விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை என்பது பெருத்த வேதனையை ஏற்படுத்துகிறது. லோ வோல்டேஜில் பம்பு செட்டுகள் வேலை செய்யும்போது பல எஞ்சின்கள் புகைந்துபோய் விடுகின்றன. ஆக, இம்மாதிரியான நிலைமைகளுக்கு எல்லாம் நீங்கள் பொறுப்பேற்று, வருங்காலத்தில் இதுபோன்ற சூழ்நிலை ஏற்படாதவாறு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலச்சீர்திருத்தம். நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் திருப்தி அளிக்கக்கூடியவைகளாக இல்லை. இப்போது நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் இங்கே இல்லை. கேரளத்திலே நல்ல காரியங்கள் நடக்கிறது என்று சொன்னால் எதற்கு எடுத்தாலும் கேரளத்திற்குப் போகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். எங்கள் கட்சி ஆளுகின்ற கேரளத்தில் ஒரே தினத்தில் 25 லட்சம் குடிமக்களுக்கு 5 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டு நிலம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போட்ட சட்டத்தை மாதிரி ஏன் இங்கேயும் ஒரு சட்டத்தைப் போடக்கூடாது? போடக்கூடிய சட்டங்களைப்பற்றி மக்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிவித்து விடுங்கள். இன்றைக்கு நீங்கள் போட்டிருக்கிற பல சட்டங்களைப் பற்றி விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. அதனால் இன்னும் அவர்கள்

ஏமாற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நில உச்சவரம்பு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தீர்கள் 30 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றீர்கள்; மிச்ச நிலம் எதுவும் இல்லை. பின்னால் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்றீர்கள்; அப்போதும் மிச்சமில்லை. அப்படியானால் இருக்கின்ற நிலம் எங்கே போச்சு? நீங்கள் கொண்டுவந்த சட்டம் மிச்ச நிலங்களை மறைக்க வழிவகை செய்ததால்தான் அரசாங்கத்திற்கு நிலம் கிடைக்கவில்லை. ஏழை எளிய மக்களுக்கு அதன் பலன் இல்லாமல் போய்விட்டது.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி நான் ஒரு மசோதாவைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதிலே ஓட்டை உடைசல்களுக்கு இடமில்லை. நீங்கள் ஏன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? மாற்றுக்கட்சிக்காரன் கொடுத்திருக்கிறானே என்று நினைக்காதீர்கள். உச்சவரம்பு சட்டத்தினால், நிலம் இல்லாமல் உழைத்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமாக்கப் படுவதற்கு உத்தரவாதம் வேண்டும். அந்தவகையில் பொருளாதாரத்தில் ஒரு தீவிர மாறுதல் கொண்டுவரவேண்டும். கிராமப் புறத்திலே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான நாட்டிலே பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும். கைத்தறி நெசவாளர்கள், மில் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் இவர்களுடைய வாழ்க்கை சீரடைந்தால்தான் இந்த நாட்டின் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேறும்; கலாச்சாரமும் முன்னேறும்.

கலாச்சாரத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது இன்னொன்றும் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. இன்று சினிமாவைப்பற்றி பலர் பேசினார்கள். இன்றைக்கு சினிமாவை ரசிக்கக்கூடிய அளவுக்கு தமிழ்நாட்டின் தரம் தாழ்ந்துபோய்விட்டது. அதைப்பார்த்து நாம் வெட்கப்பட வேண்டும்; வேதனைப்பட வேண்டும். காலைத் தூக்கி தலைக்கு மேலே வைக்கும் காட்சியைப் பார்த்து ரசிக்கக் கூடிய அளவுக்கு கலாச்சாரத்தில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் தமிழ் நாட்டு மக்கள். அதுமட்டுமல்ல. பல இடங்களில் ரகசியப் படங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அதற்கு 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் டிக்கட் போடுகிறார்கள். அதையும் போய் பார்க்கிறார்கள். போலீசார் கூட அதற்கு உடந்தையாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. உங்கள் ஆட்சியிலே கலாச்சாரத்திலும் மக்கள் அந்த

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அளவுக்கு தாழ்ந்துவிட்டார்கள். இதற்கும் மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல முடியாது. இதை நீங்களே கட்டுப்படுத்தலாம். மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்கிறார்களே என்று நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் அலட்சியப்படுத்திவிடக்கூடாது.

"எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு" என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருக்குறளை நீங்கள் போற்றுகிறீர்கள். திருக்குறளைப் போற்றினால் மட்டும் போதாது; அந்தக் கருத்திலே உங்களுக்கு நம்பிக்கையும் இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் சொல்லும் விதம் வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் சொல்லக்கூடிய விஷயம் ஒன்றுதான். யார் சொல்கிறார்கள் என்று பார்க்கக்கூடாது. என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைத் தான் நீங்கள் பார்க்கவேண்டும். இங்கே இருக்கின்ற சகோதரி திருமதி அனந்தநாயகி கொஞ்சம் காட்டமாகப் பேசலாம். நான் கொஞ்சம் மெட்டாகப் பேசுகிறேன். நம்முடைய மொய்தீன் அவர்கள் வேறுவிதமாகப் பேசலாம். எப்படிப் பேசினாலும் விஷயம் என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எப்போதும்போல் பார்க்காமல் ஒரு புதியக் கண்ணோட்டத்தோடு அதைப் பார்க்க வேண்டும். சட்டங்கள் கொண்டுவந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. எழக்கூடியப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய விதத்தில் சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். இப்போது குத்தகைதாரர்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தை கொஞ்சம் மாற்றிக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஒரு ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன், வாங்கக்கூடிய உரிமை, விற்கக்கூடிய உரிமை இவைகள் எல்லாம் தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். "12 வருஷம் அல்லது 16 வருஷம் குத்தகை கட்டவேண்டும்; நிலத்திற்கு உரிய விலையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்; நிலச்சொந்தக்காரர்கள் எங்களிடத்திலே பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; நிலம் நாளை முதல் குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தம்" என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். இந்த அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறது. நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். ஒத்துக் கொள்கிறோம். நாங்கள்

யாரும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படை தீர்மானங்கள் வந்து விட்டன.

முதலமைச்சரை நான் இப்போதும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால், பல சிக்கல்கள், உழப்புகள் வரும். நிதிக் கார்ப்பரேஷனில் மனு கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிக்கு இதெல்லாம் ஒன்றுமே தெரியாது. விவசாயிக்கு நாம் தான் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். குடியிருப்பு மனை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். வரவேற்கிறோம். அதில் இருக்கிற இடைஞ்சல்களையெல்லாம் போக்க வேண்டும். ஆளுங்கட்சி எம்.எல்.ஏக்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். தஞ்சையில் ஒரு கமிஷன் போட்டால் நான் வருகிறேன். எத்தனை இடையூறுகள் இருக்கின்றன? கணக்குப்பிள்ளையின் செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை மரங்களை வெட்டியிருக்கிறார்கள்? பழகத்திற்கு போதுமான இடம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதை எப்படி நிர்ணயிப்பது? அதற்காக ஒரு சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி போட்டு ரூல்ஸ் ஃப்ரேம் பண்ணலாம் ஒரு கணக்குப்பிள்ளை ஒரு சென்ட் என்று சொல்லலாம், இன்னொருவர் இன்னொரு மாதிரி சொல்லலாம், இதை எப்படி நிர்ணயிப்பது?

இப்படி தொண்டு விழக்கூடிய விஷயங்கள் ரொம்ப இருக்கின்றன. சட்டத்தை போட்டு விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பையும் உங்கள் ஆட்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன பிரயோசனம். நாங்கள் செய்கிறோம் என்றால், எங்கள் தலையில் என்ன கூழா கறைத்துக் கொட்டியிருக்கிறது? ஒன்று சொல்கிறேன். சட்டம் செய்கிறீர்கள் விழுந்து விழுந்து பேசுகிறீர்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு எத்தனையோ சட்டம் போட்டு என்ன பிரயோசனம்? ஹரிஜனங்களின் வீடுகளை காலிபண்ணுகிற காரியங்கள் நடக்கின்றன.

எனவே தான் சொல்கிறேன். சட்டம் இருக்கிறது என்றாலும், எந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும், அதை நிறைவேற்றுகின்ற பொறுப்பை உங்கள் கட்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தர தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இருக்கிறது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

அடுத்து விலைவாசி. மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமிக்கு அவர்களுக்குத் தெரியும். ஏராளமான விளைச்சல் ஆகியிருக்கிறது. பம்பர் ஹார்வெஸ்ட் இருந்தாலும் விலை வீக்கம். நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன். இன்னும் நான்கு மாதம் கழித்துப் பாருங்கள். லபோ, லபோ என்று கத்தப் போகிறார்கள். விலை ஏறப்போகிறது. அப்போது ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. அதற்குத் தான் சொல்கிறேன், உணவு வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று. இப்படிச் செய்யாவிட்டால், வேண்டுமானால் பாருங்கள், ஆறு மாதம் கழித்து தெளிவாகப் போகிறது—கொள்ளைக் கூட்டம்—தெளிவாகச் சொல்கிறேன்—நேற்றையதினம் கூட படித்தேன்—பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திருப்பரங்குன்ற மாநாட்டில் பேசியிருக்கிறார்—குன்றின் மேல் இட்ட விளக்கு என்ற தலைப்பில் வரிசையாக கடிதங்களை சேர்த்து அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியிருக்கிறார். நான் படித்துப் பார்த்தேன் நீங்கள் படிக்க வேண்டாமா? அவர் எழுதியிருக்கிறார், இந்த நாட்டில் இரண்டு கொள்ளைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் சம்பல் கூட்டக் கொள்ளைக்காரர்கள் ஒரு இனம். இன்னொன்று 'முந்தரா போன்றவர்கள்' என்று அழகாக வர்ணிக்கிறார். அவன் வசிக்கும் இடம் காடு. அவன் கையில் இருப்பது கத்தி. இவன் வசிக்கும் இடம் அங்காடி. இவனிடம் இருக்கும் ஆயுதம் புன்முறுவல் என்று அழகாக எழுதியிருக்கிறார். அந்த நிலை இப்போது மாறி விட்டதா? விலைவாசி ஏற்றத்தை இறக்க முடியவில்லையே; விலைவாசி விழுந்து விட்டதா? அதைத் தான் அண்ணா அவர்கள் ஒரு பாட்டின் மூலம் சொல்லியிருக்கிறார். "தம்பி, நீ பாடு" என்று நான்கு வரிகள் சொல்கிறார். வேண்டுமானால் அதை இங்கே வாசிக்கிறேன். எனக்கு பாடத் தெரியாது. மியூசிக் எல்லாம் உங்கள் ஆப்ஷன் தம்பி, இந்தப் பாட்டை நீ பாடு என்று :—

"மிளகாய் சர்க்கரை தனியா,
இதற்கு ஏழரை நாட்டு சனியா.

இப்படி ஒரு பாட்டு விலைவாசி இறங்கியாச்சா? சிந்தித்துப் பாருங்கள்; இன்றைக்கு மிளகாய் விலை என்ன? புளி விலை என்ன? இப்படியே நிலைமை போய்க்கொண்டிருந்தால் விளைவுகள் என்னவாகும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதனால் பல கட்சிக்காரர்களும் இந்த நின்மைகள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு முடிவானதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 மார்ச் 6

நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி இவ்வளவு சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். புதுக்கோட்டையில் என்ன நடந்தது. புதுக்கோட்டையை சிட்டாடல் ஆப் கேபிடலிஸ்ட்ஸ் என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது அங்கே மன்னர்கள் போய் விட்டார்கள். இப்போது வேறு மன்னர்கள்—சர் ராஜா முத்தையா செட்டியார், இன்னும் சில செட்டியார்கள் இனும் கிராமங்கள் பூராவையும் வாங்கிக்கொண்டு அதிகார வர்க்கத்தை ஆட்டிப் படைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைய செல்வாக்கு இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் ஜெப்திகள் அக்கிரமம் ஏழைகளுக்கு எதிராக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று புதுக்கோட்டை நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். இங்கே இருக்கிற புதுக்கோட்டை நண்பர்களுக்குக் கூட தெரிந்திருக்கும். இதைப் பேசித் தீர்க்கக் கூடாதா ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள்? வழக்குகள் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போயிருக்கின்றன.

திருநெல்வேலியில் சில கிராமங்களில் பண்டார சன்னதிகளுக்கும் சொந்தமாக இடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் 30 ஆயிரம் பனை மரங்களை ரூ. 3 வீதம் விற்றிருக்கிறார்கள், ராஜா மங்க ராஜா என்ற காண்டிராக்டருக்கு. தேக்கு மரக்காடுகளை எல்லாம் இப்படி விற்றிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்கக் கூடிய பொறுப்பு உங்களுக்கு இருக்கிறதா, இல்லையா? இந்த நிலைமையில் தான் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் செயல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் என்று சொல்லும்போது ஒரு வேடிக்கை. ஒரு குடும்பத்திற்கு 1.2 ஏக்கர் சீலிங்கிற்கு அதிகமாக இருக்கிறது. என்ன செய்கிறார் என்றால், பேத்தி மேலேயும், சொந்தக்காரன் பேரிலேயும் எழுதி வைத்தாச்சு. காகநல்லூர்—திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்படி ஒரு காரியம் நடந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் தடுக்கக் கூடாதா? முயற்சி செய்யக் கூடாதா? நாங்கள் ஒத்துழைப்புத் தான் தர முடியும். அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டால் நாங்கள் நிச்சயம் ஒத்துழைப்புத் தர தயாராக இருக்கிறோம். இப்படிப் பட்ட நிலைகள் இன்னும் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே போனால், காலம் ஒரு நாள் மாறும் என்று தான் குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

விலைவாசியை எடுத்துக்கொண்டால், மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொடுக்கிற விலை கட்டி வருகிறதா என்று. என்னைப் பொறுத்தவரையில் 30, 40 மூட்டை விற்றால் பெரிய காரியம். ஆனால் பொதுவாக விவசாயியை எடுத்துக்கொண்டால், கொடுக்கிற விலை கட்டி வரவில்லை. வேண்டுமானால் பந்தயம் வைத்துக் கொள்ளலாம். இன்றைக்கு லைசென்ஸ் வைத்துக் கொண்டு பெருந்தனக்காரர்கள், பெரு முதலாளிகள் எவ்வளவு பணக்காரர் களாக ஆகியிருக்கிறார்கள்?

இந்தக் கொள்ளைக் கூட்டத்தைத் தடுத்தாலொழிய விவசாயி களுக்கும் நியாயமான விலையைக் கொடுக்க முடியாது. மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் வாங்கிச் சாப்பிட உணவுதானியம் அளிக்க முடியாது. வாங்கக்கூடிய விலை என்ன, மில்லுக்குப் போய் வந்த பிறகு விற்கக்கூடிய விலை என்ன என்பதை கொஞ்சம் கணக்குப் பார்ப்பது நல்லது. திருநெல்வேலியில் அறுவடைக்கு முன்பு என்ன விலை விற்றது, இப்போது என்ன விலை விற்கிறது என்கிற கணக்கு எல்லாம் என்னிடம் இருக்கிறது. அதனால்தான் உணவு தானிய கொள்முதல் விற்பனையை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நான் மாண்புமிகு மன்னை நாராயணசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தயவு செய்து க்விண்டாலுக்கு 15 ரூபாயாவது கூட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னிடம் கொடுங்கள். நான் விவசாயிகளுக்கும் நியாயமான விலை கொடுக் கிறேன், மக்களுக்கும் நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எது நியாயமான விலை என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நான் போட்டுச் சொல்கிறேன். நியாயமான விலைக்கு மக்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வார்த்தை நியாயமாக இருந்து பயன் இல்லை. நியாயமான விலை என்ன என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : இரண்டு நாள் டைம் கொடுங்கள். என்னிடத்தில் பி.ஏ., செக்ரடிரி என்று யார் இருக்கிறார்கள்? நானே வொர்க் பண்ணிச் சொல்கிறேன். ஆயிரம் கலம் கொடுத்தால் போதும். கொள்முதல் செய்து அரைத்து விவசாயிக்கும் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலைகொடுத்து, மக்களுக்கும் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலைக்கு விற்பதற்குக் கொடுக்கிறேன். நான் வேறு என்ன சொல்கிறேன்? நடுவில் உள்ளவர்கள் கொள்ளை அடிப்பதைத் தடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்களினால் மக்கள் செழிப்பு இழந்து இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம் என்கிறீர்கள். குற்றம் சொல்லவில்லை. கண்ணொளி வழங்குகிறீர்கள், நல்ல திட்டம் தான். இவை போதுமா? இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சமுதாயக் கொந்தளிப்பு எப்படி? அங்கே போனால் ஆயிரம்பேர் கூட்டம், இங்கே வந்தால் நூற்றுக் கணக்கான தந்திகள்.

இந்த நிலையில் நீங்கள் ஏதோ செய்துவிட்டது போன்ற திருப்தியில் மிதக்க வேண்டாம். யதார்த்தமான நிலைமைக்கு வாருங்கள். போய்ப் பார்க்க வேண்டும். ரயிலில் உங்களைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள்? பஸ்ஸில் உங்களைப்பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள்? மாறுவேடத்தில் வந்து பார்க்கக்கூடாதா? இன்றைக்கு நாட்டில் உங்களைப்பற்றி மாற்றமான கருத்து உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் போட்டுவிட்டோம், வரியே இல்லை என்று உங்களை திருப்தி பண்ணிக்கொண்டு உட்கார்ந்து பயன் இல்லை. இருக்கிறவர்களுக்கு வரி போடக் கூடாதா? இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் மாடிக்குமேல் மாடி கட்டினவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் கழுத்தில் வைர நெக்லஸ் ஜொலிப்பதைப் பார்க்கவில்லையா? இவர்களை உங்களுக்குத் தெரியாதா? ஏன் என்றால் யார் மீது வரி போடலாம் என்று என்னையே ப.உ.ச. கேட்பார்கள். அதற்குச் சொல்கிறேன். இந்த நான்கு வருஷத்தில் கொள்ளை அடித்த கும்பல் நாட்டில் இருக்கிறதா, இல்லையா? 14 லட்சம் சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் என்று என்ன, இவர்கள் மீது வரி போட்டால் 14 கோடிக்கு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் போட முடியாதா?

1973 மார்ச் 6]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விவசாயத்தில் அதிக வருமானம் பெறுகிற பெரிய நிலப்பிரபுக்களுக்கு வருமான வரி போட்டபோது இந்த அவையில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் நல்லமுறையில் வரவேற்று ஆதரித்துப் பேசினார்கள். பிறகு அந்த வரியை அடிப்படையில் குறைக்கவேண்டுமென்று நிலப்பிரபுக்கள் ஒரு இயக்கம் நடத்திய போது அதிலும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் அங்கம் எடுத்துக் கொண்டார்கள். முற்போக்கான புதிய சட்டத்தையோ, திட்டங் களையோ அரசு கொண்டுவருகிறபோது அதனை அமல்படுத்துகிற நேரத்தில் எல்லா முற்போக்குக் கட்சிகளும் அதற்கு ஆதரவாக இருக்கவேண்டுமென்று இங்கே மணலி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அவையில் விவசாய வருமான வரியை ஆதரித்துப் பேசி வெளியில் அதற்கு எதிராக இருந்தார்கள் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர், இதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : எந்தப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட நிலையில்தான் நாங்கள் நிற்போம் அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் எப்படியோ குட்டிச்சுவராய்ப் போகிறோம். நான் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பாருங்கள். மேல்மட்டத்திலேயே நின்று பயன் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களுக்கு வாதமாக நான் பேசவில்லை. பெரியவரின் அறிவுரை என்று எடுத்துக் கொண்டுதான் என் கருத்தைச் சொன்னேன். இப்படி ஒரு முக்கியமான சட்டத்திற்கு இங்கே ஆதரவு அளித்த அந்தக் கட்சி வெளியில் எதிர்ப்பைத் தந்திருக் கிறதே என்பதைச் சொன்னது விவாதத்திற்காக அல்ல.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நானும் வாதப் பிரதிவாதத் திற்குப் போகத் தயாராய் இல்லை. விவசாயத்தைப் பொறுந்த வரையில் இன்றைக்கு புஞ்சைப் பயிர் கமர்ஷியல் க்ராப் வைக்கிற வர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இடையில் உள்ள வர்கள் தான் இதிலும் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். புஞ்சைப்பயிர் வைக்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிரந்தரமான விலை உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகி விட்டது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : இன்னும் இரண்டு மூன்று கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. நான் வேண்டுமானால் நாளை தொடர்ந்து பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இல்லை. இப்பொழுதே பேசிவிடுங்கள். உங்களுக்குப் பிறகு இன்றைக்கே திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து பேசியாக வேண்டும்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : அடுத்து, உங்கள் அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். நிலச்சீர் திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் 200 ரூபாய் கொடு என்று கேட்கிறார்கள். உடனே நிரூபிக்க முடியுமா என்பார்கள். நான் நடப்பதைச் சொல்கிறேன். மேல்மட்டத்தில் ரெவின்யூ போர்டு அளவில் எத்தனை ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும். நாங்கள் இதற்காகத்தான் அப்போதே சொன்னோம். நிலம் கொடுப்பது என்றால் சர்வகட்சியினரையும் கொண்ட ஒரு குழுவை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்பதாக. நாங்கள் என்ன பதவிக்கு ஆசைப்பட்டு கேட்டோமா? இல்லை. இப்படி சர்வ கட்சியினர்களும் இருக்கிறபோது இதுபோன்ற ஊழல்களுக்கு இடம் ஏற்படாது என்றுதான் சொன்னோம்.

பி.ப. 1-30 அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையிலே இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்கள் மிகைப்படுத்தப்படுவதாகச் சொன்னாலும், எதிலும் 10-ல் ஒன்றாவது இருக்கத்தான் செய்கிறது. குடியிருப்பு மனை பதிவு செய்ய கணக்குப்பிள்ளை ரூ. 5 கேட்கிறான். அவனுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியுமா? விவசாயி சொல்கிறான், அவன் ரூ. 5 கேட்கிறானே என்று. அங்கும் பாவமாக இருக்கிறது, இங்கும் பாவமாக இருக்கிறது. நான் உள்ளபடியே கேட்டுக் கொள்கிறேன், தஞ்சை ஜில்லாவிலே சகல கட்சிகளுடைய கமிட்டி போட்டு, பட்டாக்கள் எப்படி கொடுக்கப்படுகின்றன, எப்படி கொடுக்கப்படவில்லை என்று யோசனை செய்யுங்கள். நீங்கள் செய்தது தப்பு என்று அதை ருஜூப் படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. அதைச் செம்மைப்படுத்தி அடுத்த ஜில்லாக்களில் சரியாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

1973 மார்ச் 6] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இன்றைக்கு சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி, ரூல்ஸ்களை, விதிகளைப் போடும்போது, சௌகரியத்திற்கு தக்கபடி என்று போடுகிறார்கள். சௌகரியத்திற்கு தக்கபடி என்று சொல்வதற்கு வியாக்கியானம் இருக்கிறது. பணத்திற்கு எற்றபடி ஒரு கணக்கு பிள்ளை 2 சென்ட் கொடுக்கிறான். வேண்டியவனாக இருந்தால் 5 சென்ட் என்று சொல்வான். சிலபேருக்கு இல்லாமல் போய் விடும். நிலச் சட்டங்களைப் போடும்போது விரோதமான நிலைமை களுக்குக் கொண்டு போகாதீர்கள் என்று சொல்கிறேன். நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டீர்கள் கரும்புக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால்.

மால்கோவை எடுத்திருக்கிறீர்கள். சோஷலிசத் திட்டம் தான். சோஷலிசத் திட்டம் எதைச் செய்தாலும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு கையைத் தூக்க எங்கள் கட்சி தயார். மால்கோவால் சென்டர்-ஸ்டேட் கன்ஃப்ரான்டேஷன் வரப்போகிறது. அப்புறம் சொல்லப் போகிறீர்கள், அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை, ஆகவே, இதை விட்டுவிடவேண்டுமென்று. சக்தி சர்க்கரை ஆலைக்குப் போயிருந்தோம். எங்களுடைய ஆலையைப் போல் நன்றாக இயங்குகிற ஆலை கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 2½ கோடி நிகர லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. வட்டி கொடுத்து, போனஸ் கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்து, ரூ. 2½ கோடி நிகர லாபமாக கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஆலைகளை தனிப் பட்டவர்களிடத்திலே ஏன் வைத்திருக்கவேண்டும்? அவைகளை எடுத்தால் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கும், சர்க்கரையும் சுலபமாக கிடைக்கும், கரும்பு வியாபாரத்தில் விவசாயிக்குக்கூட நல்ல விலை கொடுக்க முடியும்.

அதேபோல் ஆரூரான் ஆலை, பிரயோஜனம் இல்லாமல், நஷ்டக் கணக்குக் காட்டுவது அவர்கள் வேலை. அதில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. மால்கோவை எடுத்ததைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் முதன்மை நிர்ணயிக்கும்போது பிரையாரிட்டி டிசைட் பண்ணும்போது, உங்களுக்கு விஞ்ஞான ரீதியான கண்ணோட்டம் இல்லை. தமிழ் நாட்டு மக்களுடைய வாழ்வுக்கு ஆதாரம் தரக்கூடிய, நல்ல விதத்திலே வினியோகப் படுத்தக் கூடிய, எது நல்லதாக இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால் மால்கோ எடுத்ததை ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் இதனால்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY ... ALONE TRIUMPHS

மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் மோதல் ஏற்படும். ஏனென்றால், இது கன்கரன்ட் லிஸ்டில் இருக்கிறது.

அடுத்தது, கைத்தறி தொழிலில் 20 லட்சம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 50 லட்சம் சமுதாயத்தினர் சந்தியில் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் காரியங்களில் எல்லாம் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அன்றைக்கு தீர்மானம்கூடப் போட்டோம். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் வந்தபிறகு அதை ஒழுங்காக விநியோகிக்க, உத்தரவாதம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக சர்வகட்சி குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம். சர்வ கட்சி குழு வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எங்களுக்குப் பதவி வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் இடம் பெறாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன். நூல் வினியோகத்தில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அவை தவிர்க்கப் படவேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டால் மட்டும் போதாது. நமக்கு கொடுக்கிற அதிகாரத்தை, நூல் வாங்குவது, என்ன விலையை நிர்ணயிப்பது, குறிப்பிட்ட விலையை நிர்ணயிப்பது, இவைகளைப் பார்க்கத்தான் சர்வ கட்சி குழு வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மட்டும் போதாது. அது அழகாக இருக்கலாம். அதிலே இருக்கக்கூடிய பலகீனங்களை எதிர்க்கட்சிகள் சுட்டிக் காட்டும்பொழுது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நான் கொண்டு வந்திருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நீங்கள் ஆதரியுங்கள். நீங்களே அதைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தால் நாங்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறோம், உங்கள் சட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். உழுகிற குடியானவனுக்கு 5 ஏக்கர் சொந்தமாகி விட்டது என்று அடுத்த வருடம் சொல்லுங்களேன்.

வன இலாகாவுக்கு சொந்தமான, சாகுபடிக்கு சொந்தமான நிலங்களை பரிசீலித்து கொடுங்கள். ஏனென்றால், எனக்குத் தெரியும், எம்.எல்.ஏக்களே சிலபேர் தங்களுக்கு நிலத்தை பட்டா செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. நான் வேதனைப்படுகிறேன், ஆத்திரப் படுகிறேன். என்னுடைய பிள்ளைகளுக்கு வருங்காலம்

கிடையாதா? சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில், நம்முடைய பிள்ளைகள் என்ன செய்வார்கள் வருங்காலத்தில் என்று நினைத்தால் அது பைத்தியக்காரத்தனம் அல்லவா? ஏன் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வருங்காலம், நன்றாக இருக்கும் என்று, இந்த சோஷலிசத்தைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில், தன்னம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. அவைகளை நீங்கள் சீர் தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். மற்ற கட்சிகள் நீங்கள் செயல்படுவதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர்கள் சரியான பாதையில் போகவில்லையென்று சொல்கிறீர்கள். அப்படியென்றால் நல்ல வழியில் கொண்டுபோவதற்கான வகையிலே நிர்வாகத்திலே எந்த அளவுக்கு உங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறதோ எந்த அளவுக்கு உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு சர்வ பகுதியினருக்கும் பங்கு அளித்தால் அது ரொம்ப நல்லது.

இன்னும் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றிப் பேசுகிற வாய்ப்பு மானியங்களின்போது வரும். இப்பொழுது நல்லெண்ணத்தோடு இவைகளைக் கூறிவிட்டேன். நீங்கள் அதை நல்லெண்ணத்தோடு எடுத்துக்கொண்டு, மானியங்கள்மீது, எவை செழுமைபடுத்தப் பட்டவைகள் எந்தச் செலவுகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு வழங்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே மணி 1.35. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் இன்று பேசப் போகிறாரா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, நாளை நான் ஊரிலிருக்க மாட்டேன் என்ற காரணத்தால், முன்பே தலைவரிடத்திலே கேட்டுக்கொண்டேன். கொஞ்சம் நேரம் இன்றைக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரத்தை சிறிதுநேரம் நீடித்துக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1973 மார்ச் 6

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களை சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

இன்றையதினம் ஒரு வரியுமில்லாத நிதிநிலை அறிக்கையை மிகவும் ஜாக்கிரதையோடு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வரி போடவில்லையென்றாலும் நாட்டிலே இருக்கிற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் கடந்த ஆண்டில் எந்த வேகத்தில் இருந்தனவோ அதே அளவில் வைத்துக்கொண்டால் போதும், இன்றைக்குப் புதிதாக வரிகள் போட்டால் மக்களிடத்திலே அதிருப்தி வந்துவிடுமோ என்பதைத் தெளிவாக புரிந்து கொண்டு வரியில்லாத ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற பொழுது, எல்லா ஆண்டுகளிலேயும் எப்படி மத்திய அரசின்மீது குறைகள் சொல்லப்பட்டதோ, அதை இந்த ஆண்டு கொடுத்துள்ள அறிக்கையிலேயும் கூறி இருக்கிறார்கள். நம்முடைய திட்ட நிதி உதவி குறைந்துபோயிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திட்ட நிதி என்பது மத்திய அரசு அந்தந்த மாநிலங்களுடைய நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அவர்களுடைய தேவையைப் புரிந்துகொண்டு, அந்த மாநிலத்தினுடைய வளர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்து, நிர்ணயித்துக் கொடுக்கிறது. ஆனால், நமது அரசு கூறுவது, அதை நிதிக் கமிஷனிடமே கொடுத்துவிட்டு நிதிக் கமிஷன் மூலமாகத்தான் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டிலே ஒரு பகுதி வளர்ச்சியுற்றிருக்கிறது, இன்னொரு பகுதி மிக மோசமான நிலையிலே, வளர்ச்சியுறாத நிலையிலே இருக்கிறது. இவைகளையும் கருத்தில்கொண்டு, மத்திய அரசு அவர்களுடைய நிலையை கீழே விடாமல், எல்லா மாநிலங்களும் வளரவேண்டுமென்ற நிலையிலே நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற பொழுது வளர்ச்சியுற்ற மாநிலங்களுக்கு ஓரளவு குறைவான நிதி கொடுப்பது இயற்கையாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தையும், இராமநாத

புரம் மாவட்டத்தையும் நாம் ஒரே நிலையிலே வைத்துப் பார்க்க முடியாது. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் ஒரு பிற்பட்ட மாவட்டம். அங்கே வளர்ச்சி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. வளர்ச்சியுற்ற மாவட்டங்களை விட வளர்ச்சி குறைவாக உள்ள மாவட்டங்களுக்கு நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி வளர்ச்சியுறச் செய்து அதையும் மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒத்ததாகக் கொண்டு வருவதிலே எந்தத் தவறும் இருக்கமுடியாது. மத்திய அரசு இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு தான் நிதி ஒதுக்குகிறது.

ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்தில் நிதி கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்பதிலே தவறில்லை. அழுகின்ற பிள்ளைதான் பால்குடிக்கும், ஆகவே, கேட்பதிலே தவறில்லை. ஆனால் மத்திய அரசினுடைய கொள்கை என்னமோ தமிழ்நாட்டிற்கு விரோதமானது என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடாது. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்துப் பார்க்கிறபோது மத்திய அரசாங்கம் 151 கோடி ரூபாய் மானியமாகவும் வரியினுடைய பங்காகவும் கிடைத்து இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் 60 கோடி ரூபாய் வரையிலும் கடன் வகையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு 28 கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய வருவாய் வருகிறதோ அந்த அளவிற்கு நமக்கும் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கிராண்ட்ஸ் இன் எய்டு சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு சுமார் 11½ கோடி ரூபாய் வரையிலும் கடன் வகையிலே 2½ கோடி ரூபாயை கிராண்ட்ஸ் இன் எய்டுக்கு மாற்றியும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசு நமக்கு எதிராக காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு நிதிக்கமிஷனிடம் நம்முடைய அரசு கொடுத்திருக்கிற மெமோரண்டத்தைப் பார்த்தால் மத்திய அரசுக்கு வருகின்ற எல்லா வரி வருமானத்தையும் மாநிலங்களுக்கு கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு தனக்கு என்று சில வரி வருமானத்தை முழுமையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால் சுங்க

வரி, ஏற்றுமதி வரி, கார்ப்பரேஷன் வரி போன்றவையாகும். மத்திய அரசுக்குச் சேருகிற கார்ப்பரேஷன் டாக்ஸையும் இன்கம் டாக்ஸோடு இணைக்கவேண்டுமென்று நாம் மெமோரண்டத்திலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். அந்த வரியையும் மாநில அரசுகளுக்கு பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் மத்திய அரசின் நிதிநிலை என்ன ஆகும், அதனுடைய பொறுப்பு என்ன ஆகும் என்பதையெல்லாம் நாம் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்தமாதிரி சில வருமான இனங்கள் இருப்பதால்தான் பிற்பட்ட மாநிலங்கள், முற்பட்ட மாநிலங்கள் எவை என்று பார்த்து அவற்றிற்கு வேண்டிய அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை பொறுப்பு அதற்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற நிலைமையை மாற்றி அத்தனையையும் மாநிலங்களுக்கே பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால் நீக்கப்போக்கற்ற தன்மையை அது ஏற்படுத்திவிடும் என்ற காரணத்தினாலேதான் அவர்களிடத்திலே சில வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் வருமானத்தைப் பெறுகின்ற உரிமையை நாம் அனுமதித்துத் தான் ஆகவேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த பேக்வர்ட்னஸ்-ஐ வைத்துதான் கேட்டிருக்கிறோம்.

"Financial resources should come within the purview of the Finance Commission"

என்று கேரளாவின் நிதியமைச்சர் அவர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, தங்களுடைய கட்சியின் கருத்து என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : என்னுடைய கட்சி ஆட்சியிலே இருக்கிறது. ஆட்சியிலே உள்ளவர்களின் கருத்துத்தான் என்னுடைய கருத்தாகும். கோரிக்கைகள் இருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் நிதிக்கமிஷனிடத்திலே கொடுத்து விடவேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதிலே இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளப் பெருக்கு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அதற்காக ஒரு தொகையை மாநிலக் கணக்கிலே சேர்க்கவேண்டுமென்றும் தேவையானபொழுது அதை

1973 மார்ச் 6] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் நேரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வறட்சி, புயல், வெள்ளம் எப்பொழுதோ வருகிறது. மகாராட்டிரத்திலே மிகமோசமான வறட்சி இப்பொழுது இருக்கிறது. தமிழகத்திலே வெள்ளப் பாதிப்பு பெருமளவிலே ஏற்பட்டு அதற்காக 14½ கோடி ரூபாய் கேட்டு அதை வாங்கி யிருக்கிறோம். இவர்கள் சொல்லியிருக்கின்ற நிலைமையை ஏற்றுக் கொண்டால் யாருக்குத் தேவையில்லையோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமையும், யாருக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு இல்லாத நிலைமையும் ஏற்படும். . .

THIRU J. JAMES: Sir, on a point of order. There is no Quorum in the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: கோரம் இருக் கிறது. நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து: விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையிலே மின்சாரம் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கிறது. மின்சார வெட்டினாலே இன்றைக்குத் தமிழ்நாடே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதிலே எல்லோருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இதிலே இந்த அரசு காலத்திலே முன்னெச்சரிக்கையாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்பதுதான் எங்களுடைய குற்றச்சாட்டு ஆகும்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. பருவ மழையின்மை காரணமாக உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை, அது இயற்கையின் செயல் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அனல் மின்சாரத் திட்டங்கள் மூலம் ஓரளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கலாம். இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும்சரி மத்திய சர்க்கார் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சாரப் பற்றுகுறை என்றால் மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார உற்பத்தி செய்வது விநியோகம் செய்வது மாநில சர்க்காருடைய பொறுப்பு, மத்திய சர்க்கார் உதவி அளிப்பார்கள். நெய்வேலியிலே 600 மெகாவாட் மின்சக்தியுள்ள ஜெனரேட்டர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கூடிய அளவு 150 மெகாவாட் அளவுக்குத்தான், அந்த ஜென

ரேட்டர் ஓடியிருக்கிறது. மீதி அளவுக்கு ஓடவில்லை. அதையும் ஓட்டியிருந்து அதன் மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்திருந்தால் அந்த மின்சாரத்திற்கு கட்டுபடியாகக்கூடிய விலையைக் கொடுக்க நாம் தயாராக இல்லை. நாம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு தயாராக இருந்தால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்திருப்பார்கள். நான் நெய்வேலிக்குச் சென்றபோது அதைத்தான் தெரிந்து கொண்டேன். இப்பொழுது அங்கே அந்த நிர்வாகம் 400 மெகா வாட். சக்தியுள்ள மின்சாரம் உற்பத்திசெய்து வருகிறது.

இன்றைக்கு இந்த அரசு 10 பைசா கொடுத்துவருகிறது. முன்பு 8.2 பைசாதான் கொடுத்தார்கள். அன்றைக்கே மின்சாரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வோம் என்று இவர்கள் சொல்லியிருந்தால் இன்றைக்கு இந்தத் தட்டுப்பாடே வந்திருக்காது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து உற்பத்திசெய்யக்கூடிய மின்சாரத்தை குறைவான விலைக்கு வாங்குவதில்தான் அக்கறை காட்டினோமே தவிர மத்திய சர்க்கார் திட்டத்திற்கு நாம் ஊக்கம் கொடுக்கவில்லை. 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு நடத்தப் படுகிறது அது. அதனிடமிருந்து மின்சாரம் வாங்கவில்லை. தமிழகத்தின் மூலதனத்தினுடைய சக்தியை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய முயற்சியை இந்த அரசு செய்ய வில்லை. இப்பொழுதாவது அரசாங்கம் செவிசாய்த்து அந்த முறையிலே இன்றைக்கு அந்த நிர்வாகம் 400 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்துவருகிறார்கள் என்பதை வரவேற்கிறேன். 600 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அப்படி நாம் அதிலே உற்பத்தி யாகின்ற எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்திக்கொண்ட பிறகு நாம் சிபாரிசு செய்தால் இரண்டாவது சுரங்க வேலைத் திட்டத்தை அவர்கள் தொடங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் போட்ட முதலுக்கு நஷ்டம் வந்துகொண்டிருக்கும். உற்பத்தி இல்லையென்றால் இன்னொரு சுரங்கத்தைத் தோண்டுவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். நாம் சிபாரிசு செய்த இரண்டாவது சுரங்கத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால் 600 மெகா வாட் உற்பத்தி சக்தியை வாங்கிக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக மின்சார உற்பத்தியிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை. பிளானில் 40 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அதுவல்லாமல் ரெவின்யூ

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

கணக்கில் 1½ கோடி கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர மின்சார வாரியம் ஏதாவது கடன்களுக்கு வழி செய்து திட்டம் போட்டு செயல்பட இருக்கிறதா என்பது மின்சார வாரியக் கணக்கைப் பார்க்கும்பொழுதுதான் தெரியும். இந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக ரூரல் எக்ஸ்டென்ஷன்களிலேதான் அதிக ரூபாயை செலவழித்திருக்கிறோம்.

நம்முடைய ஆசையாலே, கம்பிகளை அதிகமாகப் போட வேண்டும், எக்ஸ்டெண்ட் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசையிலே செய்திருந்தாலும்கூட, மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் செயல்படவில்லை. ஆகவே, இனிமேலாவது அதிலே கவலைக் குறைவில்லாமல் அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை அமல் செய்ய நம்முடைய மாநில அரசும் முன்வரவேண்டும். மின்சாரத் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று இல்லை என்பதாக நான் அறிகிறேன்.

ஆகவே, மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து, அனுமதிக்கு எழுதிவிட்டு, இந்தத் துறையிலே மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து இன்னின்ன அனல் மின்சாரத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கிறோம் என்று அறிவித்துவிட்டு நாமே செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, மின்சாரத் திட்டத்திற்கு நாமே செலவு செய்யலாம் என்று கூறுகிறார்கள். அவைகளுக்கு வெளிநாட்டுச் செலாவணி தேவைப்படுமானால் மத்திய அரசின் அனுமதியில்லாமல் ஒரு அணுவைக் கூட அசைக்க முடியாது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் சொல்லுகிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கைத்தறி பெரிய பிரச்னையாக இருக்கிறது. நூல் விநியோகம் இல்லை. சபையிலேகூட ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம். அதுமட்டும் போதும் என்று நான் கருதவில்லை. தொழிலமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசோடு தொடர்புகொண்டு நேரிலே சென்று வற்புறுத்தி நூலை அதிகமாகப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். மத்திய அரசுக்கும் சில சிக்கல்கள் இருக்

கின்றன. அதை நாம் புறக்கணித்துவிட முடியாது. 200 மில்களிலும் இந்த நூல் பூராவையும் வட மாநிலங்களுக்குத் தான் தர வேண்டும். தமிழகத்தில் கைத்தறித் தொழிலில் உற்பத்தியாகும் நூல் பூராவையும் தமிழகமே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே வேறு மாநிலங்களுக்கு விற்கத்தான் வேண்டும்.

எனவே, நூல் பற்றாக்குறையாக இருக்கும்பொழுது யார் யார் நூல்களை அங்கேயிருந்து வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்களோ அவர்களும் தங்களுக்குப் பங்கு வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை அங்கே வைப்பார்கள். அதைப் புறக்கணிக்க முடியாது. நம்முடைய உற்பத்தி அதிகமாகும்பொழுது சிக்கல் ஏற்படுமானால் அந்தச் சிக்கலைப்பற்றி அவர்களிடத்தில் சொல்லலாம். மத்திய அரசுக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் எடுத்துப்பார்த்து அதற்குத் தக்க முறையில் நூலைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். நமக்கு அதிகாரம் மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னால் சரியாகாது. பிற மாநில அரசுகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் இன்றைக்கு வேண்டுமானால் சமாளித்துவிடலாம். ஆனால், அவைகளை எங்கே விற்பது? இந்த நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு அதிக நூலைப் பெறுவதற்கு நாம் முயற்சியெடுக்கவேண்டும். அதிகாரம் இருக்கிறதோ இல்லையோ அதை விட்டுவிடுங்கள். அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை விட நூல் அதிகமாக வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் கோரிக்கையைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

மத்திய சர்க்கார் தொழில் துறைகளில் 686 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்துள்ளதாகவும், தமிழகத்திற்கு இதில் சென்ற ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் மட்டுமே முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற கருத்து முதலமைச்சருடைய உரையிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கும் தொகையை முதலீடு செய்வதற்கு எங்கே வாய்ப்பிருக்கிறது, எங்கே அதிகப்படியான முதலீட்டைப் போட்டால் லாபம் பெற முடியும், மக்களுக்குப் பயன்தரத்தக்க அளவில் இருக்கும் என்பதையெல்லாம் பார்த்துத் தான் அவர்கள் செய்ய முடியுமேதவிர, இந்தந்த மாநிலங்களுக்கு இவ்வளவு என்று பிரித்துக்கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்க முடியாது. இதை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அவர்கள் முதலீடு செய்வதில்

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

தமிழகத்திற்கு எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள், இதர மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டுமே தவிர, சென்ற ஒரு ஆண்டிலே மட்டும் 20 கோடி ரூபாய் மட்டும் முதலீடு செய்திருக்கிறது என்று கூறுவது நியாயமல்ல.

ஏதாவது முழுத்திட்டங்கள் இருந்தால் அதை வற்புறுத்துவதிலே தவறில்லை. ஆனால் தொழிலில் லாபம் வருகிறதோ இல்லையோ, முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னால் அது நாட்டிற்குப் பயன்தரத் தக்கதல்ல, அது நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்தாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இராணுவத்திற்குத் தேவையான தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். முதலிலேயே இராணுவ தளவாடங்களுக்கு வைத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே. இந்தச் சட்டசபையினுடைய ஒரு கட்சியின் தலைவராக உள்ள திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு எதுவும் தேவையில்லை மத்திய சர்க்கார் நல்ல நோக்கத்திலேதான் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதால் இங்கே திட்டங்கள் அவசியமில்லை என்ற முறையில் சொல்கிறார்கள். இங்கேதான், தமிழ்நாடு சட்டசபையிலேதான் இப்படிக் கேட்க முடியும், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் அந்த மாநிலத்திற்கு எதிராக பேசக்கூடிய நிலைமையைக் காண முடியாது. அந்தந்த மாநிலங்களின் குறைகளை அந்தந்த மாநில உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசுக்குச் சொல்வார்கள். அதிலும் மத்தியில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் அதிகமாகப் பயன்படும். அதற்கு மாறாகப் பேசினால் இழப்பு—தமிழ் மக்களுக்குத்தான்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்கள் நான் கூறிய கருத்துக்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏதோ தமிழகத்திற்கு ஒன்றுமே வேண்டாம், நீங்களே அங்கேயே வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நானும் தமிழகத்தில்தான் இருப்பவன். நானும் தமிழகம் வளர்ச்சிபெற வேண்டுமென்றுதான் கருதுகிறேன். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மாற்றான்தாய் மனப்பான்மையில் நடப்பதாகக் கூறி, மத்திய சர்க்காரின்மீது ஒரு வெறுப்பு ஏற்படத்தக்க

ஒருநிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர இன்னின்ன தொழில்களுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் நாங்களும் சேர்ந்து கேட்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இளைஞர் அணியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதில் ரொம்பப் பேரைச் சேர்த்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு தருவது எப்படி என்று தெரியவில்லை. 25 வயதிலிருந்து 28 வயதுவரையில் இருந்தால் நாம் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும் 30 வயது அளவில் வந்து விட்டால் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்? ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இளைஞர் அணியிலே யார் சேர்வதாக இருந்தாலும் அரசு வேலையிலே அமர்த்திக் கொள்ளக்கூடிய காரியங்களில் விதிமுறைகளைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 15 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டதை மத்திய அரசின் ஒப்புதலைப் பெற்று, செயல்படுத்த இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அந்தத் திட்டம் எப்படியிருக்கும், என்னென்ன முறைகளில் இருக்கும் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை, அது என் என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை வாய்ப்புகள் என்பது உற்பத்தித் துறையிலே அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதாக இருத்தல் வேண்டும். அரசு வேலைக்கு மட்டுமல்லாமல் உற்பத்தித் துறையிலும் அதிக வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரியிலே மத்திய சர்க்கார் ஏதோ தலையிட்டு விட்டதாகப் பல உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். விவசாய வருமான வரி என்பது முழுக்க முழுக்க மாநில அரசின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்குச் செய்திருப்பது, விவசாய வருமானத்தின்மீது 5,000 ரூபாய் விதிவிலக்கு, அந்த இன்கம் டாக்ஸுக்கு 5,000 ரூபாய்க்கு இரண்டாவது விதிவிலக்கு என்று இருக்கவேண்டாம். இரண்டாவது முதல் வருவாயைச் சேர்த்து அதிக வருவாயைத் தொழிலிலே போட்டு அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர நம்முடைய அதிகார வரம்பிலே மத்திய சர்க்கார் தலையிட்டதாகக் கூற முடியாது.

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அதுமட்டுமல்ல, அதிகமான வருமான வரி வாங்கப்பட்டால் அது பிரித்துக் கொடுக்கப்படக்கூடிய ஒன்றுதான். அதிக வருமானம் வந்தால், வருமானத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கக்கூடிய ஒன்றுதான். இங்கே அதிக வசதி படைத்தவர்களிடமிருந்து வரிகளை வாங்கினால் அந்தப் பங்கு நமக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் ஒன்றும் மத்திய சர்க்கார் தவறு செய்யவில்லை, நம்முடைய அதிகாரத்திலே குறுக்கிடவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறக் குடிநீர் திட்டத்திற்காக 2 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்கார் 'கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்' ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் 1.46 கோடி ரூபாய் மட்டுமே செலவிடப்போவதாகத் தெரிகிறது. இதற்கு அந்த 2 கோடி ரூபாயையுமே ஒதுக்கியிருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு 1.46 கோடி ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணம் என்ன என்பது புரியவில்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : நண்பர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத் திருத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் 'கிராண்ட்ஸ் இன் எய்ட்' ஆக எதுவும் தரப்படவில்லை. 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கு 1 கோடி ரூபாய் முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டது. 1973-74-க்கு எவ்வளவு கிடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பி.ப 2-00

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, 2 கோடி என்று போட்டிருக்கிறது. எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மருத்துவ மனைகளைப் பொறுத்தவரையில், பி. பார்மசி படித்தவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். இரண்டு கோடியே 70 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மருந்துகள் வாங்குவதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி மருந்துகளை வாங்குவதைவிட நேரடியாக நாமே தயார் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அநேக டாக்டர்களைப் பார்க்கும்பொழுது, மருத்துவமனைகளிலே கொடுக்கப்படும் மருந்துகள் அவ்வளவு நல்லதாக இல்லை. வெளியிலே வாங்குவது நல்லது என்று சொல்லும்படியான நிலைமையில் அதன் தரம் இருப்பதால் அந்த மருந்துகளை நாமே உற்பத்தி செய்தால் அதிகப்படியான மருந்துகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

அவர்களுக்கும் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, 2 கோடி 70 லட்சம் ரூபாய்க்கு வருஷா வருஷம் வாங்குவது என்பதற்குப் பதிலாக அதற்காக நாலைந்து கோடி மூலதனம் போட்டு முக்கியமான மருந்துகளை நாமே செய்வதற்கு முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களில் பல விவசாயிகள் பெரும் நஷ்டத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல நிவாரணங்களை அளிப்பதற்கான திட்டத்திற்கு மத்திய அரசும் தேவையான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெருமளவுக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய விவசாயிகளுக்கு கடன் வசூலிப்பை தள்ளி வைக்கவேண்டும். வெள்ள நிவாரணப் பணி தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெறுவதைப் பார்த்தேன். அங்கே வெள்ள நிவாரணப் பணி என்று ஒரு போர்டு போட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அதற்காக 14½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி போர்டில் ஒன்றும் காண வில்லை. மத்திய அரசு கொடுப்பதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் அதனால் பெரிய நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது.

திரு. செ. கந்தப்பன்: மக்களிடமிருந்து வாங்கிய வரிப் பணத்தைதானே மத்திய அரசு கொடுக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மக்களிடமிருந்து வாங்கி மத்திய அரசு கொடுக்கிறது என்றே போடலாம். தஞ்சையில் ராஜராஜ சோழன் சிலையைக் கோயிலுக்குள் வைப்பதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்காததால், அந்தச் சிலையை வெளியே வைத்து 'மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்காததால் இந்தச் சிலை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று எழுதி வைத்திருக்கிறீர்கள். அதே போல் மத்திய அரசு கொடுக்கும்போது மத்திய அரசு கொடுக்கிறது என்று போட்டால் அதிலே தவறு கிடையாது.

ஸ்டாம்ப்ஸ் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ படி ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்பதற்கு ஹைகோர்ட் எதிர்ப்பாகத் தீர்ப்புக் கூறியது. அப்பீலில் சாதகமாக தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. மார்க்கெட் வால்யூ

1973 மார்ச் 6] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று சொல்லும்போது 1 ரூபாய் கட்ட வேண்டிய இடத்தில் 40, 50 ரூபாய் வாங்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் மாற்றவேண்டும்.

ஐ.எம்.எஸ். லோனுக்காக வருஷத்திற்கு 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டது. இந்த வருஷம் ஐ.எம்.எஸ். லோன் கிடையாது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பல இடங்களில் செயல்படும் காரணத்தால் இது இல்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஐ.எம்.எஸ். லோனைக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விஷயங்களை எல்லாம் டிமாண்டுகள் மீதான விவாதங்களின்போது பேசலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தமிழை நிர்வாகத்தில் கொண்டு வரும் திட்டம் ரொம்ப மந்தமாக இருக்கிறது. அதை வேகப்படுத்த வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசு இருக்கும்போது இருந்த மந்தத்தை விட இப்போது அதிக மந்தமாக இருக்கிறது.

எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஆங்கிலந்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. கோர்ட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் தீர்ப்புகள் ஆங்கிலத்தில்தான் வழங்கப்படுகின்றன. வக்கீல்கள் வாதம் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் தமிழிலே இருக்க வேண்டும். கீழ்நிலைக் கோர்ட்டுகளிலாவது உடனடியாகத் தமிழிலே வாதங்கள், தீர்ப்புகள் இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய ஓரத்தநாடு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒரு புகார் கூறினர். அப்படிப்பட்ட கருத்தை அவர்கள் தவறான கருத்தில் கூறி இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இப்படிச் சொல்லிவிட்டால் பெரிய மாற்றம் வந்துவிடப் போவதில்லை. எந்தக் கட்சி சார்பும் இல்லாமல் பொதுமக்களிடத்தில் சென்று, வீடு வீடாகச் சென்று நான் அறிந்து நம்பியதைத்தான் எழுதியிருக்கிறேனே தவிர, உடனடியாக முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு முதலமைச்சர் சீட்டில் உட்கார்ந்து விடப் போகிறேன் என்று கொடுக்கவில்லை. என்னுடைய நேர்மையில் சந்தேகம்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1973 மார்ச் 6

ஏற்பட்டாலும் எனக்கு அவருடைய நேர்மையில் நிரம்ப நம்பிக்கையுண்டு. கட்சி சார்பற்றவர்களை விசாரித்தால் என்னுடைய ஸ்டேட்மென்ட் சரியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து
2-04 பி.ப. என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

66. Notification issued with G.O. Rt. No. 2219, Revenue, dated the 3rd October 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and surcharge on entertainments tax to the benefit film shows conducted in the City of Madras and in the districts in aid of the 'Chief Minister's Eye Camp Fund'. [Laid on the Table of the House under sections 16 (4) and 8 (3) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939) and the Tamil Nadu Local Authorities Finance, Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) respectively.]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 109, Revenue, dated the 17th January 1973, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on the Cinematograph film show organised by Muslim Women's Association, Matriculation School, Madras on 21st January 1973, at Devi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 2967, Revenue, dated the 15th November 1972, in regard to certain amendments to Revenue Department Notification II-1 No. 3987 (b) of 1971, published at page 2 of Part II—Section 1 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 8th September 1971, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 18 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969 (Tamil Nadu Act 10 of 1969).]

1973 மார்ச் 6]

69. Notification issued with G.O. R. No. 213, Revenue, dated the 1st February 1973, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and surcharge on entertainments tax to the benefit film show organised by the Ceylon-Students' Association, Ganga Hostel, I.I.T., Madras-36, on 4th February 1973 at Devi Theatre, Madras. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

70. Notification issued with G.O. R. No. 2492, Revenue, dated the 16th November 1972, in regard to exemption from liability to entertainments tax, show tax and additional surcharge on entertainments tax to the benefit film show conducted in the City of Madras and in the districts in aid of the Flag Day Fund to be held upto 30th June 1973. [Laid on the Table of the House under sections 16 (4) and 8 (3) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939) and the Tamil Nadu Local Authorities Finance Act, 1961 (Tamil Nadu Act 52 of 1961) respectively.]

B. Reports, notifications and other papers.

52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1333, Labour and Employment, dated the 7th November 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Factories Rules, 1950.

@ 53. Resume of work transacted by the Tamil Nadu Legislative Assembly on 13th November 1972 and from the 2nd to 15th December 1972. (Fifth Assembly—Fifth Session—Second Meeting and Sixth Session.)

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

@ Despatched to Members on 3rd March 1973.

இணைப்பு I

[285-ம் பக்கத்தில் உள்ள 261-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக்குறியிட்ட வினுவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

A.—(*a*) The quantity of fair price sugar allotted to Tamil Nadu from January 1972 is as follows :—

	(*Metric ton.*)
January 1972	9,818.0
February 1972	9,700.0
March 1972	10,000.0
April 1972	10,083.3
May 1972	10,083.3
June 1972	10,083.3
July 1972	10,083.3
August 1972	9,488.3
September 1972	9,488.3
October 1972	10,855.3
November 1972	10,855.3
December 1972	9,749.3

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

The quantity of fair price sugar allotted from the month of April 1972 includes 83.3 tonnes for distribution to pharmaceutical industry.

(*b*) Levy sugar is being supplied to domestic consumers on cards from January 1972. Enumeration of families was under taken throughout the State of Tamil Nadu, and cards have been issued to each family. These cards are attached to 9,004 retail outlets. The scale of issue is as noted below in Madras City and larger towns :—

Family income and scale of issue (kg. per month)—

Rupees 300 and below—2 kgs.

Rupees 301 to 499—4 kgs.

Rupees 500 and above—6 kgs.

In the rural areas the quotas are fixed by Collectors with reference to local conditions, subject to a minimum of 1 kg. per family. Generally the supply ranges from 1 to 4 kgs. per family.

விடை.—(அ) 1972 ஜனவரியிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சர்க்கரை அளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	(மெட்ரிக் டன்.)
ஜனவரி 1972	9,818
பெப்ரவரி 1972	9,700
மார்ச் 1972	10,000
ஏப்ரல் 1972	10,083.3
மே 1972	10,083.3
ஜூன் 1972	10,083.3
ஜூலை 1972	10,083.3
ஆகஸ்டு 1972	9,438.3
செப்டம்பர் 1972	9,488.3
அக்டோபர் 1972	10,855.3
நவம்பர் 1972	10,855.3
டிசம்பர் 1972	9,749.3

1972 ஏப்ரலிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்ட நியாயவிலை சர்க்கரையின் அளவில், மருந்தாக்கத் தொழிலுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 83.3 டன் அளவும் அடங்குகிறது.

(இ) 1972 ஜனவரியிலிருந்து வீட்டுக்காரியங்களுக்குப் பயன் படுத்துவோருக்கு பங்கீட்டு அட்டைகளின்மீது விகிதமுறைக் கொள்முதல் சர்க்கரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் குடும்பங்கள் குறித்த கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப் பட்டது. எல்லா குடும்பங்களுக்கும் அட்டைகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. இந்த அட்டைகள் 9,004 சில்லறை விற்பனைக்

கடைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னை மாநகரிலும் பெரிய நகரங்களிலும் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள அளவு விதங்களில் சர்க்கரை வழங்கப்படுகிறது :—

குடும்ப வருவாய்	(மாதமொன்றுக்கு) வழங்கப்படும் அளவு.
ரூ. 300-ம் அதற்குக் குறைவாகவும்	2 கிலோ.
ரூ. 301-லிருந்து ரூ. 499 வரை	4 கிலோ.
ரூ. 500-ம் அதற்கு மேலும்	6 கிலோ.

கிராமப்பகுதிகளில், உள்ளூர் நிலைமைகளையொட்டி ஒதுக்க அளவுகள் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களால் வரையறுக்கப் படுகின்றன. பொதுவாக, அங்கு, குடும்பம் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 1 கிலோவும் அதிகமாக 4 கிலோ வரை வழங்கப்படுகிறது.

இணைப்பு II

[289-ம் பக்கத்தில் உள்ள 263-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினவுக்குரிய விடையைக் காண்க.]

1972-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நடைபெற்ற வன விலங்கு வார விழாவையொட்டி, கீழ்க்கண்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன :—

(1) சென்னை வானொலியில், மின் துறை அமைச்சர், வனத் துறைத் தலைவர் ஆகியோரது உரைகள் முறையே 30—9—1972 அன்றும், 4—10—1972 அன்றும் ஒலி பரப்பப்பட்டன.

(2) 1—10—1972 அன்று மாலையில், சென்னை கிண்டியிலுள்ள சிறுவர் பூங்காவில், தமிழக ஆளுநரின் தலைமையில், பொதுக் கூட்டமும், கதம்ப நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன.

(3) 2—10—1972 அன்று, எழும்பூர் அரும்பொருட் காட்சியக அரங்கில், வன விலங்குகள்பற்றிய புகைப்பட, ஓவியக் கண் காட்சி நடைபெற்றது.

(4) கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களிடையே, வன விலங்கு களைப்பற்றிய கட்டுரை, பேச்சுப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன.

1973 மார்ச் 6]

(5) சென்னையில் உள்ள கல்லூரிகளில், வன விலங்குகளைப் பற்றிய நிழற் படங்கள் காட்டப்பட்டன ; கூட்டங்களும் நடத்தப் பட்டன.

(6) சரணாலயங்கள், மிருகக் காட்சி சாலை, அரும் பொருட் காட்சியகங்களில், சிறுவர்களுக்கு விசேஷ நிகழ்ச்சிகள் நடத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

(7) கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களைச் சரணாலயங்களுக்குச் சுற்றுலா அழைத்துச் செல்லுமாறு, கல்லூரி, பள்ளிப் பாட இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர்.

(8) 10—10—1972 அன்று மாலை, சென்னை கிண்டியிலுள்ள சிறுவர் பூங்காவில், மின் துறை அமைச்சர் தலைமையில், பொதுக் கூட்டமும், கதம்ப நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றன. பிற்பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சரும் கலந்து கொண்டு சிறப்புரை நிகழ்த்தினர்.

(9) மாவட்டங்களிலும், வன விலங்கு வாரத்தையொட்டிப் பொதுக் கூட்டங்களையும் மற்ற நிகழ்ச்சிகளையும் சிறப்பான முறையில் நடத்துவதற்கு மாவட்ட வன அலுவலர்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டன.

(10) செய்தித் தாள்களில், வன விலங்குகளைப்பற்றிய தனி அனுபந்தங்கள் வெளியிடப்பட்டன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

புதன்கிழமை, 1973 மார்ச் 7.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சினிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 266, 267, 268 ஆகிய எண்களுள்ள வினாக்கள் பின்னர் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

கண்ணொளி வழங்கு திட்ட நிதி

*269. **வினா—திரு. என். கிட்டப்பா:** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

1972 ஆகஸ்டு முடிய இலவச கண் சிகிச்சை நிதிக்கு எவ்வளவு தொகை சேர்ந்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: 1972, ஆகஸ்ட் மாதம் முடிய ரூ. 15,61,110.55 சேர்ந்திருந்தது.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நல்ல திட்டத்திற்கு நாடெல்லாம் நிதி தர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வருவாய் மிகுந்த கோயில்களிலிருந்து நிதி பெறுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் தனி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கோயில் போன்ற அற நிலையங்களை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனியாக வலியுறுத்துவது என்பது முறை அல்ல. ஆனால், பொதுவாக, இதற்காக வேண்டுகோள் தரப்பட்டிருக்கிறது. சில அற நிலையங்களில் அவர்களே கூட. சில கண் சிகிச்சை முகாம்களுக்கு ஓரளவு தொகை தந்து அந்த வட்டாரத்தில் நடத்தி வருகிறார்கள்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் தொகை வசூலித்து இப்பணி நடைபெறுவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு உதவுவது போல, இப்படிப்பட்ட கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கும் ஏதாவது தொகை கேட்டு வாங்க அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த அரசுக்கு, யார் கொடுப்பதாக இருந்தாலும்கூட வாங்கிக்கொள்கிற எண்ணம் உண்டு. மத்திய அரசும் இதற்கு உதவி செய்யலாம். ஆனால், மத்திய அரசு குடும்ப நலத் திட்டத்தினை ஒரு தேசியத் திட்டமாக ஏற்கெனவே ஏற்றுக்கொண்டு அதை இன்னும் வெற்றி கரமாகச் செயல்படுத்த முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத் தைப்பற்றி அவர்களும் இப்பொழுது அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதவ முன்வருவார்களானால் மிகப் பெரிய நன்றியோடு வரவேற்கப்படும்.

Family Planning Programme

*270 Q.—Thiru S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the details of facilities offered during the preoperative period to persons seeking sterilisation under the Family Planning Programme?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அறுவைச் சிகிச்சைக்காக வரும் ஒவ்வொருவருக்கும்—ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும்—அவரவருடைய தேவைக்கு ஏற்ப கீழ்க்கண்ட வசதிகள் செய்து தரப்படுகின்றன :—

1. இலவசப் போக்குவரத்து.

2. தங்கி இருக்கிற நேரத்திற்கான இருக்கை வசதி.

3. நோய்க் கிருமிகளைத் தடுப்பதற்கு ஊசி போடுதல்.

4. தங்கியிருக்கும் நாட்களுக்கு உணவு.

5. இலவச மருத்துவ ஆய்வு.

6. டிப்திரியா, பெர்டிசிஸ், டேட்டானஸ் போன்ற நோய்களிலிருந்து குழந்தைகளைக் காக்கும் தடுப்பு முறை.

7. குழந்தைகளைக் கருவுற்றிருக்கிற தாய்மார்களுக்கு வைட்டமின் ஏ, போலிக் ஆசிட், பொஸ் மாத்திரைகளை வழங்குதல்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : திருமணம் ஆகாதவர்கள்கூட பணத்திற்கு ஆசைப்பட்டு கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்வதாகப் பல புகார் கள் இருக்கின்றன. கருத்தடை செய்து கொள்ள வரும்போது . . . ,.

1973 மார்ச 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வசதிகளைப்பற்றி மட்டும் கேள்வியாகக் கேளுங்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : கருத்தடை செய்து கொள்ள வரும்போது மனைவியையும் அழைத்து வரவேண்டும் என்பதற்கு வகை செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : திருமணம் ஆக வேண்டாம் என்று இருக்கக்கூடிய நல்ல ஆண்கள் செய்துகொள்வதில்கூடத் தவறு இல்லை. சிலர் செய்யக்கூடிய தவறுகள் காரணமாகத் தீமைகள் ஏற்படாமலிருக்க இது ஒரு வகையான பாதுகாப்பாக இருக்கும். ஆனால் அதற்காக அரசின் உதவித் தொகை பெறுவது சரியல்ல. மனைவி கணவனுடைய சம்மதம் பெற்றுத்தான் கருத்தடை அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளவேண்டும் என்கிற கட்டாயத்திலிருந்து இப்பொழுது விதி விலக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கணவன்மார்களை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்து வந்து சாட்சி சொல்ல வைக்கவேண்டிய அவசியம் பொதுவாக இல்லை, ஆண் உலகம் அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. வி. செல்லதுரை : அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்பவர்களுக்கு வயது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதா? அதன் விவரத்தை அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பொதுவாக, திருமண வயது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற வயதுக்குப் பின்னர்தான் செய்யப்பட வேண்டும். இரண்டு குழந்தைகள் பெற்றுவிட்ட—திருமணம் ஆன தம்பதிகளாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் இது வலியுறுத்தப்பட்டு செய்யப்படவேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வியையொட்டி துணைக் கேள்விகள் கேட்கவேண்டும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வசதிகளைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் பட்டியல் போட்டுக் காட்டினார்கள். இவ்வளவு வசதிகள் அளிக்கப்பட்டும்கூட, மூன்று குழந்தைகளுக்கு மேல் ஈன்ற பெற்றோர்கள் இந்த நிலையங்கள் பக்கமே வராமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு இன்னும் தனி அதிகாரிகளை நியமித்து, மூன்று குழந்தைகளுக்குமேல் பெற்ற குடும்பங்களை அடிக்கடி அணுகி, ஒவ்வொரு குடும்பமாகப் போய் அவர்களை மருத்துவ மனைக்கு கொண்டு வர.

(மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்)

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. கே. கந்தசாமி : இவ்வளவு சலுகைகள் அளித்தும், குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சைக்கு முன்வராத பெற்றோர்கள் அதிகம் இருப்பதால், அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளுகிற பெற்றோர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு உத்தி யோகச் சலுகைகள் போன்றவை அளித்தால் மிகப் பயனளிக்கும் அல்லவா? இதை அரசு செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : குறைந்த அளவு எண்ணிக்கை மக்கள் இத்தகைய அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ளுகிற நிலையாக இருக்குமானால் அப்படிப்பட்ட ஆலோசனையை அரசு கருத முடியும். இப்பொழுதே தமிழ் நாட்டில் ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளில் 12 இலட்சம் முதல் 15 இலட்சம் பேர் அறுவை சிகிச்சை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவ்வளவு பேர் களுடைய குழந்தைகளுக்கும் எப்படி அரசாங்கம் உத்தியோகச் சலுகைகள் காட்ட முடியும் என்பது அறிய முடியாத ஒன்று. ஆனால், வேறு வகையில் அந்தக் குழந்தைகளுடைய உடல் நிலையைப் பாதுகாக்கலாம். குடும்பக் கட்டுப் பாடு செய்துகொள்ளுவதற்குமுன் பிறந்த குழந்தைகளின் உடல் நலத்தை காப்பாற்றுவதைப் பொறுத்து அரசாங்கம் எல்லா வகையிலும் முன்னுரிமை தந்து உதவி செய்யும்.

பெரியகுளம் மருத்துவ மனையில் குருதி சேமிப்பு நிலையம்

*271. வினா—திரு. நா. வெ. குருசாமி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப் பாரா—

(அ) மதுரை மாவட்டம், பெரியகுளம் அரசினர் மருத்துவ மனையில் ரத்த சேமிப்புப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்பொழுது முதல் ஏற்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) தற்சமயம் செயற்குறிப்பு ஒன்றும் இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

கிராமப்பகுதிகளில் மருத்துவத்துறைப் பணியாளர்களுக்குவீட்டுவசதி

*272. வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா :

(அ) கிராமப் பகுதியிலுள்ள அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் பணிபுரியும் மருத்துவர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் வீடு கட்டித்தரும் திட்டம் ஏதேனும் அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதா?